

குருவி

தினமும் புனைவும்

புவரசி இணைய காலாண்மைத்

ஏப்ரல் 2014

பு. 3

இதழ் : 6

விலை : ₹ 50/-

சுயக - தூக்கிய - சிறிய சூரியன்

ஒரு துவக்ஞ
ஒரு மோதிரம்
உலக நூந்தில்
நடம் பதிக்கிறது
எழுந் நிறைய்டம்...

நாடற்றவராய் தீரந்தார்
உலகறிந்த
மாஸ்ரூம் கனவுநார்
ஸாலும்கேந்திரா

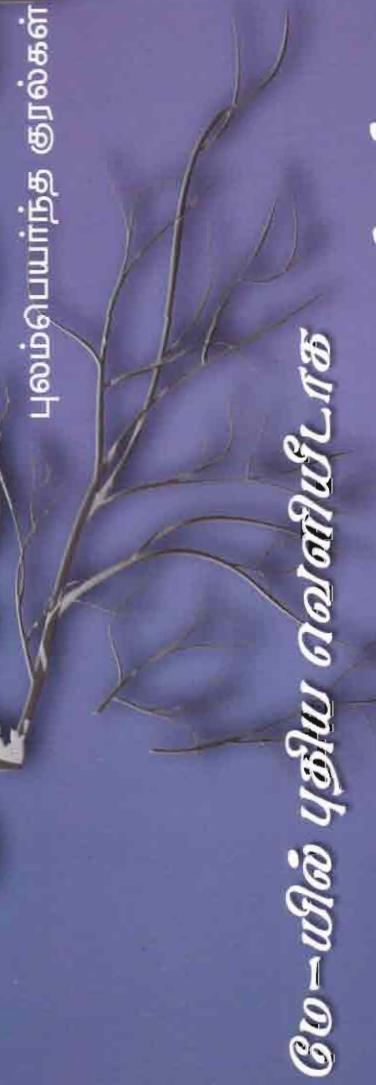
“வன்னியில் கட்டாயக் கருக்கலைப்பு”

-நீச்செல்லன்

புதிய கீழ்க் ...

புதிய காலை

புலம்பெயர்ந்த குரல்கள்

வே-யில் புதிய வெளியிடாக

காலைன்டுக்குச் சூருபுறவு

புலச் சிழுந்து செந்தகளன்று

புலந்தன்றுக்குச் சூருகளையும் நினைந்து ஒடு

நாத்திருமோன் உள்ளடக்கம்களுடன் வெளிவருகிறான்.

சூரியன் வெளியீடு
(வரையறுக்கப்பட்டது)

காலாண்டு இதழ் - 6
2014 - ஏப்ரல்

ஆசிரியர்
ஸம்ஹானி
eeshavani@gmail.com
0091 9600131346

உதவி ஆசிரியர்
மரினா
யாழ்தார்மினி பந்தமாதன்
சத்திய வர்சன்

நிர்வாக தொடர்புக்கு
K.S. மதிரன்

அலுவலக நிறுபர்
P. மதுஷன்

ஒவியம்
மனவண்ணன்

அட்டை
V. ஸந்தா

வழவுமையீடு
V. ஸந்தா
S. சாந்த

சென்னை அலுவலகம்
இல 20/2, ஜக்கரியா காலனி
முதல் தெரு, குண்டலேஷன்,
சென்னை - 600 094.
போன் : 91 44 2372 3182, 2473 5314

இலங்கையில்
குரியன் வெளியீடு
இல 371 மதவழிலேன்
மன்னோர் வீதி, வேப்பங்குளம்
வவுனியா,
இலங்கை.
pouvarashi@gmail.com

தினங்காலம்

www.poovarashi.com

காட்டுரைகள்

ஸம்ப்பெண்களை இலக்கு வைத்து இன அழிப்பு
தீவிர்ச்சலெவன்

ஹோட்டுக் கடை பேசும் துன்பங்கள்...
யாழ். தீர்ச்சி பத்மநாதன்

பெண் விட்டுவிடுதலை அடைந்திருக்கிறாளா...?
மரீனா

சாதியமும் சீதனமும் கூட
புலம்பெயர்ந்திருக்கிறது
நிவேதா உதயன்

ஐ.நா. தீர்மானத்தின் எதிரொலிகள்
T.S.S. மனி

நேர்காணல்

பாலுமகேந்திராவோடு
பயணித்தபொழுதுகள்

ஸம்ஹானி

சிறுக்கதை

விபச்சாரி யாழ் தீர்ச்சி பத்மநாதன்

பேசும் திரை

ஒரு துவக்கு ஒரு மோதிரம்
புலம்பெயர்ந்த ஸமத்திரைப்படம்

மரீனா

அரங்கு

ஸமத்தை மாயம் செய்த மந்திரன்
சன்முகசர்மா வீஜயப்பிரகாஷ்

கவிதைகள்

இன்பா
அருணா சுந்தரராஜன்
நாதன்
கவிழைல்
நரன்
ஸம்பாரதி

விருதுகளுக்கான போட்டி அற்விப்பு

கண்டுகீலார்

கட்டாயக்கருத்தடையை நிறுத்து...

அவசரமாகவும் அதிவேகமாகவும் அனைத்துலகங்களிற்கும் ஊடகங்களிற்கும், பொதுநலவாய் அமைப்புகட்கும் இச்செய்தியினைப் பரப்ப வேண்டிய கடப்பாடு தற்காலத்தில் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் உண்டு. ஈழத்துத் தமிழ்ப் பெண்களின் கருப்பைகளில் எந்தத் தமிழ் சந்ததிகளும் உருவாகி விடக்கூடாது என்பதில் மிக அவதானமாகவும் தீவிரமாகவும் அரசு நடவடிக்கைகளில் இறங்கியுள்ளனர்.

இலங்கையில் வடமானிலத்திலும் அதை அண்மித்த பகுதிகளிலும் தமிழ்ப்பெண்களை மிரட்டிக் கட்டாயக்கருத்தடை செய்யப்பட்டு வருகிறது. இதனை வடமானிலங்களில் செயற்பட்டுவரும் ஒரு சில மனித உரிமை அமைப்புகளும், பொதுநலத்தொண்டு நிறுவனங்களும் உறுதிப்படுத்தியுள்ளது. அவர்களுடைய அறிக்கைகளின் படியும் தமிழ்ப்பெண்களை மிரட்டிக் கட்டாயக் கருத்தடை செய்யப்பட்டதற்கான ஆதாரங்களும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தக் கட்டாயக் கருக்கலைப்புக்கு உடந்தையாக இலங்கை அரசுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள துணை ராணுவக்குழுவான ஈழ மக்கள் ஜனநாயகக் கட்சியைச் சேர்ந்த மருத்துவர் ஒருவர்தான் செய்திருக்கிறார்.

வடபகுதிகளில் தற்பொழுதுதான் ஓரளவானதாகவேணும் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் பற்றாக்குறையாகவே உள்ளது. இப்படி நலிந்து துன்பப்பட்டுப்போய் பல இழப்புகளைச் சந்தித்து, பெரும்பாலான உறவுகளை இழந்து நிற்கும் மக்களுக்கு கட்டாயக் கருத்தடையென்பது மிகக் கொடுரமான ஒன்று. உடல் ரீதியாகவும் பாதிக்கப்பட்டுப் பலவீனமடைந்திருக்கும் மக்களுக்கு மருத்துவ சேவைகள் எனக் கூறி ஏமாற்றிக் கருத்தடை செய்யப்படுகிறது. இது மிகக் கொடுரமான ஒன்று.

கட்டாயக் கருத்தடையும், கருக்கலைப்பும் சர்வதேச மனித உரிமைகள் மற்றும் மனிதனேயச் சட்டத்தை மீறும் குற்றச் செயலாகும்.

பெண்ணியம் தீவிரமாகப் பேசுவது, ஆண்களுக்கெதிரான போர்க்கொடிகளைத் தூக்குவதில் எனக்கு வெறித்தனமான உடன்பாடுகள் இல்லை. ஆனால் வன்முறை களுக்கும் கொடுமைகளுக்கும் எதிராகக் குறல் கொடுப்பதை நான் முதன்மையாக வரவேற்கிறேன். ஆனால் தமிழ்நாட்டிலும் சரி ஈழத்திலும் சரி இப்பொழுது பெண்களுக்காக சிறப்பான வன்கொடுமைகளைத் தினுசு தினுசாக வரவேற்றுவதைக் காணும்போது என்ன செய்வதென்ற எந்தப் பிரக்ஞையும் அற்றுத் தினாறும் நிலைக்கே இட்டுச் சென்றிருக்கிறது.

ஆழத்தில் பெண்களைக் கட்டம் கட்டமாகப் பிரித்து விதமான வன்முறைக்குள்ளும் அடக்குமுறைகளுக்கும் உட்படுத்துவது தான் மிகப் பரிதாபகரமாக இன்று இருக்கிறது. இந்தக் கட்டாயக் கருத்தடைக்கு எதிராகப் பலரும் குரல் கொடுக்க வேண்டும் அங்கு என்ன நடக்கிறது என்பதை உலகம் அறியச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்த சந்ததிக்கான தமிழ் குருத்துக்களைக் கொழுத்தும் இந்த நடவடிக்கை முற்றாகத் தமிழினத்தை ஒழிக்கும் கொடுரமான முயற்சியே இது, இதனைச் சாதாரண மாக விட்டுவிடக்கூடாது. முடினாலும் முனங்கினாலும் போர்க்கொடி உயர்த்தும் எந்த அமைப்புக்களோ, அல்லது ஆழத்தில் முதன்மையான பெண்ணியல்வாதிகள் எனத்தம்மை அடிக்கடி முத்திரை குத்திக்காட்டுபவர்கள் இதற்காக எந்த நடவடிக்கையையும் எடுத்ததாகக் காணவில்லை, தமிழ்நாட்டில் வெளிவரக்கூடிய வார, மாத இதற்களில் தினிசு தினிசாக எழுதிக் குவிக்கும் ஆழத்தின் பெண்ணியல்வாதிகள் இதை எதிர்த்து ஒரு குரல் கூடக் கொடுக்காமல் எங்கே ஒளிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றே தெரியவில்லை. ஆச்சரிய மாகவும் உள்ளது. அல்லது தமிழ்ப் பெண்களுக்கான இந்தப் பிரச்சனை அவர்கட்டு சாதாரண மாக இருக்கக் கூடுமோ!

இனி என்ன புத்தகச் சந்தைக்கு வரும் அண்மிய காலங்களில் இல்லாத ஏதாவது பிரச்சனையைக் கிளப்பி ஆ... ஊ... என அதற்கு கோஸ்ரி சேர்த்துக் கொண்டு வரவேண்டியது தம் புத்தகங்களை விற்பதற்காக, நல்ல பிழைப்புகள் தான்.

நம் சந்ததிகள் காப்பாற்றப்பட வேண்டுமாயின் அனைவரும் இதனை உணர்ந்து செயற்படுதல் காலத்தின் அவசியமே.

நடபுடன்
எழுவான்

அமைதியற

இணைத்தென் ஸ்ரீதிபன்

பிறப்பு

22.02.1983

மறைவு

2014.04.18

கணம் கணமாய் நினைந்து
கனன்று கனன்று அழுதும் நின்
காதல் முகம் தீராமல்
கனவாகிப் போனதோ
தொலைந்து தொலைவாகி நீ
உயர் வாழ்வுடைக்க உறுதியாய்
நின்றழித்தாய் பொய்தின்னும் மெய்யை
வெளி நிறைந்த உன் ஆன்மா
அமைதியிலுறைய எம்
அன்புக் கண்ணீர்த் துளிகள்

சொந்த ஊர் குச்சவெளி, இலங்கை
வாழ்ந்தது ராமாபுரம், சென்னை

ஈழப்பெண்களை இலக்கு வைத்து இன அழிப்பு!

- நீபசீலைவன்

விஜயனும் 700 தோழர்களும் இலங்கை வந்தபோது இயக்கர் குலப்பெண் தலைவியான குவேனி ஆட்சி செய்தாள் என்றும் அவளது ஆட்சியை கைப்பற்ற குவேனியை விஜயன் கவர்ந்து மணந்தான் என்றும் வரலாறு கூறுகிறது. குவேனி ஈழத் தமிழ்ப்பெண் எனவும் விஜயன் வடஇந்தியாவிலிருந்து தூரத்துப்பட்டு இலங்கை வந்து குடியேறிய சிங்களவன் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஈழ தேசத்தை கைப்பற்ற குவேனியை சிங்கள மன்னானான விஜயன் எவ்வாறு மணம் முடித்தானோ அதைப்போலத்தான் இன்று ஈழத்தில் சிங்களப் படைகள் தமிழ்ப் பெண்களை இலக்கு வைத்திருக்கின்றன.

�ழத்தமிழ் இனத்தை அழிப்பதற்காக மிகக் கொடிய போரை முள்ளிவாய்க்காலில் சிங்கள அரசு நடத்தியது. இப்போது போர் முடிந்த பின்னர் எஞ்சிய இனத்தை அழிக்க வேண்டும் என்றும் அதற்கு என்னென்ன நடவடிக்கைகளை செய்ய வேண்டும் என்று

திட்டமிட்டு முன்னெடுத்து வருகிறது. அதில் ஒன்று ஈழப்பெண்களை இலக்கு வைத்து தமிழ் இன அழிப்பு மேற்கொள்ளப்படுகிறது. வடக்குக் கிழக்கில் உள்ள தமிழ்ப் பெண்களை இலங்கை இராணுவச் சிப்பாய்கள் மணம் முடித்து வருகின்றனர். தொடர்ந்தும் தமிழ்ப் பெண்கள் தம்மை மணம் முடித்து இன நல்லினக்கத்தை வளர்க்க வேண்டும் என்று இராணுவம் பிரசாரம் செய்கிறது.

பள்ளி மாணவர்களை படையினர் இலக்கு வைக்கின்றனர். பாடசாலை சொல்லும் போது அவர்களிடம் தங்கள் காதலைச் சொல்லுகின்றனர். பாடசாலைப் படிப்பை இடைநிறுத்திவிட்டு திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என வற்புறுத்து கின்றார்கள். இவ்வாறு பல திருமணங்கள் நடந்துள்ளன. இவை எல்லாமே இனக் கலப்பை ஏற்படுத்தும் திட்டத்தோடு மேற்கொள்ளப்பட்ட திருமணங்கள். இதனால் புத்தகங்களை சுமக்க வேண்டிய வயதில்

இந்த சிறுமிகள் பிள்ளைகளைச் சுமக்கின்றனர். இவ்வாறான திருமணங்களில் அனைவரும் ஈடுபட வேண்டும் என்று பாடசாலைகளில் சென்று இராணுவத்தினர் பிரசாரம் செய்கின்றனர்.

அண்மைய காலத்தில் வடக்கில் கட்டாயக் கருத்தடை நடவடிக்கை முன்னெடுக்கப்படுகிறது. போரால் அதிகம் மக்களை இழந்த வடக்குப் பகுதியில் ஏற்காகக் கட்டாயக் கருத்தடை மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்? கிளிநோச்சி மற்றும் மூலஸைத் தீவு மாவட்டங்களில் உள்ள பின்தங்கிய கிராமங்களைச் சேர்ந்த பெண்களை தினர் வருகை தந்த மருத்துவக் குழுக்களினால் அழைக்கப்பட்டார்கள். இந்தக் குழு கொழும்பி விருந்து வருகை தந்துள்ளது. கிளிநோச்சி வைத்தியசாலையின் அம்புலன்ஸ் வாகனங்களில் கிராமங்களுக்குச் சென்று மக்கள் மாதம் தோறும் செல்லும் சுகாதார நிலையங்களில் இருந்து கொண்டு வீடு விடாகச் சென்று மக்களை அழைத்து வந்திருக்கிறார்கள். அவ்வாறு அழைக்கப்பட்டபோதே நாடு முழுவதும் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் திட்டம் என்று சொல்லிக்கொண்டு இரண்டு குழந்தைகள் உள்ளவர்கள் கருத்தடை செய்துகொள்ள வேண்டும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

இது இலங்கை அரசின் கொள்கை என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. புலிகளின் நிர்வாகம் இருந்தபோது கருத்தடை செய்ய விரும்புவார்கள் ஜந்து பிள்ளைகளின் பின்னரே செய்துகொள்ள அனுமதியளிக்கப் பட்டுள்ளது. இங்கு கட்டாயம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்றும் நீங்கள் படிக்காதவர்கள் உங்களுக்கு எதுவும் தெரியாது. நாங்கள் உங்கள் நல்லதுக்கே இதைச் செய்யச் சொல்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

தீவிர பிரசாரத்தையும் வழமைக்கு மாறான ஆட்களையும் கண்டு தாம் அச்ச மடைந்ததாக அந்தப் பெண்கள் குறிப்பிட்டார்கள். பல நாற்றுக்கணக்கான பெண்கள் வந்தபோதும் பலர் சுட்டத்திலிருந்து நழுவிச் சென்றுள்ளார்கள். ஆனால் பல பெண்களுக்கு கட்டாயக் கருத்தடை செய்யபட்டுள்ளமை உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கருத்தடைக்கு பெண்கள் மறுத்தால் கணவன்மாருக்கு நிரந்தர கருத்தடை செய்வதே வழியென்றும் அந்த மருத்துவ குழு சொல்லியிருக்கிறது. என்ன நடக்கிறது என்றும் ஏன் இப்படி எல்லாம் செய்கிறார்கள் என்றும் தெரியாமல் அந்தரித்து நின்றதாக பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் சொல் கின்றனர்.

‘பமிலிப் பிளானிங்’ என்ற அறிக்கை ஒன்று ஊடகங்களுக்கு கசிந்தது. அதில் உள்ள புள்ளிவிவரங்களைப் பார்க்கும் பொழுதுதிட்டமிட்ட கட்டாயக் கருத்தடை குறித்து பெரும் அதிர்ச்சியை ஏற்படுகிறது. பெண் நோயியல் மகப்பேற்றுச் சத்திர

வடக்கில் கட்டாயக்

கருத்தடை நடவடிக்கை

முன்னெடுக்கப்படுகிறது.

போரால் அதிகம் மக்களை

இழந்த வடக்குப் பகுதியில்

எதிர்காக்க கட்டாயக்

கருத்தடை

மேற்கொள்ளப்பட-

வேண்டும்?

சிகிச்சை நிபுணர் இல்லாமல் இரகசியமான முறையில் இராணுவ வைத்தியர்கள் இந்தச் சத்திரச் சிகிச்சையை செய்கின்றார்கள். கிளிநோச்சியில் 6 ஆண்களுக்கான கருத்தடை சத்திர சிகிச்சை செய்யப்பட்டுள்ளதாகவும் ஆதாரங்கள் சொல்கின்றன.

அந்தப் பெண்களுக்குச் செலுத்தப்பட உள்ளு JADELLE எனப்படுகின்றது. பக்க விளைவுகளைக் கொண்ட இந்தக் கருத்தடை உள்ளு இலங்கையில் தடை செய்யப் பட்டுள்ளது. மலையகத்தில் உள்ள தமிழ் மக்களின் சனத்தொகை எண்ணிக்கையை கட்டுப்படுத்த இதனை பாவித்தபொழுது ஒவ்வாமை காரணமாக ஒரு தாய் மரணமடைந்திருந்தார். அதன் பின்னர் இலங்கையில் தடைசெய்யப்பட்டிருந்தது. இவ்வாறான கருத்தடைகள் எதுவும் சிங்கள மக்கள் பாவிக்க அனுமதியளிக்கப்பட மாட்டாது என்று சிங்கள பௌத்த பிக்குகளிடம் ராஜபக்ச சொல்லியிருக்கிறார்.

வன்னியில் உள்ள மக்கள் மருத்துவமனைகளுக்கே செல்லுவதற்கு அஞ்சக்கிறார்கள். அந்தளவுக்கு கட்டாயக் கருத்தடை பற்றிய செய்திகள் மக்களுக்கு அச்சத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. கிளிநோச்சி மலையாளபுறத்தைச் சேர்ந்த சதீஸ்குமார் மஞ்சளா இரண்டு குழந்தைகளின் தாயார். அவருக்கு கட்டாயக் கருத்தடை செய்திருந்தார்கள். கருத்தடை செய்து சில நாட்களின் பின்னர் வயிற்று வலியால் துடித்த அவர் மருத்துவமனையில் அனுமதிக் கப்பட்டார். அவருக்கு ஏற்றப்பட்ட கருத்தடை ஊசி ஒவ்வாமையினால் மாற்று ஊசி ஏற்றியிருக்கிறார்கள். ஆனாலும் சிகிச்சை பலனின்றி அந்த இளம் தயார் இறந்து போனார்.

கட்டாய கருத்தடையை நியாயப் படுத்தும் வடக்கு மாகாண சுகாதார அமைச்சர் உயிரிழுந்த பெண்ணும் தவறுக்கு பொறுப்பு

என்று சொல்கிறார். கட்டாயக் கருத்தடை செய்ததுதானே தவறு? மருத்துவத்தின் பெயரால் மேற்கொள்ளப்படும் இன் அழிப்பை வடமாகாண சபையே நியாயப்படுத்தும் எனில் ஈழத்தமிழரின் நிலமை கவலைக் கிடமானதே. கணவன் அற்ற பெண்களுக்கு குழந்தை பிறக்கிறது என்றும் ஆரோக்கிய மற்ற தாய்மார் குழந்தைகளைப் பெறுகிறார்கள் என்றும் அதற்காகப் பெண்களுக்கு கட்டாயக் கருத்தடை செய்வதை தீர்வாகச் சொல்லி ஈழத்தமிழினத்தை அழித்துக் கொண்டிருப்பது பெரும் அநியாயம்.

2012 ஆண்டு எடுக்கப்பட்ட கணக்கெடுப் பின்படி சிங்களவர் 74.9 வீதமும் தமிழர்கள் 11.2 வீதமும் உள்ளனர். தமிழ் மக்களுக்கும் சிங்கள மக்களுக்கும் இடையில் இப்படி வித்தியாசம் இருக்கும்போது எதற்காக வடக்கில் கட்டாயக் கருத்தடை செய்ய வேண்டும். தமிழ் மக்களின் எண்ணிக்கையில் வீழ்ச்சியை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் அவர்களுக்கான உரிமைகளை மறுத்து மெல்ல மெல்ல அவர்களை அழிப்பதே ராஜபக்சவின் திட்டம். கல்வி, பாராளுமன்றம், நிர்வாகம் உள்ளிட்ட எல்லா இடங்களிலும் சிங்களவர்களை அமர்த்துவதும் நாடடில் சிங்களவர்களின் எண்ணிக்கையைப் பெருக்கி இலங்கை முழுவதையும் சிங்கள பொத்த நாடாக்குவதே இலங்கை அரசின் திட்டம்.

இந்த நோக்கத்தில் நடக்கும் இன்னொரு நடவடிக்கை இராணுவத்தில் தமிழ் பெண்களை கட்டாயமாக இணைப்பது. கடந்த வருடம் கிளிநோச்சி மூல்லைத்தீவு மாவட்டங்களில் இராணுவத்தில் தமிழ்ப் பெண்கள் இணைக்கப்பட்டார்கள். அன்மைய நாட்களில் யாழிப்பாணத்தில் பெரும் அறிவிப்பு பதாகைகள் அமைக்கப் பட்டுள்ளன. அவற்றில் இராணுவத்தில் தமிழ் யுவதிகள் இணைய வேண்டும் என்று கோரிக்கை

மருத்துவத்தின் பெயரால்

மேற்கொள்ளப்படும்

இன் அழிப்பை

வடமாகாண சபையே

நியாயப்படுத்தும் எனில்

�ழத்தமிழரின் நிலமை

கவலைக்கிடமானதே.

விடுக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்கான தகுதியும் நன்மைகளையும் இராணுவத்தினர் பட்டியலிட்டுள்ளனர்.

கிளிநோச்சி மூல்லைத்தீவு மாவட்டங்களில் இராணுவத்தினர் இந்த விடயங்கள் அடங்கிய துண்டுப் பிரசரத்தை வீடு வீடாகக் கொடுத்து வருகிறார்கள். இது எல்லாமே ஒரு சம்பிரதாயத்திற்கான விடயங்கள். இவற்றை வெளிப்படையாக செய்துகொண்ட கட்டாயமாக இராணுவத்தில் இணைக்கும் நடவடிக்கையை இராணுவத்தினர் சுதந்திர மாக மேற்கொள்ளுகின்றனர். இராணுவத்தில் இணையாவிட்டால் புலிகள் இயக்கத்தில் இருந்ததாக சொல்லி உங்களை புனர்வாழ்வில் வைப்போம் என்றும் அதனால் உங்களுக்கு பிரச்சினை, இராணுவத்தில் இணைந்தால் பாதுகாப்பு என்றும் இராணுவத்தினர் சொல்கின்றனர்.

பெண்கள் இராணுவத்தில் இணைந்தால் அவர்கள் சக இராணுவத்தினருடன் பழகுவார்கள். அந்தப் பழக்கம் காதலாக மாறும். அப்போது பெண்களை சிங்கள இராணுவத்தினர் திருமணம் செய்து

கொள்ளலாம். இதுவே இலங்கை அரசின் எண்ணம். அதன் மூலம் தமிழ் இந்தை அழித்து சிங்கள இந்தை விரிவாக்குவதே நோக்கம். இராணுவத்தில் ஆண்களை இணைக்கவில்லை. இலங்கை இராணுவத்தில் பெண்களுக்கு எந்த அதிகாரமும் இல்லை. அவர்கள் துப்பாக்கியற்ற தொண்டர்படை. அதனாலேயே தமிழ் யுவதிகள் பலவந்த மாக இணைக்கப்படுகின்றனர்.

கடந்த ஆண்டு இராணுவத்தில் இணைந்த பெண்களை உறுப்பினர்களாக அறிவிக்கும் நிகழ்வு நடந்தது. அதில் இணைக்கப்பட்ட பெண்கள் அழுதுகொண்டு செல்லும் புகைப்படங்கள் வெளியாகின. கூடவே அவர்களின் பெற்றோர்களும் அழுது கொண்டே அனுப்பி வைக்கிறார்கள். அவர்கள் எதற்காக அழு வேண்டும்? ஈழத்தில் உள்ள பெண்கள் ஏதோ ஒரு அடிப்படையில் இலக்கு

வைக்கப்படுகின்றனர். ஒன்றில் அவர்களுக்கு கருத்தடை செய்யப்படும் அல்லது அவர்கள் இராணுவத்தில் இணைய வேண்டும்.

பெண்களை இலக்கு வைத்து இன அழிப்பை மேற்கொண்டால் ஒரு இந்தை இலகுவாக அழிக்க முடியும் என்பது இன அழிப்பாளர்களின் நம்பிக்கை. அன்று சிங்கள மன்னான விஜயன் குவேனியை கவர்ந்து மணம் முடித்தான். இன்றைய சிங்கள மன்னான ராஜபக்சவும் பல்வேறு வடிவங்களில் இன அழிப்பை மேற்கொள்ள கிறார். இதை தடுத்து நிறுத்தி இதைக் குறித்து ஈழ மக்களிடம் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த வேண்டும். கட்டமைக்கப்பட்ட இந்த இன அழிப்பை உலகளவில் பிரசாரம் செய்ய வேண்டும்.

*

ஸ்ரீ மாதுக்கடை பேசும் துணிபந்தலீ்०००

யாழ். தர்ஜினி பத்மநாதன்

சென்றல் புகையிரத நிலையத்துக்கு முன்வீதியால் கீழ் இறங்கினால் வரும் குடியிருப்புக்கள், தண்டவாளம், பெரிய பாலம், பாலம் கூட தெரியாத அளவுக்கு இருப்பிட அமைவுகள். தெரு ஒரமெங்கும் பெண்கள் வெற்றிலையைச் சப்பிடத்துப்பியவகளும், பிள்ளை களுக்கு தலைவாரியவருமாக எங்கும் சன நெருக்கடி, துப்புரவு இன்மை' பக்கத்தில் ஓடும் கால்வாய் சுவாசத்தை தொலைக்கின்றது.

சென்றல் தொடங்கி அப்படியேதலைமைச் செயலகம் வரை கிட்டத்தட்ட இரண்டாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட குடும்பம், ஒரு பகுதியில் மட்டும். "மொத்தம் ஜந்தாயிரம் குடும்பம்" வரும் என்றார் ஆட்டோ ஓட்டுனர் வசந்தி. பல்லவன் சாலை என்ற அடையாளத்துடன் பாலத்தின் கீழ் இறங்கும் போது ஆங்காங்கே இருக்கும் ஒவ்வொரு பெண்களின் கண்களும் அகல விரிகின்றது.

ஏதோ ஓர் எதிர்பார்ப்பு அவர்களிடம், ஏதோ ஓர் பதிவு, ஏதோ கொடுக்கப் போகின்றார்களோ...

"மீடியான்னு வந்து எங்களை படம் பிழிச்சின்னு விக்கிற்கங், ஆனா நாங்க கிடந்து சிரமப்படு ஹோம் எங்கள யாரும் கவனிக்கிறாங்கல்லே" என்கின்றனர் சிலர்.

இங்கு அதிகமான பெண்கள் சித்தாள்வேலை, வீட்டுவேலை, சமையல் வேலை,

சாப்பாட்டுக்கடை, பூக்கடை, மரக்கறி வியாபாரம், பழக்கடை, கூலி என்று போகின்றனர் ஆண்கள் ஆட்டோ ஓட்டுதல், கூலி என்று போகின்றனர். அதிகமான ஆண்கள் சிறுவயதில் குடிப்பழக்கம், புகைப்பழக்கம் போதை என முழுகிக் கிடக்கிறார்கள்.

அதிக வீடுகள், A.C.யும் தொலைக்காட்சி இரைச்சலிலும் முழுகிப் போயுள்ளது.

தினமும் நச்ச வாயுவை சுவாசிப் பதுக்கு சமம் இந்த கூவம் ஆற்றின் சுவாசம். எங்கும் இலையான், கொசு, பூச்சி, துப்பரவின்மை இப்படியே அடுக்கி கொண்டு போகலாம். இவர்கள் இங்கு ஐம்பது வருடங்களுக்கு மேலாக வசித்து வருகின்றனர். இருப்பதற்குக்கூட வசதி யற்ற ஒரு அறையில் மட்டும் தான் இவர்களது வாழ்க்கை. குடும்பத்தில் எத்தனை பேர் என்றாலும் அங்கு தான் உண்ணவும் வேண்டும் உறங்கவும் வேண்டும். அந்த அறையில் தான் எல்லா வாழ்க்கையும், இது எப்படி முடியும்? பத்து வருடங்களாகத் தான் இந்த குடிசையே சீமேந்தால் கட்டப் பட்டுள்ளது.

அத்தகைய சூழலில் வாழும் பெண்களின் முன்னேற்றமும் முயற்சியும்

எவ்வாறு செயல் முனைப்புக்கொள்ள முடியும்? இத்தகைய சூழலில் பெண்களின் உடல் உள நிலைமைகள் கேள்விக் குறியாகிறது.

அவர்கள் சிறுவயதிலேயே திருமணம் செய்து மூன்று நான்கு பிள்ளைகளுக்கு தாயாக உள்ளனர். பதினான்கு தொடக்கம் பதினெழு, பதினெட்டு வயதிற்குட்பட்ட தாய் மாரின் என்னிக்கை அதிகமாகவுள்ளது. உடல் உழைப்பால் மனச்சோர்வுக்குள்ளான பெண்களின் அவலங்கள் இங்கு அதிகம். கணவன் குடிப்பதும், குடும்பத்தில் அக்கறை இன்மையும், வேறு இடங்களில் தங்கிவிட்டு வந்து மனைவியிடம் உணவு, பணம் கேட்டு துன்புறுத்துவதும் என்று நிகழ்காலங்களாகின்றன.

அவர்களின் இருப்பிட நடை பாதை வழியே செல்கையில் ஓர் அம்மா வாசல்படியில் இருந்து அழுதுகொண்டு இருக்கின்றாள். வீட்டின் கதவு அரைவாசி பூடப்பட்டு உள்ளது. அவள் அருகில் போய்...

“என்னம்மா?... என்ன ஆச்சு? பேச்சுக் கொடுக்கிறேன்...”

விக்கி விக்கி அழுதாள். சேலைத் தலைப்பாள் தன் கண்களை ஒற்றிக் கொள்கின்றாள். “அவர் ஆட்டோ ஓட்டுவார். தினமும் சம்பாதிச்சுக்க கொண்டு அதையே குடிச்சிட்டு வருவார். வீட்டுக்கு ஒரு பைசா சூட கொடுக்க மாட்டார். விடிய நாலு மணிக்கே குடிக்க ஆரம்பிச்சுடுவார். நெட வரும்போதே போத்தலோட தான் வருவார். மகன் மட்டும் தகப்பன் இல்லா நேரம் பார்த்து வந்திட்டு ஏதும் குடுத்திட்டு போவான். இவரால் அவன் தனியா வேறாய் இருக்கிறான். நான் இப்படியே கிட்டந்து கஸ்டப்பட்டிட்டு இருக்கேன். எங்கையாவது போயிடலாமா என்று

யோசிச்சிட்டு இருக்கேன்... உசிரோட இருந்தா தானே இந்த வலி வேதனை எல்லாமே! மகள் கட்டிட்டு போயிட்டு அது போதும் எனக்கு” என்று அழுது கொட்டினாள் அந்த 55 வயது அம்மா. தனியாக வியாபாரம் என்றோ கூலி தொழில் என்றோ எதனையும் செய்வதற்கு இயலாதவளாக கணவனால் வீட்டில் சிறை வைக்கப்பட்டும் இருக்கின்றாள்.

இப்படிப் பல கதைகள்...

“அதிகாலைநான்கு மணிக்கு போனால் சாயந்தரம் நான்கு மணிக்கு வந்திடுவேம். சித்தாள் வேலை கிடைக்கிற நேரம் மட்டும் செய்வும். யாராவது தெரிஞ்சவங்கள் அல்லது முதலாளிமார் வந்து கூப்பிடுவாங்கள். தினமும் 70 ரூபாய் தருவாங்கள்” என்கின்ற பெண்ணிற்குப் போட்டியாக,

45 வயது மதிக்கத்தக்க பரிமளம் என்ற பெண் குறிப்பிடும்போது “வசந்தபவனில் 5 வருடமாய் பாத்திரம் கழுவ போனன். கணவன் விடிட்டு போய் ரொம்ப காலமாச்ச. பிள்ளைகளை படிக்க வைக்கணும். ஒருத்தன் கையில் புடிச்சு கொடுக்க வேணும். இதனால் காலை 4 தொடக்கம் சாயந்தரம் 5 மணி வரை அங்க வேலைக்கு போவன், தினமும் 150 சம்பளம் கிடைக்கும். இப்ப போற்றில்லை, என்றாள்.”

ஏன் போகாமல் விட்டங்கள்?

வார்த்தைகள் தடுமாற “எனக்கு யாரும் என்னில் தொட்டு பேசக்கூடப் பிடிக்காது. வேலை செய்யிறவங்கள் கண்டபடி தொடு வாங்கள்... எனக்குப் பிடிக்கலே. அதை உரியவரிடம் சொன்னா கண்டிக்கலை. புடிச்சா இரு, இல்லாட்டி போ.. வேலை செய்யிற இடம் என்டா அப்பிடிதான் இருக்குள்ளா நா விட்டிட்டு வந்திட்டேன்” என்ற இவள் சிறுபிள்ளைகளுக்கான இனிப்பு மிட்டாய்,

மாங்காய் போன்றவற்றை வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கலா (40)

“இப்போ முந்தி மாதிரி இல்லை. வியாபாரம் செய்யிறதே கஸ்டமாய் இருக்கு. பிராட்வே போலீஸ் ரொம்ப பண்ணுறாங்கள். யாரும் விற்பனை செய்ய முடியாது. ராபிக் ராமசாமி வழக்குப் போட்டு எங்கட வாழ்க்கையை நாசம் செய்திட்டார். இப்போ அங்க எதுவுமே வியாபாரம் பண்ண முடியாது. பூக்கட்டி கையில தோங்க கொண்டு போய் ஒவ்வொருதங்க பின்னால அலையறும். முந்தி ஒரு இடத்தில் இருந்து வியாபாரம் பண்ணுவும் அதெல்லாம் கோர்ட் ஆடப் பன்று தடைபோட்டிட்டாங்க. இப்ப பயந்து பயந்து வியாபாரம் பண்ணிக்க வேண்டி இருக்கு. விழியகாலை போய் விக்ஞோம் சாய்ந்தரம் 5க்கு போய் 10 மணி வரையில் அடுத்த நாள்காண மீத பூவை சூவத்தில் போடுவும், சாமிக்கு போடுவும்,

வள்ளி (27)

சுறுசுறுப்பும் வேகமும்
கொண்டு விட்டைத் துப்புரவு
செய்வதில் நின்றாள் வள்ளி.
அவஞ்டன் பேசுகையில்

பூ க க 3 7

செய்து

தெருவில் இளநீர் வியாபாரம் செய்து வருவது தெரிந்தது. “அப்பா காலம் தொடக்கம் 50 வருடமாய் பரம்பரையாய் இளநீர் வியாபாரம் செய்து வாறும். அன்னன் மார் படிச்சு வேலை பார்க்கிறானுகள். ஆனால் பரம்பரை தொழிலைவிடக் கூடாது என்று அப்பா சொன்னதால் இப்ப நான் அதை பார்த்து வாறன். இது எங்க குலத்தொழில், கடலூர், பொல்லாச்சி, பாண்டிச்சேரி இருந்து இளநீர் லாறி வரும். ஏஜன்ட் மூலம் எடுப்பம். வீட்டுக்காரர் கோவிந்தன் 34 வயது அவரும் என்னோட சேர்ந்து செய்வார். காலையில் போயிடுவார். நான் மதியம் சாப்பாட்டை முடிச்சு அவருக்கு ஓய்வு கொடுத்திட்டு மாலை வரை பார்ப்பன்” என்றாள் அதே துடிப்புடன்.

இங்கு சிறுவர்கள் அதிகம் உள்ளனர். 2500க்கு மேற்பட்ட குடும்பத்தில் அரைவாசிக்குகிட்ட சிறுவர்கள் உள்ளனர். பாடசாலை செல்வதில் அக்கறை அற்றவர்களாகவும், சிறந்த போஷாக்கு அற்றவர்களாகவும் விளையாடிடல் ஆர்வம் உள்ளவர்களாகவும் உள்ளனர்.

இவர்களது வட்டத்தில் கிட்டத்தட்ட 100க்கும் மேற்பட்ட சிறு சிறு இடலி, தோசை கடைகளும், 2 இறைச்சிக் கடை, 10ந்தும் மேற்பட்ட பெட்டிக்கடை, 6-இற்குமிடைப்பட்ட சாப்பாட்டுக்கடை (டிபன் சென்றர்) என்பனவும் உள்ளன. அத்துடன் வேளாங்கண்ணி கோவில், ஸ்ரீ சக்தி பரமேஸ்வரி ஆலயம், வைரவர், பிள்ளையார் சிறுகோவில், அன்னா நினைவுமன்றம், ரஜினிகாந்த் நற்பணி மன்றம், மீன் கடை 2, தனியார் கிளினீக்-1, மாநகர் ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் ஒன்று, அன்னை திரேசா மகளிர் சங்கம் Speed NGO என்பனவும் இயங்கி வருகின்றன. *

சினிமா... ஈழம் சினிமா

ஓரு துவக்கு ஒரு ஸோதிரும் A GUN & A RING

அரினா

PLEASE LIKE AND SHARE

WWW.FACEBOOK.COM/GunAndRing

வீராங்காம் உடப்பட பல சர்வதேச திரைப்பட விழாக்களில் விருதுகளைப் பெற்று உலக திரைப்பட வரலாற்றில் ஈழத்திருக்கான திரைப்படம் இதுவென தடம் பதித்திருக்கிறார் லெனின் N. சிவம் “ஒரு துவக்கு ஒரு மோதிரம்” என்ற திரைப்படத்தின் மூலம்.

இத்திரைப்படம் சீன நாட்டில் நடை பெறும் உலகளாவிய ஷாங்காய்த் திரைப்பட விழாவில் 2014ல் பன்னிரெண்டு திரைப்படங்களில் ஒன்றாகத் தேர்வாகியது.

இதில் பாடலைக்கு படலை புகழ் மன்மதன் பாஸ்கியும், படலைக்கு படலை அங்கினும் நடித்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஸ்ரீ மக்களுடைய உணர்வுகளை, சொல்லுகிற திரைப்படமாக இருக்கிறது. படத்தில் அந்தந்தக் கதாப்பாத்திரங்களைக் குவ்வொருத்தரும் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். ஈழத் தமிழ் பேச்சை அதே அழகியலுடன் கையாண்டிருக்கிறார் இயக்குனர்.

வர்த்தக ரீதியாக பெரும் வெற்றியினைப் பெறாவிட்டாலும் வெளிநாட்டு மக்கள் மத்தியில் பெரும் வரவேற்பையும் பாராட்டையும் பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத்

தக்கது. பல நாடுகளில் ஆர்வமாகத் திரையிடப்பட்டும் கொண்டிருக்கிறது.

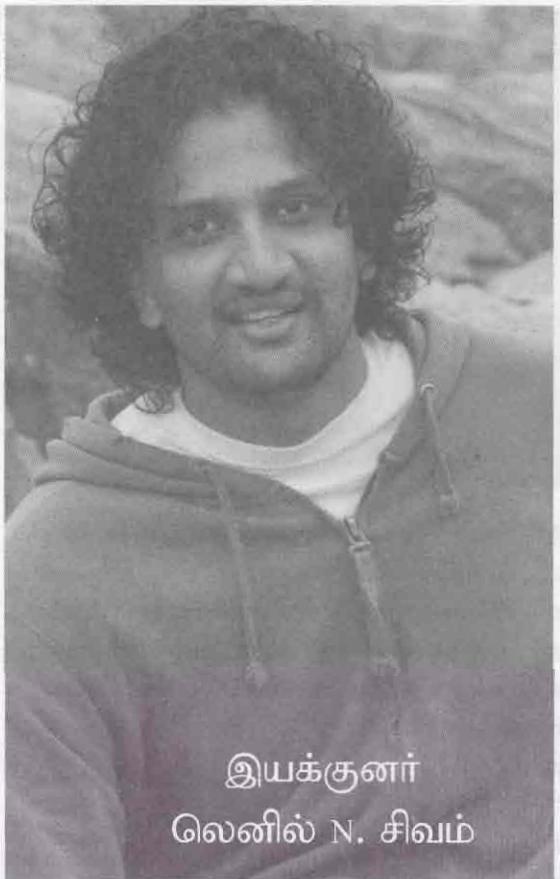
இந்த படம் முழுக்க முழுக்க கண்டாவில் எடுக்கப்பட்டாலும் ஏனைய சர்வதேச நடிகர் கள், புலம் பெயர்ந்த ஈழத்தமிழ் நடிகர்கள் எனப் பலரும் நடித்திருக்கிறார்கள்.

பிரவீன் மணி இசைமைத்திருக்க கரேஸ்யோகி ஒளிப்பதிவு செய்திருக்கிறார்.

மேலும் ஜேண்பேரே, மதிவாசன், கந்தசாமிகங்காதரன் சேகர்பாஸ்கர், ரேணுகா, பவானி சோம சுந்தரம், போன்றவர்களும் நடித்திருக்கிறார்கள்.

புலம் பெயர்ந்த மண்ணில் வாழும் ஈழத்தமிழ்மக்களின் அழறுவகையான பிரச்சனைகளை ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்புப் படுத்திச் சித்தரிக்கிறது “ஒரு துவக்கு ஒரு மோதிரம்.”

புலம் பெயர்ந்த மண்ணில் வாழ்ந்த போதும் தம் ஈழம், போரின் பாதிப்புகள் வலிகளினை மறந்து, புதிய தேசத்தோடு, புதிய மக்களோடு ஒட்டி வாழ முடியாமல் அல்லாடிப் போகும் மன நிலையினை வாழ்வோடு கட்டியமைக்க முயலுகை

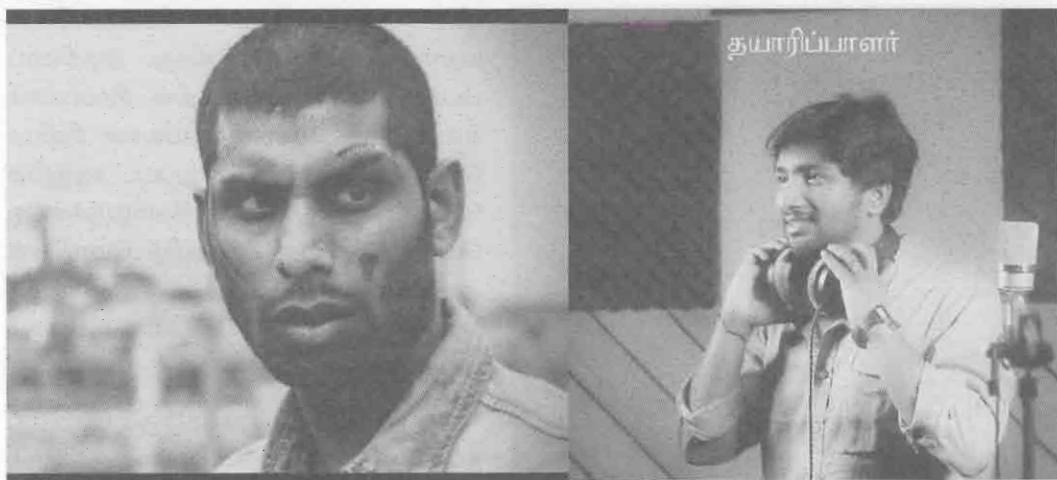
இயக்குனர்
லெனில் N. சிவம்

யில் ஏற்படுகின்ற சிக்கல்களினை யதார்த்தமாகக் காட்டுகிறது இத்திரைப் படம் - இத்திரைப் படத்தின் சிறப்பம்சம் என்னவெனில் வர்தக ரீதியிலான சினிமா மொழியில் இருந்து மாறுபட்ட ஈழத்தின் மொழி இது, ஈழத்தமிழருக்கான, மொழி இதுவேன ஈழத்தமிழ் மொழியின் அழகியலினை மிகத் தெரியமாகக் கையாண்டிருக்கும் இயக்குனருக்கு பெரும் பாராட்டுக்கள்.

இப்படத்தில் ஜம்பதிற்கும் மேற்பட்ட கணேடிய ஜரோப்பிய கலைஞர்களும் நாற்பயதிற்கும் மேற்பட்ட கலைஞர்கள் ஜம்பதிற்கு மேற்பட்ட படப்பிடிப்புத் தளங்களை மிகப் பிரமாண்டமாகத் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது இத்திரைப்படம்.

இப்படத்தை விஷ்ணுமுரளி தயாரித் திருக்கிறார். தயாரிப்பாளரின் தெரியத்தை யும் பாராட்டியோக வேண்டும், இலங்கையிலிருந்து வரும் பெரும் தயாரிப்பாளர்கள் பெரும்பாலும் இந்தியக் கதைசாராந்த

தயாரிப்பாளர்

வர்த்தக ரீதியான படங்களையே தயாரித் துள்ளார்கள். ஈழத்திற்கான திரைப்படத்தை, தமக்கான திரைப்படத்தைத் தயாரிக்க வேண்டும் எனவோ, அதற்கான ஒரு தளத்தை உருவாக்க வேண்டும் எனவே நினைக்க வில்லை. ஈழத்தின் தயாரிப்பாளர்கள் பெரும் வெற்றிப் படங்களையும் எடுத்திருக்கிறார்கள் ஜீவா நடித்த தெனாவெட்டு போன்ற படங்கள், (ELK ஆன்றி புரோட்டக்ஷன்) மேலும் ஜித்தன் ரமேஷ் நடித்த புலிவருது, சியாம் நடித்த மனதோடு மழைக்காலம் போன்றவையும் பெரும் பொருட் செலவில் எடுக்கப்பட்டிருக்

கிறது. ஆனால் இதில் ஏந்தப் படங்களும் ஈழத்தின் வாசனையைச் சிறிதும் பேச வில்லை, ஈழ சினிமாவிற்கான தளத்தை அமைக்கவில்லை. அந்த வகையில் தயாரிப்பாளர் விட்டனா முரளியைப் பாராட்டியே ஆக வேண்டும்.

சென்னையில் “அப்புச்சி கிராமம்” எனும் முழுநீத் திரைப்படத்தினையும் தயாரித்துக் கொண்டிருப்பதாக கோடம்பாக்க வட்டாரங்கள் தெரிவிக்கின்றன.

பூவரச் சந்தை

இரண்டு வருடம் (தமிழ்நாடு)	1000.00	இரண்டு வருடம் (வெளிநாடு)	3,000.00
ஒரு வருடம் (தமிழ்நாடு)	500.00	ஒரு வருடம் (வெளிநாடு)	2,000.00

காசோலை அனுப்ப வேண்டிய முகவரி

இல.20/2, ஐக்கரியா காலனி,

முதல் தெரு, சூளைமேடு,

சென்னை - 600 094. தமிழ்நாடு, இந்தியா

Phone: 0091 9600131346 / 044 2372 3182

Email. pouvarashi@gmail.com

காசோலை அனுப்ப வேண்டிய விபரம்
இந்தியன் வங்கி A/c No. 604226514
வளர்வாக்கம் கிளை, சென்னை.

K. KALACIYON SHANGARAMATHERAN

பெண் யடிநுதலை அடைந்தருக்கறாளா...?

திவரீகளீர்னீர் ஸ்ரீமுகிறார்களீர்

மர்மா

பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள் குறிப்பாக, பாலியல் வன்முறைகள் குறித்து இன்று அதிகம் விவாதிக்கப்படுகிறது. பெண்கள் மீதான பாலியல் வன்கொடுமை களும், வன்புணர்வுகளும் இங்கு மட்டும் நடக்கவில்லை. ஆனால் பிற நாடுகளில் நடப்பதற்கும் இங்கு நடப்பதற்கும் அடிப்படையிலேயே பெரிய வேறுபாடு உள்ளது.

இலங்கை இந்தியாவைப் பொறுத்த மட்டில் மிகவும் கீழ்த்தரமாக நடக்கிறது.

பெண்கள் சுதந்திரமாகத்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உரிய இடங்கள் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தன் முடிவுகளை எடுத்துச் செய்தபடுமாலில்கு வாழ்ந்து விட்டார்கள். அவர்கட்டு நாங்கள் சுதந்திரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறோம். என்றெல்லாம் மார்புதடிக் கொள்கிறார்கள். ஆனால், வீட்டிலும் சரி, வெளியிலும் சரி அவள் அதேயளவு இன்னல்களை அன்றாடம் எதிர்நோக்கிக் கொண்டு தான் இருக்கிறான்.

சமுத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள் குறிப்பாக பாலியல் வன்முறைகள் குறித்த கொடுரங்கள் நாளுக்கு நாள் நிகழ்ந்த வண்ணமே இருக்கிறது. இருந்தது. செம்மனி தொடங்கி இசைப்பிரியா வரை பெரிய அத்தியாயங்களே உண்டு. அது சிறு குழந்தைகளைக் கூட விட்டு வைக்காமல் இன்று வரை தொடர்கின்றது.

இங்கு சில சாதித்த, சாதித்துக் கொண்டிருக்கும் பெண்கள், பெண்ணிலைகள் பற்றி என்ன சொல்லுகிறார்கள்...?

மஷுகிதா

ஒரு ஆண்டின் ஒவ்வொரு நாளையும் ஏதோ ஒரு நாளாகக் கொண்டாட வேண்டும் என்னும் அழுத்தத்தின் காரணமாக, மன அழுத்தங்களிலிருந்து வெளிவர ஒரு நாளை கொண்டாட்ட மனதுடன் வரவேற்கும் நோக்கில் கொண்டாடுவதைப் போல மகளிர் தினத்தையும் நாம் பெயரளவில் மட்டுமே நினைவு கூர்கிறோம்.

தமிழ்நாட்டில் பெண்களின் வளர்ச்சி என்று எடுத்துக்கொண்டால், ஒவ்வொரு துறையென்று தனித்தனியே மட்டுமின்றி, அனைத்துத் துறைகளிலும் பெண்களின் பங்களிப்பில் முன்னேற்ற சதவிகிதம் அதிகரித்துள்ளதென்பதில் எவ்வித சந்தேக முமில்லை. எனினும், பெண் என்று, வீக்கர் செக்ஸாக இரண்டாம் பாலினமாக பெண் கருதப்படுவதில் எந்தத் துறையிலும் இன்னும் தேவையான முன்னேற்றம் காணவில்லை” என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

நம் காலக்கட்டம் பழைமையிலிருந்து முற்றிலும் வெளிவருவதற்கும் இயலாமல்,

இந்திராகாந்தி அவர்க்காரம்

புதுமைக்குள் அப்படியே மாற இயலாதபடி பெண் முன்னேற்றத்தின் முழு சுதந்திரத்தை அனுபவிக்க இயலாமல், அகச் சிக்கல்களை தெளிவுபடுத்த இயலாத் ஒரு பரிணாம சிக்கலில் இருக்கிறோம். சமூகத்தில் மட்டு மல்ல, குடும்பத்திற்குள்ளும், பணிப்பியிம் இடங்களிலும் பெண் இந்தச் சிக்கலை அனுபவிக்கிறாள். மேலும் பத்திரிகைகள், தொலைக்காட்சி, இணையம் என்று பல ஊடகங்களும் பெண்ணை அவளின் மூலையை மழுங்கடிக்கச் செய்யும் பழையவாத கருத்துக்களையே விரும்பி அவளில் தினிக்கின்றன. இந்நிலையில் பெண் பாலியல் ரத்யாக அனைத்துத் தரப்பிலும் பலியாகும் சிக்கல் தொடர்வது வேதனைக்குரிய விஷயம், பெண் அனைத்து வளர்ச்சிப் பாதையிலும் முழுப் பயணம் செல்ல, புது சட்டத்தை உருவாக்குவதிலும், சட்ட ரத்யான் பாதுகாப்பைப் பெறுவதிலும் முதல் பலிகடாவாக இன்னும் இருக்கிறாள் என்பதையே நிதர்சனமாகக் காண்கிறோம். அரசியல் 50 சதவீதத்திற்கு மேலிருந்தால்தான் சரியான தீவாக அமையும் பெண்களுக்கான இடம்.

கஜினார் ஜிளம்பிளை

நிஜமாய்
இருக்கிறேன்,
முறணானவள் என்று
முகம் சுளிக்கிறார்கள்

பழம் சமூகம் பெண்ணுக்கென ஒரு இடத்தை சமையலறை, படுக்கையறை, பிள்ளைப்பேறு அது சார்ந்த வேலைகளை மட்டும் ஒதுக்கியது. அதுபோலத்தான் இன்று சமூக அக்கறை உள்ளவர்களும் பெண்கள் பிரச்சினைகளை சமூகப் பிரச்சினை என்று கருதி அதற்காகப் போராடாமல் அவற்றைப் பெண்களுக்கான போராடப் பணிகளாக மாற்றுகிறார்கள். இதனால் பெண்கள் தங்கள் பிரச்சினைகளுக்காக மட்டும் போராடும்படியான நிலைக்குத் தள்ளப் படுகிறார்கள். பெண், சமூகத்தின் அனைத்து பிரச்சினைகளுக்காகவும் களத்தில் இறங்கிப் போராடும் தன்மையை அடைவதற்கு இது தடையாகவே அமைகிறது. தங்கள் பிரச்சினைகளுக்கான சமூக காரணங்கள் குறித்த அறிவோடுஅவற்றைகளைவதற்கான போராட்டமாகப் பெண்களது போராடங்களை மாற்ற வேண்டும்.

பெண்ணின் அனைத்து வகை செயல் பாடுகளும் ஆணோடு ஓப்பிடுகையில் குடும்ப அமைப்பால் சற்று கூடுதலாகவே கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது. அதனால்

30 சதவீதம் எல்லாம் வேண்டாம். 50 சதவீதம் தான் வேண்டும். அதை முதலில் பெண் விடுதலை விரும்பும் கட்சிகள் செயல் படுத்த வேண்டும்.

குடும்பத்தை உடைத்தால் மட்டுமே பெண் விடுதலை சாத்தியம் என்று வரட்டுத் தனமாக பரிந்துகொண்டு செயல்படுவது யாருக்கும் நன்மை பயக்கப்போவதில்லை இதெல்லாம் ஆணுக்கு சாதகமாக வேண்டு மானால் அமையும். ஆனால் பெண்ணுக்கு மேலும் பல இக்கட்டுக்களைத்தான் கொண்டு வருகிறது. உடனே, பெண் குடும்பத்திற்கு கட்டுப்பட்டுத்தான் இருக்க வேண்டுமா என்று கேட்காதீர்கள்.

குடும்பம் என்ற அமைப்பு முதலில் சனநாயகப்படுத்தப்பட வேண்டும், அதில் ஆணுக்கு உள்ள உரிமைகள் பெண்ணுக்கும் அளிக்கப்படவேண்டும். படிப்பது, வேலைக்குச் செல்வது, கலைகள், இலக்கியம், விளையாட்டுகளில் ஈடுபாடு காட்டுவது, பொது அறிவை வளர்த்துக் கொள்வதற்கான வாய்ப்புகளை அளிப்பது, கயமாக சிந்திக்கும் திறனையும் கயமாக வாழும் திறனையும் வளர்ப்பது, தனக்கு சரியான வாழ்க்கைத் துணையைத் தேர்ந்தெடுக்கும் அறிவையும், பக்குவதற்கையும் கொடுப்பது, குழந்தை பெற்றுக்கொள்வதில் அவளது விருப்பத்திற்கு மதிப்பளிப்பது போன்றவையெல்லாம் ஒரு

சனநாயகப்படுத்தப்பட்ட குடும்பத்தில் எளிதில் கிடைக்கும். அதற்கு பெண் சமத்துவம் பேசும் ஆண்களும் பெண்களும் தங்கள் செயல் பாடுகளை தமது குடும்பங்களிலிருந்து தான் தொடங்க வேண்டும்.

ஏனெனில், ஓவ்வொரு பெண்ணும் தங்கள் வாழ்வில் தந்தை, சகோதரன், தோழன், நண்பன், கணவன், காதலன், மகன் என்று ஏதோ ஒரு ஆண் உறவால் தான் குழப்பட்டிருக்கிறான். அது வெறுமே ஆதிக்க உறவாக மட்டுமே அமைந்து விடுவதில்லை. அன்பும் பொறுப்பும் நிறைந்த ஆண் பெண் உறவு இங்கு ஆதிக்கத்திற் கானதாக மாற்றப்பட்டுள்ளது. ஆண் பெண் உறவில் இருக்கும் இந்தப் பகுமைத் தன்மையை களைய பெண் மிகச் சிக்கலான தொரு போராட்டத்தில் ஈடுபட வேண்டியிருக்கிறது. தடடிக்கொடுத்து நேரவையான போது மண்டையில் கொட்டியும் தான் செயல்பட வேண்டியிருக்கிறது.

சனநாயக உரிமைகள் நிறைந்த ஒரு குடும்பத்தை உருவாக்க வேண்டிய பொறுப்பு, பெண் விடுதலையை விரும்பும் பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கும் உள்ளது. முன்பே கூறியது போல இவை குடும்பத்திலிருந்து தொடங்கப்படவேண்டியிருக்கிறது. இது ஆணுக்கு சற்று கசப்பானதாகத்தான் இருக்கும். பெண்ணுக்கு கடினமானது. வீதியில் இறங்கி ஆபாச போஸ்டருக்கு எதிராக கோசம் போடுவதை விட கழனமான போராட்டம் இது.

இந்தச் சிந்தனையை இலக்கியம், கலை கல்வி போன்றவற்றின் மூலமாகப் பறவலாக்க வேண்டும். அதேபோல் பெண் விடுதலை விரும்பும் அமைப்புகளும்,

கடசிகளும் இதைக் கணக்கில் கொண்டு செயல்பட வேண்டும். பெண்களுக்கென தனி அமைப்புகள், தனி போராட்ட வழிமுறைகள் போன்றவற்றைக் கைவிட வேண்டும். 30 சதவீதம் எல்லாம் வேண்டாம், 50 சதவீதம்தான் வேண்டும். அதை முதலில் பெண் விடுதலை விரும்பும் கடசிகள் செயல் படுத்த வேண்டும்.

அரசியல் அறிவோ, சமூகப் பொரு

ஸியல் அறிவோ அற்ற வெறும் பெண்ணு ரிமைக் கோசங்களால் பெண் விடுதலை என்பது சாத்தியமல்ல. அப்பொழுதுதான் பெண்கள் தங்களது அடிமைத்தளைகளை விடுவித்துக் கொள்ளும்போது, தங்கள் சுதந்திரத்தை முழுதும் அனுபவிப்பதற்கு தகுதி உள்ளதாக இந்த சமூகத்தையும் ஒரு சுதந்திர, சமத்துவ, சன்னாயக சமூகமாக மாற்ற முடியும்.

அவள்

அழுவதற்குக் காரணங்கள் இருந்தது போலவே
தற்கொலை செய்து கொண்டதற்கும்
காரணங்கள் இருந்தன
எப்போதும் போலவே
வார்த்தைகள் தழித்துக் கொண்டிருந்தன
அவனுக்கும் அவருக்கும் இடையில்
கோபத்தின் உச்சத்தில் சொல்லப்பட்டு ஒரு வார்த்தை
அன்றைய இரவிலும்
அதற்கு முன்பான நாட்களிலும் சொல்லப்பட்ட
வார்த்தைகளின் கணத்தை உள்ளிழுத்துக் கொண்டது
மழைத்துளியைச் சட்டென உறிஞ்சிக் கொள்கிற
கோடைக்கால மண் தரை போல
இனி பேசுவதற்கும், சண்டையிடுவதற்கும்,
முரண்படுவதற்கும் எதுவுமே இல்லை என
முடிவெடுத்துவிட்டவளாய் அழுது தீர்த்தாள்.
உறவைத் தொடர்வதைப்பற்றி
ஒரு துளியும் யோசிக்கவே இல்லை
எந்த வகை மாதிரியைத் தேர்ந்தெடுப்பது என்று
உறக்கத்தைத் தொலைத்து ஆழந்து யோசித்தவன்
சட்டென்று சமையலறைக்குள் சென்றாள்
காலை புலரத் தொடங்கியிருந்தது
கருகிய உடலின் வாசனையை
வீடு முழுக்கப் பரவச் செய்துவிட்டு
திசைகளின் வெளியில் சென்று
புகுந்து கொண்டாள்

நூலோ

படைப்பிற்கும் அதில்
இடம்பெறும் கருத்துக்களுக்கும்
படைப்பாளிகளே பொறுப்பு

சற்று நேரத்திற்கெல்லாம்
ஓன்றுகூடி ஒப்பாரி வைத்தவர்கள்
நெஞ்சில் அடித்துக்கொண்டு அழுது அரற்றினார்கள்
“பாவி மவ,
வெள்ளிக்கிழமை அதுவுமா இப்படிப் பண்ணிட்டானோ.”

பெண் இன்றைக்கு உலகை
ஆளுகிறாள் அனைத்து துறைகளிலும்
நிர்வகிக்கிறாள். ஆனால், பெண்ணை இன்னும்
ஆண் தான் நிர்வகித்துக் கொண்டிருக்கிறான்
பெண் பட்டங்கள் பல பெற்றாலும், வானில்
பறந்தாலும் அவளின் நூல் மட்டும் ஆணின்
கையில்தான் இருக்கிறது.

பெண்ணை இழிவுபடுத்தும் இலக்கியங்களையும், புராணங்களையும், இதிகாசங்களையும் ஏரிக்க வேண்டும். யாருக்கு யார் இலக்கணம் வகுப்பது? இந்த உலகத்தை உருவாக்கியவள் இன்று உருவில்லாமல் அழிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறாள்.

உண்ணவும் உறங்கவும் உடுத்தவும்
கிடைத்தால் போதும் என்று சுருண்டு கிடக்கும்
பெண்ணினமே விழித்தெழு! நீவாழும் இதே
பூமியில்தான் 24 நிமித்திற்கு ஒரு பெண் கற்பழிக்கப்பட்டு கொண்டிருக்கிறாள். 7
நிமிடத்திற்கு ஒரு பெண் வன்புணர்வுக்கு ஆளாக்கப்படுகிறாள். 54 நிமிடத்திற்கு ஒரு
முறை ஒரு பெண் சித்திரவதை செய்யப்பட்டு மரணித்துக்கொண்டிருக்கிறாள்

போர் என்று மன்னுக்கும் பொன்னுக்கும் பெண்னுக்குமாக வெறிபிடித்து
அலைய மட்டுமே கற்றுக்கொடுத்திருக்கிறது வரலாறு. நம் அதில் காதலும் அன்பும்,
அறனும் மறைக்கப்பட்டு விடது. அதை மீண்டும் இந்த மன்னில் நிலைக்கச் செய்ய
பெண்களும் மீண்டும் தன்னை நிலைநிறுத்த வேண்டும்.

உங்களை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளங்கள் அடிமை மோகத்தில் இருந்து வெளி
வாருங்கள். குடும்பம், குழந்தைகள், கணவன் என இருந்து விடாமல், இதை தாண்டிய
உலகத்தையும் பாருங்கள்.

சமூக பொறுப்புணர்வோடு சாதிக்க வழிகள் திறந்து கிடக்கு.

இந்த சமூகம் உங்களை எப்பொழுது முழுதாக அங்கீகரிக்கும் என்றால், நீங்கள்
பொருளாதார ரத்தியில் முன்னேறும் பொழுதுதான்.

உண்ணை உணர்ந்தாலே இந்த மன்னை உயர்த்த முடியும்.

ஸ்ரீ. சௌகந்தி

ஈழத்தின் பெண் வீச்சு

சாதனையாளர் நா. பாலேஸ்வரி

இலங்கையில் கிழக்கு மாகாணம் திருகோணமலையைச் சேர்ந்தவர் நா. பாலேஸ்வரி. பெண்ணியம் சார்ந்து எழுதி வந்த ஈழத்தின் முதலாவது பெண் நாவலாசிரியர் என்பது சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது.

இவர், 07-12-1929 முகாந்திரம் த. பாலசுப்ரமணியம், பா. கமலாம்பிகை ஆகியோற்குப் பிள்ளையாகப் பிறந்தார்.

ஜம்பதுகளிலிருந்து எழுத்துத் துறையில் இயங்கிய இவர், பதினெந்திற்கும் மேற்பட்ட நாவல்களைத் தந்திருக்கிறார்.

இவருடைய நாவல்களிலும் சரி, சிறுகதை, ஏனைய எழுத்துக்களிலும் சரி பெண்ணிய வீச்சு அதிகமாக இருந்தது. ஜம்பதுகளிலேயே துணிந்து பெண்ணியம் சார்ந்து பேசுவ தெள்றால் அசாதாரண விடயம் தான்.

தன்னுடைய கடைசிக் காலங்களைத் தனிமையில் கழித்து, சென்ற பிப்ரவரி மாதம் உலகைவிட்டு நீங்கியிருக்கும் நா. பாலேஸ்வரியவர்களுக்கு பூவரசி இதழின் பாராலைகளும், புகழ்மாலைகளும்.

நளாயினி தாமரைச்செல்வன்

வேலை

கணவன்
குழந்தை
சம்பளக்கவர்
என மீண்டும்
இயந்திர வாழ்க்கையுள்

ஜக்கியமாகிவிடுகிறோம்
யன்னல்களுக்குள்
அடங்கிப்போன
எம் வாழ்வு போல
உணர்வுகளும்
அடங்கித்தான் போகிறது.

சாதியழும் சீதனமும் கூட புலம்பெயர்ந்தருக்கறது

நிவேதா உதயன் - லண்டன்

ஈழத்தமிழர்கள் கடந்த முப்பது ஆண்டுகளுக்கும் அதிகமாக போர்சுக்குல் காரணமாக பல தேசங்களிலும் புலம் பெயர்ந்து வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றனர். அகதிகளாக, நிரந்தர வதிவிட உரிமை பெற்றவர்களாக, மாணவர்களாக பலவித பரிமானங்களுடன் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தாலும் எல்லோருடைய மனங்களிலும் எம் தேசம் பற்றிய மாற முடியாத வடு ஏற்பட்டிருப்பது உண்மை. தம் வேர்களை அடியோடு பெயர்ந்துக்கொண்டவர்களும் சரி, தம் சொந்தநக்களைவிட்டுஇங்குவந்துதனிமையில் வாடுபவர்களுக்கு சரி எம் இனத்தின் சுதந்திரம் என்னும் பொறியை உள்ளத்துள்ளுடிவைத்துபடியே வாழ்கின்றனர்.

ஆனாலும் காலமும் காட்சிகளும் வாழ்வியல் குழலும் அப்படியே இருந்துவிட முடியாதது. புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழர்களுடைய வாழ்வியல் குழல் கடந்த முப்பது ஆண்டுகளில் அவர்களிடையே பல பாரிய மாற்றத்தினை உண்டு பண்ணியிருக்கிறது. ஆரம்ப காலங்களில் எமது பண்பாடு, கலாசார விழுமியங்கள் தாங்கி அவற்றை இலகுவில் விட்டுவிட முடியாத பந்தத்துடன் வாழ்ந்துகொண்டிருந்த மக்கள் தற்போது அவற்றைத் தாமாகக் கைவிட்டோ அன்றி கைவிட்டு மற்றைய கலாசாரத்துக்கு அடிமையாகும் அபாயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாம் தலைமுறையினரைச் சுமக்கும் நேரம் நெருங்கிக் கொண்டிருக்கும் போது, தம் பின்னைகளின் வாழ்க்கை முறைக்கேற்ப தம்மை மாற்றயமைக்க

வேண்டிய சூழ்நிலை எம்மிடையே ஏற்பட்டிருப்பதும் தவிர்க்க முடியாததாகிவிட்ட தென்னாம்.

புலம்பெயர்ந்த முதல் தலைமுறையிடையே ஏற்பட்டுள்ள மன அழுத்தங்களும் பின்னைகளை தம் வழியில் வளர்க்க முடிய வில்லை என்னும் அவர்களின் ஆதங்கமும் கூட அவர்களை புலம்பெயர் வாழ்வியலுள்ளுள்குவதிலிருந்து தப்ப முடியாததாகி விட்டது. நாம் எமது பண்பாட்டுனேயே வாழ்ந்து வருகின்றோம் என்று கூறிக் கொண்டு, தம் பின்னைகளை வழிபாட்டுத் தலங்களுக்கு அழைத்துச் செல்வதும், திருமணம் போன்ற நிகழ்வுகளுக்கு அழைத்துச் செல்வதால் பண்பாட்டைப் பேணிக் கொண்டு இருந்துவிடுவர் என்ற எண்ணத்துடன் வாழும் பெற்றோரும், இந்த நாடுகளுக்கு வந்துவிட்டோம் திரும்ப தாய் நாட்டில் போய் வாழப்போவதில்லை. ஆகவே மேற்கத்தியக் கலாச்சாரத்துடன் கலந்து விடுவது தான் நன்று என்று வாழ்வோரும், எமக்கென்றோரு நாடு இனி அமையப் போவதில்லை எல்லாவற்றையும் தொலைத்துவ விட்டு எப்படியும் வாழ்ந்துவிட்டுப் போகலாம் என்று எண்ணும் ஒரு பகுதியினரும் தமக்குத் தோண்றியபடிவாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர்.

பல குடும்பங்களில் ஆடம்பர வாழ்வுக் காக ஆண் பெண் இருவரும் அளவுக் கதிமாக வேலை செய்வதும் அதனால் கணவன் மனைவி இருவருக்கும் இடையேயன்றி பின்னைகளுக்கு இடையேயும் ஒருவித ஈடுபாடற்ற தன்மையை ஏற்படுத்திவிடுகிறது.

தாய் பிள்ளைகளுடன் நேரத்தைச் செலவிடாது. அவர்கள் உணர்வுகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளாது விடுவதானால் கணவன் மனைவிக்கு இடையே விரிசல்கள் பிள்ளைகளிடையே ஒட்டாத நிலையும் ஏற்படுவது மாத்திரமின்றி, தம் மனச்சுமையை இறக்கிவைக்கவோ பகிர்ந்து கொள்ளவோ வேறு ஒருவரை நாடிப்போக வேண்டிய தேவையும் ஏற்பட்டுப் போகிறது. இது பிள்ளைகளை மேலும் தவறாக வழிவகுக்கிறது. பலர் பண்பாட்டைப் பேண வேண்டும் எனும் நோக்கில் தம் பிரச்சனைகளை வெளியே கூறாது மற்றவரிடமோ நண்பர்களிடமோ கூடப் பகிர்ந்து கொள்ள முடியாது தமக்குள்ள பூட்டி வைத்து தாமே தம் மனப்பிற்கு வழிவகுத்தும் நிற்கின்றனர். தூர நோக்கமற்ற சிந்தனைகளும், மற்றவர் போல் வாழ முடியவில்லையே என்னும் பேராசையும் கூடப் பல குடும்பங்களை பிளவுகளை ஏற்படுத்தி முற்றாகச் சிதைந்து போகச் செய்வதையும் தவிர்க்க முடிய வில்லை.

முக்கியமாக இங்கு வாழும் இளஞ் சந்ததியிடையே பல்கலைக்கழகங்களில் கல்விகற்கும் பெண்களைப் பற்றியதொரு மிக மட்டமான கருத்து நிலவுவதை பல ஆண்கள் மத்தியில் காணக்கூடியதாகவும் உள்ளது. கட்டாயம் இவர்களுக்கு பல ஆண்களுடன் தொடர்பு இருக்கும் என்றொரு புரிதல் இல்லாத தன்மையே.

புலம் பெயர் வாழ்க்கையில் பலர் வேறு குடும்பங்களுடன் பெரிதாக தொடர்புகளைப் பேண விரும்பாது தமக்குள் உள்ள சிறிய வட்டத்துடனேயே வாழ்வை நிறைவாக்கிக் கொள்கின்றனர். சிலர் தமிழைச் சுற்றி போவியாக ஏற்படுத்திக் கொண்ட நிறைய நண்பர்களுடன் குடிப்பதும் கும்மாள் டிப்பதுமாக காலத்தைக் கழிக்கின்றனர். ஒரு பகுதியினர் கோயில் கலை வகுப்புக்கள் விழாக்கள் என்று வாழ்வைத் தம்போக்கில்

ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். இன்னும் சிலர் முயற்சி செய்யாது காலத்தையும் நேரத்தையும் வீண்டித்தபடி உதவிப் பணத்தில் வாழ்ந்து அனுபவித்துக்கொண்டும் இருக்கின்றனர்.

இவையெல்லாம் தான்டி இந்த நூற்றாண்டிலும் சாதியமும் சீதனமும் புலம்பெயர் தமிழர்களைக் கைவிடவில்லை. சாதாரண மக்களை விட அதிகம் கற்றவர்கள் உள்ள வட்டத்தில் கற்ற கல்விக்கேற்ப, பெண்ணும் ஆணும் படித்திருந்தாலும் சீதனம் பெற்றுக்கொண்டு திருமணம் செய்யும் முறை வலுவோடு காணப்படுகிறது. அவர் எவ்வளவு தான் கற்ற பெண்ணாக இருந்தாலும் ஒரு கட்டத்தில் பெற்றோரின் விருப்பம் போலவே தலையாட்டிக்கொண்டு சீதனம் பெற்றுத்

ஓ—————
பல்கலைக்கழகங்களில்
கல்விகற்கும் பெண்களைப்
பற்றியதொரு மிக மட்ட
மாண கருத்து நிலவுவதை
பல ஆண்கள் மத்தியில்
காணக்கூடியதாகவும்
உள்ளது.

ஓ—————

திருமணம் செய்வோர் மலிந்திருக்கும் சமூகமே எங்களுடையது.

இதற்கான காரணங்களைப் பார்ப்போமானால் எமக்கான ஒரு நிரந்தரத் தேசமோ அது சார்ந்த நம்பிக்கையோ சிதைந்து போனதும் காரணமாக இருக்கலாம். சமூக பயம் அற்றுப்போய் இனமானம் அற்று, கொள்கை அற்று எப்படியும் வாழலாம் என்னும் மனோநிலை எம்மவரிடையே அதிகரித்திருப்பதும் நாம் நாடற்றிருப்பதுமே தான். *

ஸ்மூத்தீஷு மரயம் விஜய் செப்பேகு மந்திரன்

- சண்முகசர்மா விஜயப்பிரகாஷ்
முனைவர் படி ஆய்வாளர்

அறிமுகம்

நாடகத் தயாரிப்பு என்பது எதிர் பார்க்கப்படாதது, அதன் காரணமாக, அது வியப்பூட்டுவது சிக்கலுக்குரியதுமான விடயமாகும். அதைப்புரிந்து கொள்வதற்கும் கையாளுகை செய்வதற்கும், செயல்படுத்துவதற்குமான கொண்டும் கொடுத்துமான செயற்பாடு நடைபெறும் இடம் அரங்காகும்.

எந்த ஒரு விடயத்தையும் முதல் நிகழ்விலே அனைத்தையும் கற்றுவிட முடியாது. குறிப்பிட்ட சில விடயங்களை கூய மாகப் பிரயோகித்து அனுபவத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். இன்னமும் இதற்கான வெகுமதிகள் என்னிலடங்காது. ஏனைய கலை வடிவங்களைவிட அரங்கு உயிர் மெய்மையை உயிரியக்கத்தைக் கொண்ட தாகும். ஒருவர் வாழ்நாளில் அவர் கண்டும் கேட்டும் துய்த்தும் அறிவான வாழ்க்கை அனுபவத்தைக் கொண்டது. வாய்ப்புகள் அதிகமான கலை வடிவம்.

அந்த வகையிலே வாழ்நாளில் கேட்டதும், பார்த்ததும் பழகியதும் பாரதப் பண்பாட்டுடன் பின்னிப்பிணைந்து ஆண்டாண்டு காலம் மக்கள் மனதில் கொள்ளுகின்ற இலக்கியம் இராமாயணம், ஏதோ ஒரு காரணத்திற்காக அவ்விலக்கி

யத்தைப் படிக்கின்றவர்களும் பார்க்கின்றவர் களும் தம்முடைய கருத்தை அதற்குள் தினித்து புதிய கருத்தை தெளிவாகுத்த முனைவர்கள் கம்பனுக்கொரு தேவை வால் மீகிக்கு மற்றொரு தேவை இன்னும் பலப்பல காலங்களில் பலருக்குப் பல தேவைகள் அத்தேவைகளை வெளிக்காட்ட புதிய அர்த்தத்துடன் மேடை ஏற்றப்பட்ட நாடகம் மந்திரன். பேராசிரியர் முனைவர் வ. ஆறுமுகத்தின் எழுத்துரு நெறியாழ் கையினுடாக நிகழ்த்தப்பட்டு பலரது என்னங்களில் பல்வேறு கருத்துக்களை அலைபாயவிட்ட நாடகம்.

வ. ஆறுமுகம்

தலைக்கோல் நாடகக்குழுவின் 25ஆவது ஆண்டு நிறைவை முன்னிட்டு இந்நாடகம் மேடையேற்றப்பட்ட புதுவைப் பல்கலைக்கழக நாடகத்துறை மாணவர்கள் பங்கேற்போடு, புதுவைப் பல்கலைக்கழக கலாச்சார மையத்தில் அரங்கேற்றப்பட்டது.

ஆழத்துக்கு வெளியே ஈழம் சார்ந்த ஆதரவை ஏதோ ஒரு வகையில் பலர் வெளிக்காட்டிய வண்ணம் இருக்கின்றார்கள். அவர்களில் ஆறுமுகம் இந்திய தமிழ் அரங்கில் ஆழத்துப் பிரச்சிணையை மையமாகக் கொண்டு ஆயுதம் ஏந்தாத பேராளியாகத் தென்படுகின்றார்.

அவருடைய துங்கிகள், நடிகனுக்கு அனுமதியில்லை, இப்போது மந்திரன் என்று அவருடைய நாடகம் ஈழத்து பிரச்சனையை வேறு வேறு கோணங்களில் பார்த்துள்ளார். ஈழம் ஆயதம் ஏந்தாத பேராளிகளை உலகிற்கு தந்துள்ளது.

மந்திரன்

இராமாயணத்தின் மிகவும் முக்கிய கதாபாத்திரம் அனுமன். அனுமனுடைய முக்கியத்துவம் தெரிந்தே அனுமனுக்கு தனிப்பட்ட ஒருதுதியை கம்பர் எழுதியிருந்தார்.

அஞ்சிலே ஒன்று பெற்றான்

அஞ்சிலே ஒன்றைத் தாவி

அஞ்சிலே ஒன்று ஆறாக

ஆரியர்க்காக ஏகி

அஞ்சிலே ஒன்று பெற்ற

அணங்கைக் கண்ட அயலார் ஊரில்

அஞ்சிலே ஒன்றை வைத்தான்

அவன் எம்மை அளித்துக் காப்பான்

பாலகாண்டத்தின் முதல் படலத்தில் காப்புப் பகுதியில் இந்தப் பாடல் வருகிறது.

இது கம்பர் பாடியது இல்லை என்றும் இடைசெருகல் என்றும் கூறுவார் உண்டு.

வல்லமை பொருந்தியவனாக
அனுமன் சித்தரிக்கப்படுகின்றான். தலைவன் என்பவனுக்கு தலைவன் என்று பட்டமும் பதவியும் தேவையில்லை. தலைமைப் பண்பு ஒருவனிடம் இருந்தால் போதும். இந்தத் தலைமைப் பண்புக்கு எடுத்துக்காட்டாக இருப்பவன் அனுமன். 'திருஏற்றுக்குரும்' என்று சொல்லுவார்கள். அவன் தான் மந்திரன். தன்னுடைய பலம் தெரியாதவன். நாடகம் மந்திரன் என்று இருந்தாலும் தோன்றா எழுவாய் மாதிரி இந்நாடகத்தில் தோன்றாத கதாபாத்திரமாக மந்திரன் தெரிகின்றார்.

பொதுவாக விஸ்வரூபக் காட்சி
என்பது அக்கண் கொண்டு காண்பது.

விஸ்வரூபத்தின் அளவை எண்ணிப் பார்க்க ஏலாது. அது காணும் தோறும் சிந்திக்கும் தோறும் விரிவடைந்து கொண்டே செல் வது. அது உள்மனதுக்குள் நிகழ்வது. அதை அக்கண் கொண்டு மட்டும் பார்க்க முடியும். பூங்கண்ணோடு காண முயன்றால் காட்சிப்பிழைதான் உண்டாகும். அது உணர் வேண்டியது உணர்த்தப்பட வேண்டும் என்பதால் அனுமன் என்பவன் கண்ணுக்குத் தெரியாத ஆனால் அனைவரையும் இயக்குகின்ற ஒரு கதாபாத்திரமாக இந்நாடகத்தில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளான்.

காட்சிக் கோர்வைகள்

நாடகத்தின் வடிவம் சிறுசம்பலம் தான். அதாவது இந்திரஜித்தன் ஏவிய பாணத்தினால் மாண்டன் இராம இலக்குவ படை, இந்த சம்பவத்தை காட்சிப் படிமமாக வைத்துக் கொண்டு நாடகம் முழுவதையும் தான் கூற வந்த கருத்தையும் ஒன்று சேர்த்த காட்சிகளின் கோர்வைகளை முழுமை படுத்தியிருக்கிறார் வ. ஆறுமுகம்.

இராம, இலக்குமணம் இறந்துபோவது, அனுமன் சஞ்சீவி மலையைக் கொண்டு செல்வது, மலையைக் காணாமல் உத்தரகுரு நாட்டு மன்னனும் மக்களும்

மாயக்கண்ணாடிக்காரரை அழைத்து மலையைத் தேடுவது அந்நாட்டு மன்னனிடம் காவலாளிகளும் தளபதிகளும் சஞ்சீவி மலை காணாமல் போனதால் அவர்களது நிலைமை, புஸ்பகவிமானத்தில் சீதை இராமன் மாண்டதைக் கண்ட துயரம் என்ற வாறு கோர்க்கப்பட்ட காட்சிகளை இணைப் பதற்காக குருவும் சிஷ்யனும் என்னும் கதாபாத்திரங்கள் மேடையில் உலாவியவாறு நிகழ்த்தப்பட்ட நாடகம் மந்திரன்.

அனைத்து நாடுகளும் மக்களின் நல்லெண் ணத்தை கவனிக்காது செயற்பட்டு இருந்தது. இந்நாடகத்தின் ஆரம்பத்திலேயே இலங்கைப் போர் நிலவரத்தை 'ஒரு இனமே அழிக்கப்பட்டாலும் எதுவுமே தெரியாதது போல் இருந்துவிட்டு பிறகு தூதுவரை அனுப்புவார்கள்' ஐ.நா. சபையின் செயற்பாடு அதுதான் இப்போது நடந்துள்ளது.

இலங்கைப்போரால் கைலாயமே கதிகலங்கி இருந்தது. தமிழ்நாட்டில் பல

இலங்கையும் மந்திரனும்

இராமாயணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஸமத்தில் குழந்தை சண்முக லிங்கத்தின் 'மனத்தவம்' என்னும் நாடகம் ஸமத்தில் இடம்பெற்ற இனப் பிரச்சினையை மையமாக வைத்து வடிவமைத்தார். அவர் ஸமத்து நாடகத்தின் எந்தையும் தாயு மானவர். ஸமத்தின் மண் சுமந்த மேனியர் மட்டுமல்லாது அரங்கின் ஆலோசகரும்கூட. அவர் (மனத்தவம்) பேசிய ஸமத்து இனப் பிரச்சினை வேறு விதமாக இருக்க ஆறுமுகத்தின் 'மந்திரன்' வேறு ஒரு விதமாக ஸமத்து பிரச்சினையை சொல்லி இருக்கின்றது.

ஸமத்தில் மக்கள் படும் அவலம் எண்ணிட முடியாத அளவுக்கு அவர்கள் வாழ்க்கையை சின்னாபின்னமாக்கியது. போர்க்காலத்தில் உலகத்தில் உள்ள

போராட்டங்கள் இந்தி அரசாங்கத்திற்கு எதிராக இடம்பெற்றிருந்தது. ஆனால் இந்திய அரசாங்கம் மௌனக்குரலாக தூங்கிகளாக செயல்பட்டு வந்தது. அனைத்தையும் தொடங்கிவிட்டு இந்நாடகத்தில் சிவனும் பார்வதியும் கைலாயத்தில் பேசும் காட்சியில் மீண்டும் ஒரு போர் நடக்கும், என்றவாறு இருப்பது அது ஆயுதப்போராகவும் இருக்கலாம் அல்லது அது பனிப்போராகவும் இருக்கலாம். இப்போதும் ஸமத்தில் போர் ஓயவில்லை. ஓயவெடுத்திருக்கின்றது. ஓயாத அலைகளாக 'தருமம் வெல்லும் அதுவரை பொறுந்திருப்போம்' என்ற நிலையில் இலங்கை நிலவரம் அமைந்துள்ளது.

குத்திரதாரி என்று வடமொழி நாடகத்தில் வரும் கதாபாத்திரமும் தெருக் கூத்தில் வரும் பழன் என்னும் கதாபாத்திரம் போல இந்நாடகத்தில் குருவும் சிஷ்யனும்

நாடகத்தைக் கொண்டு செல்லும் விதம் குறிப்பிட வேண்டியது. இவ்விரண்டு பாத்திரங்களும் தற்காலத்தில் நடந்து கொண்டு இருக்கும் இலங்கை நிலவரத்தை வெளிப்படையாகவே கூறி நிற்கின்றன.

இப்பாத்திரங்கள் அரம்பத்திலே ஜநா. சபையின் போக்கைக் குறிப்பிட்டுள்ளது. அரக்கர்களால் கொல்லப்பட்ட அத்தனை மாவீரர்களும் மீண்டும் உயிர் பெற்று எழவர். அரக்கர்களின் ஆணவும் அழிக்கப்படும் அப்போது காண்பாய் அங்கே புதிய பூமி.

ஆழத்தில் நடந்த போரில் இலங்கையைச் சேர்ந்த சிங்களப்படை தமிழ்ப்படையை போரின் விதிக்கு மீறி நச்ச வாயுவைப் பயன்படுத்தி தமிழ் மக்களை அழித்தெழித்தது. அதுபோல் இந்திரஜித் தின் போர் தர்மத்தை மீறி இராம இலக்குண படைகளை கொன்று குவித்தான் என்றவாறு நாடகம் அமையப் பெற்றுள்ளது.

மாண்டவர் மீண்டும் மீள்வர், இராம இலக்குணர்கள் மீள்வதற்காக மந்திரன் சஞ்சீவி மலையை எடுத்து வரச் சென்றது போல புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் பல்வேறு விதமான அழுத்தங்களால் உடைந்து போன தமிழ் ஈழம் புத்துயிர் பெறும்.

முடிவாக

இந்நாடகத்தில் ஈழம் வலிந்து புகுத்தப்பட்டது, படவில்லை என்பதற்கு அப்பாலும் இது கம்பனுடைய ராமாயணம் என்றும் சொல்வதற்கு அப்பாலும், இந்நாடகத்தினை பார்ப்பவருடைய பார்வையை பெறுத்திருக்கின்றது. இந்நாடகத்தினாடாக தெளிவு படுத்தப்பட வேண்டி கேள்விகள்

1. இராம இலக்குமணர் படைகளை தமிழ்ப்போராளியாகக் காட்டுகின்றாரா?

2. இராவணனை சிங்கள ஏகாதிபத்திய மாகக் காட்ட முனைகின்றாரா?

பார்வை கோணலால் பார்க்கின்றதெல்லமே கோணலாகத்தான் தெரியும். இந்நாடகத்தினாடாக

சொல்லப்பட்ட செய்திகள். அது எவ்வளவு தூரம் இறந்த காலத்தை நிகழ்காலத்தை, எத்ரீகாலத்தையே பேசியது என்பதுதான் கவனிக்கத்தக்கது.

நீ எப்போது நல்லாதைச் செய்தாயோ அல்லது நிறை வாய்ச் செய்து முழித்தாயோ அதுனை உன்னிப்புடன் பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர் உன்னைத் தெரிந்துகொள்வர். உன்னடியார் போல் நாடகத்தால் நடிக்கப் பட்ட நாடகம் மந்திரன். பலமந்திரங்களை சொன்னது, மாயவித்தை காட்டி இலங்கையை காட்சிப்படுத்தியது மந்திரன்.

*

**உங்கள் ஆக்கங்களையும்,
படைப்புகளையும்,
விமர்சனங்களையும்
கீழ்க்காணும் முகவரிக்கு
அனுப்பி வையுங்கள்**

குவரசி இதழ்

மித்ர ஆர்மஸ் & ஸிரியேஷன்ஸ்

இல 20/2, ஜக்கரியா காலனி

முதல் தெரு, குளைமேடு,

சென்னை - 600 094.

போன் : 91 44 2372 3182, 2473 5314

email:

editor@poovarashi.com

pouvarashi@gmail.com

Phone: 0091 96001 31346

பாலுமகேந்திராவோடு பயண்டிக்கொழுதுகள்

நாடற்றவராக இறந்தார்

நாடுகளாறிந்த

மாபெரும் கலைஞர்

- சுழவாணி

உள்ளே அவருடைய அலுவலக அறையில் நாங்கள் அமர்ந்திருந்தோம், மிக அமைதியான சந்தோசமான குரலில் இருவரும் உரையாடிக்கொண்டிருந்த சமயம் ஒரு பூனை வந்து, என் கால்களை மென்மையான தன் பட்டுடலால் உரசிக் கொண்டு மெதுவாகக் கத்தியது. அதைவிட மெதுவாக ஒம்... ஒம்... என்ற ஒவி என் காதுகளில் ஒவித்துக்கொண்டேயிருந்தது. அந்த அறையிலும் பிரவாகித்திருந்தது.

முதல்
முதலாக மாபெரும்
ஓ ஸி க் க வை வந்தான்
பாலுகேந்திராவைச் சந்திக்கச்
செல்கிறேன் இன்னுமொரு தலைசிறந்த
ஆனுமையாகிய எஸ்.போ.வுடன்.

எனக்கு அப்பொழுது அவருடைய சினிமா ஆனுமையின் பிரம்மான்டம் அவ்வள வாகத் தெரிந்திருக்கவில்லை ஆனாலும், மிகப்பெரிய ஓளிப்படக்கலைஞர், நம்முடைய ஈழத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதை அறிந்திருந்தேன்.

நானும் எஸ்.பொவும் காரிலிருந்து இறங்கி வாசலுக்குச் செல்லும்போதே அவர் வாசலுக்கு வந்து எஸ்.பொவை வரவேற்றுக் கட்டித்தழுவி உள்ளே அழைத்துச் சென்றார். அது எனக்கு மிக ஆச்சரியமாக இருந்தது. பிறகு தான் தெரிய வந்தது, அவர் எமது ஈழத்தின் மிக உண்ணத் எழுத்தாளுமையான எஸ்.பொவினுடைய மாணவனும் இலங்கையின் மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்தவர் என்பதும்.

எஸ்.போ. என்னை ஒரு கவிஞராகவும் அதைவிட மேலாய் தன்னுடைய பேத்தி யாகவும், பூவரசி இதழின் ஆசிரியராகவும் அறிமுகப்படுத்தி வைத்தார். அன்று எழுத்துக்களையும் இலக்கியங்களைப் பற்றியும் சில உரையாடல்களின் தொடர்ச்சி யாக என்னுடைய பூவரசி இதழுக்கு அவருடைய நேர்காணல் ஒன்று தரும்படி விண்ணப்பித்து, அதற்கான நேரத்தையும் பெற்றுக்கொண்டேன்.

பாலுமகேந்திரா எனக்காகத் தந்த அந்த நேரத்தில் அந்த மிகப்பெரிய சினிமா சிகரத்தின் முன் பல கேள்விகளோடு தனியாக உட்கார்ந்திருக்கிறேன். என்னுடைய காமரா மாண அவர் அனுமதிக்கவில்லை. அதனால் யாரும் என்னுடன் உள்ளே வரவில்லை.

பூவரசிக்காகத் தயார்ப்படுத்திய பல கேள்விகளைக் கேட்டு முடித்து விடுகிறேன்.

ஒரு மணி நேரத்திற்கு மேலாகிவிட்டது. அங்கு போனால் எப்பொழுதும் ஸ்பெஷலாக வரும் லமன்-ரி அன்று எனக்கு இரண்டாம் தடவையாக வந்தது. அதை சிறு பயத்துடனேயே அருந்தி விட்டு நான் தயாராகிறேன் சில எனக்குரிய கேள்விகளோடு.

இலங்கை சினிமா பற்றியும், ஈழத்தில் ஏன் படம் பண்ணவில்லை என்பது பற்றியும், எங்களுடைய வேதனைகள், வலிகள் துன்பங்கள், தோல்விகள், வெற்றிகள், அழிவுகள் பற்றி ஏன் எடுக்கவில்லை எனவும் காரசாரமான கேள்விகளைக் கேட்கிறேன்.

அவர் வலிகளுடனும் ஒரு தடவை கண்ணீருடனுமே பதில் சொன்னார். நான் அங்கு ஒரு பத்திரிகையாளராக மட்டும் என்னைப் பாவித்துக் கொண்டதனால் அதைப் பொருட்படுத்தாது மேலும் என்னைத் தயார்படுத்திக் கொண்டு இறுதிக் கேள்வியினைக் கேட்கிறேன். அந்தக் கேள்விக்கு உச்சமான உணர்ச்சிவசப்பட்டது மட்டுமல்லாமல், கோபமும் கொண்டார். தண்ணியை அருந்திவிட்டு அதைப்பற்றிச் சொல்வதற்கு ஒன்றுமில்லை என்றும் தான் அந்தப் படத்தைப் பார்க்கவில்லை என்றும் கூறி முடித்துவிட்டார். அதன்பின் இன்றுவரை

பல தடவை அந்தக் கேள்வியை நான் கேட்டிருக்க வேணாமே என்று என்னை நொந்து கொண்டதுண்டு. அந்தக் கேள்வி மலையாளப் படமான “லேகாவோட மரணம் ஒரு பிளாஸ்பாக்” - K.G ஜோர்ஜ் இயக்கிய சோபாவினுடைய கொலை பற்றிய படம் அது. இந்த K.G ஜோர்ஜ் பாலுமகேந்திராவினுடைய நண்பரே.

எனக்கும் மித்ர பதிப்பகத்திற்கும் எஸ்.பொ.விற்கும் இடையே இருந்த நெருங்கிய உறவு பாலுமகேந்திராவுடனும் ஏற்பட்டது. இலக்கியம் தாண்டி குறும்படம், ஆவணப்படம், சினிமா என்ற என்னுடைய பயணத்தின் காரணங்களும் அவரை அடிக்கடி சந்திக்கும் வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்தது.

2012ம் ஆண்டு டிசம்பரில் என்னுடைய “பூவரசி” இதழும், “ஒரு மழைநாளும் நிசி தாண்டிய ராத்திரியும்” கவிதை நாலும் வெளியீட்டு விழா ஒழுங்குபடுத்தியிருந்தேன், அதற்குப் பிரதம விருந்தினராக பாலு மகேந்திராவையே அழைத்திருந்தேன். வருவதற்கு சம்மதமும் தெரிவித்து என்னை நிகழ்விற்கு முதல் நாள் நினைவுபடுத்து மாறும் கால்யிருந்தார். ஆனால் நிகழ்விற்கு

சொன்னபடி அவர் வரவில்லை. என்னபன் மீராகதிரவன் அவரை அழைத்ததை நினைவுபடுத்தினாயா எனப் பல தடவைகள் என்னிடம் கூறியும் அதை அசட்டையாக விட்டுவிட்டேன். நிகழ்விற்கு அவர் வரவில்லை என்பது எனக்கு அப்போது பெரிதாகத் தெரியவில்லை.

ஆனால் 2013 ஜனவரியில் நான் தயாரித்த “அம்மா வருவா” குறும்படத்தைத் திரையிட்டேன். அந்த நிகழ்விற்கு பாலுமகேந்திராவை நான் விருந்தினராக அழைக்கவில்லை, ஆனால் அவர் “அம்மா வருவா” குறும்பட திரையிடலும், “நீர்வாணமுக்தி” வெளியீட்டு நிகழ்விற்கும் வந்து என் நிகழ்வினை சிறப்பித்தது எனக்கு மிகப்பெரிய மகிழ்ச்சியும் பெருமை யாகவுமிருந்தது. 1970-களில் இந்திய சினிமாவில் ஒளிப்பதிவுத் துறையில் புதிய மாற்றத்தையும் திருப்பத்தையும் ஏற்படுத்தியவர் பாலுமகேந்திரா. யதார்த்தமான கதை சொல்லும் முறையில் ஒப்பனைகள் அற்ற கதாப்பாத்திரங்களை, அன்றாட வாழ்க்கையோடு நெருக்கமான காட்சிகளை, அழகியலோடு கூடிய சினிமா மொழியினைக் கையாண்டு தமிழ் சினிமாவை அருமையான கலை அனுபவமாகவும், அழகுணர்ச்சி யாகவும் மாற்றியவர்களுள் இவர் முக்கிய மானவர். ஒளிப்பதிவாளர், படத்தொகுப்பாளர், இயக்குனர், இலக்கியவாதி என் பல்துறைக் கலைஞராக விளங்கியவர்.

தமிழ், மலையாள, கன்னடத் திரைப் பட உலகில் சாதனை படைத்த முக்கிய மான இயக்குனர்களின் முதல் படங்களுக்கு ஒளிப்பதிவாளராக இருந்தவர் பாலுமகேந்திரா. தமிழ் சினிமாவின் தலைசிறந்த இயக்குனராகக் கருதப்படும் மகேந்திரனுடைய ‘மூளைங் மலரும்’ படத்தில் ஒளிப்பதிவாளராக மட்டுமல்லாமல்

அப்படத்தின் உழைப்பில் பெரும்பங்கு வகித்தவர் என்பது பலர் அறிந்த, அறியாத உண்மை. மணிரத்தினத்தின் முதல் பட ஒளிப்பதிவாளரும் இவரே.

அவர் இயக்கிய மூடுபணி, அழியாத கோலங்கள், மூன்றாம் பிறை, வீடு போன்றவை தமிழ் சினிமாவின் நீங்காத திருப்பங்களே.

இவருடைய படத்தின் களங்கள் எப்போதும் வித்தியாசமான யதார்த்தத்தைத் தாண்டிய அழகியல்களோடு கூடிய தாகவும் இருக்கும்.

பாலுமகேந்திரா ஒரு தடவை தான் ஆசைப்பட்ட சினிமாவிற்கு வரத் தூண்டிய காரணங்கள் பற்றிக் கூறும்போது, சிறுவயதில் கண்டியில் தான் பார்த்த சினிமா குட்டிண் பற்றிக் கூறியிருந்தார். அதுமட்டுமின்றி, இலங்கையின் கண்டி - நுவரேலியா பகுதி களுக்குச் சென்றால் உண்மையிலேயே கனவுலகம் போன்று எல்லா அழகியலும் பொருந்திக் காணப்படும். அந்த இடங்களில் வீதிகளில் கூட வாழலாம் போன்ற அழகு எப்போதுமே கொட்டிக் கிடக்கும். பூக்கள் மீது கை வைக்கக் கூட மனசு கூசிப்போகும். எப்பொழுதும் துளித்துளியாய்ப் பனிபடர்ந்து நாணி நிற்கும் மலர்களையும் மரங்களையும் பார்க்கும்போது எப்பொழுதும் அது ஒரு கனவுகள் பொருந்திய இடமாகவே எனக்குத் தோன்றும். பாலுமகேந்திரா ஒரு நேர்காணலில் கண்டி பற்றிய தன்னுடைய அனுபவத்தைக் கூறியிருந்தார். அதன் தாக்கம் நிறையவே அவருடைய படங்களின் களத் தெரிவுகளில் இருந்திருப்பதாய் எனக்குத் தோன்றுகிறது. தன்னுடைய இறுதிக்காலத்தை உணர்ந்திருந்த அந்த ஆன்மா விட்டுச் சென்ற தடம் பதித்த வாழ்வும், பயன் பொருந்திய செயல்களும் பல நூற்றாண்டுகளானாலும் வாழும்!

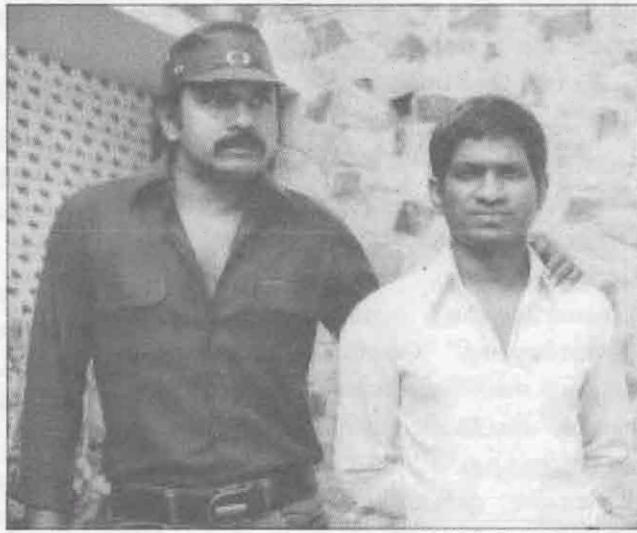
பாலுமகேந்திரா ‘பூவரசி’ இதழுக்காக வழங்கிய நேர்கானல் மீண்டும் நினைவுகளுடன்

உங்களுடைய முதல் சினிமா அங்கீராம் எப்படி இருந்தது?

சினிமா மேல எனக்குண்டான வெறிகொண்ட காதலினால் பூனே பிலிம் இன்ஸ்டிடியூட் ல 1966ம் ஆண்டு டெரக்சன் துறைக்காக விண்ணப்பித்தும், ஒளிப்பதிவுத் துறைதான் எனக்கு கொடுத்தாங்க. ஒளிப்பதிவுத் துறையில் 3 வருஷம் படிச்சு முதல் தரத்தில் கோல்டு மெடலோட் பாஸ் பண்ணினன். அங்க ஓவது வருஷத்தில் பயில்ற மாணவர்கள் 30 நிமிட குறும்படம் பண்ண வேண்டிய கட்டாயம் இருந்தது. ‘செம்மீன்’ படத்தினுடைய இயக்குனர் ராம் சூரியாட் பூனே வந்திருந்தபோது நான் ஒளிப்பதிவு செய்த “கறுப்பு வெள்ளை” படத்தை பார்த்துவிட்டு, அவருடைய அடுத்த படமான “நெல்லு” மலையாளப் படத்திற்கு நான் ஒளிப்பதிவு செய்ய வேண்டுமென்று கூப்பிட்டார். இந்த முதல் படத்திலேயே ‘இந்தியாவின் சிறந்த ஒளிப்பதிவாளர்’ என்ற விருது கிடைத்தமையால், எனக்கு தொடர்வதில் எந்த கஸ்டமும் இருக்கல்.”

ஒன்று தொடர்ந்தும் உங்களுடைய முதல் திரைப்பட இயக்கங்கள் மலையாளத்திலும் வேற்று மொழியிலும் தான் இருந்திருக்கிறது. உங்கள் தாய்மொழியில் ஏன் ஆரம்பிக்கவில்லை. இதற்கு விவேட காரணங்கள் உண்டா?

இல்லை, மலையாளத்தில் இல்லை. நான் இயக்கிய முதல் படம் “கோகிலா” என்ற

கண்ணடப்படம். இதில் கமலஹாசன் வேஷாபா போன்றவங்க நடிச்சிருக்காங்க. இசை இந்தியாவின் மிகப்பெரிய இசைமேதையான சலீல் சவுத்திரி. கோகிலா, அழியாத கோலங்கள் இவற்றிற்கு இவர் தான் இசையமைத்தார். 5 வருசம் நான் ஒளிப்பதிவாளாக இருந்தேன். இதில் பெரும்பாலானது மலையாளப் படங்களே. 1976ல் என்னுடைய சொந்த திரைக்கதை அதாவது திரைக்கதை, வசனம், இயக்கம் படத்தொகுப்பு இதெல்லாம் நானே செய்து இயக்கிய எனது முதல் திரைப்படம் கோகிலா, இதுவும் இந்தியாவின் சிறந்த திரைப்படத்திற்கான தேசிய விருதினைப் பெற்றது.

முதல் படத்திலேயே தேசிய விருதினைப் பெற்ற நீங்கள் மலையாளத்தில் ஓளங்கள் படமெடுக்கும் போது மற்றும், மோகன்ஸால் போன்ற பெரிய ஹீரோக்கள் இருந்தும் ஏன் அமல் பலேகரை ஹீரோவாக்கினீர்கள்?

ஒளங்கள் நடுத்தரவர்க்க (ஆணுடைய) தம்பதியுடைய கதை, அடுத்த வீட்டுப் பையன் போலிருந்த அவரை மகாராஷ்ராவி லிருந்து வரவழைச்சு ஒளங்கள் எடுத்தேன். இவர் அற்புதமான நடிகரும்கூட. அடுத்த மலையாளப்படமான இன்டெக்கும் பேசப்படுகிற “யாத்திராவில்” மற்முடியையும் சோபனாவையும் வைச்சு எடுத்தன். மோகன்லாலோட் இன்னிக்கு வரைக்கும் படமெடுக்க சுந்தரப்பாம் கிடைக்கல். மோகன்லால் திறமையான உள்ளதமான மனுஷன்.

மலையாளத்தில் பெரும்பாலும் வேற்று மொழிக் காரர்களை அங்கீரிப்பது குறைவு, உங்களை வரவேற்றுக்களா, எதிர்த்தார்களா?

இன்னிக்கு கூட தமிழ்நாட்டில் இருக்கக் கூடியவர்கள் நான் ஒரு மலையாளி என்றே நினைச்சுகிட்டிருக்காங்க. நான் முதல் முதல்ல சினிமால் காலடி எடுத்து வைச்சது

மலையாளத்தின் மூலமா. அந்த ஒரு காரண மாகக்கூட இருக்கலாம். நான் இயக்கிய முதல் மலையாளப்படம் அகில இந்திய ரத்தியில் ஒரு தேசிய விருதைத் தந்தது. தொடர்ந்து 5 வருசங்கள் நிறைய மலையாளப் படங்களுக்கு ஒளிப்பதிவாளனா இருந்து கேரள மாநில விருதுகள் பெற்றிருக்கிறேன். நான் எடுத்த படங்களுடைய நேர்த்தியும் என்னை அவர்களுடையதாககிச்சு. இப்படி கேரளாவில் பாலுமகேந்திரா என்றால் அவர்களுடைய சொந்த வீட்டுப் பிள்ளையாகவே அன்னிக்கு கொடுத்த மரியாதையை இன்னிக்கும் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு மேல் ஹோபாவிற்கும் எனக்குமிருந்த உறவு. அதுவும் ஒரு காரணமா இருக்கலாம்.

தொடர்ந்தும் நீங்கள் பெரிய ஹீரோக்களை நாடாமல் Y.G. மகேந்திரனை ஹீரோவாக்கி பிருக்கிறீர்களே?

Y.G. மகேந்திரனுடைய நடிப்பு மேல் எனக்கு அபாரமான நம்பிக்கையிருந்தது.

நான் செய்த கதைக்கு அவர் போது மாணவராக இருந்தார். அந்தக் கதையில் அற்புதமா நடிக்கவும் செய்தார். ஆனால் அவர் நடித்த மற்றப் படங்களை வைச்சோ என்னமோ மலையாளி களுக்கு பிடிக்கல், யாத்ரா, ஓளங்கள் மாதிரி அமோக வெற்றி பெறல்ல.

இசையமைப்பாளர் கலீஸ் சுவத்திரியடினான் உறவு எப்படியிருந்தது, தொடர்ந்தும் ஏன் அவர் உங்கள் படத்திற்கு இசையமைக்கவில்லை?

இளையராஜா அன்னக்கிளி என்ற படத்திற்கு இசையமைப்பாளராக முன்னமே G.K. வெங்கடேஷ் என்ற இசையமைப்பாளருடைய உதவியாளராக இருந்த காலத்திலிருந்து எனக்கு இளையராஜா நல்ல நன்பன். என்னுடைய முதல் படம் பண்ணுறப்போ இளையராஜாதான் பண்ணனுமின்னு நான் மிகப் பிடிவாதமா இருந்தேன். கலீஸ் சுவத்திரிக்கும் எனக்குமுள்ள நெருக்கம் காரணமா, அதைவிட என்னைத் தன்னுடைய ஒரு மகன்போல நேசித்தார். அவர் கோகிலா படத்தில் என்னை யார் எனத் தெரியாமலே வந்திருந்தார், ஆனா “பாலு உன்னுடைய அடுத்த படத்திற்கு நான்தான் இசையமைக்கப் போறேன்னு” என்னை வற்புறுத்தி இசையமைச்சாரு. அற்புதமான இசையைக் கொடுத்தாரு.

இளையராஜா என்ற மகாமேதையை நான் கூப்பிடறப்போ எனக்கு அது முணாவது படம் இளையராஜாவிற்கு நூறாவது படம். இதுதான் ஆரம்பம். அன்றிலிருந்து இன்றுவரை என்னுடைய எல்லாப் படங்களுக்கும் இளையராஜா தான். அவரைத் தவிர வேறு இன்னுமொரு இசையமைப்பாளரை என்னால் நினைச்சுக் கூட பார்க்க முடியல். எனக்கு முழுத்திருப்தியையும் குடுக்கிற

சக படைப்பாளியை விட்டிடு இன்னு மொரு படைப்பாளிட்ட நான் எதுக்குப் போகானாலும்? அதுக்கும் மேல எனக்கும் அவருக்கும் இடையில் இருக்கிற அந்த ஒரே அலைவரிசையும் காரணம்.

மகேந்திரன் மணிரத்னம் பரதன் போன்ற மிக முக்கியமான இயக்குனர்களுக்கெல்லாம் முதல்பட ஒளிப்பதிவாளராக இருந்திருக்கி ரீர்கள் இவர்கள் நீங்கள் சினிமாவில் கைப்பிடித்து வழிகாட்டியதாக கூறியிருக்கிறார்கள், இவர் கலோடு உங்களை எப்படி உணருகிறீர்கள்?

மகேந்திரன் அற்புதமான ரசிகன், உலக சினிமாவை நேசிக்கிற ஒரு மனிதர். முதல் படம் பண்ணுறப்போ ஒரு வசனகர்த்தாவாகவே அவருடைய அனுபவம் இருந்தது. அவர் திரைக்கதை எழுதிய சிவாஜிகணேசனின் படமொன்றும் உண்டு. மகேந்திரனுக்கு சினிமாவினுடைய டெக்னிக்கல் கைட்டரோம்ப குறைவாக இருந்தது. அந்த நேரம் நான் அதிகாரபூர்வமாக ஒளிப்பதிவாளனாக இருந்தாலும் அதற்கு மேலும் பல வேலைகளில் அவருக்கு தோள் கொடுக்க வேண்டிய தேவை இருந்தது. ‘முள்ளும் மலரும்’ படத்தையும் உதிரிப்புக்கள் படத்தையும் நீங்க பாத்திங்கள்னா இந்த முள்ளும் மலரும் படத்தில் இருக்கக்கூடிய விஷாவல் லாங்வேச் (சினிமா மொழி) இந்த அழுத்தத்தில் இருக்கக்கூடியதை அவதானிக்கலாம். அப்புறம் மணிரத்னம் ஒரு பிசினஸ் மேனேஜ்மன்ட் கிறாஜாவேட், அவரு சினிமாக் குடும்பத்தில் பிறந்து வாழ்ந்த ஒரு பிள்ளை. சினிமா பள்ளிக் கூடத்தில் படிச்சவரோ அல்லது யாரோடும் வேலை செய்த மனுசனோ இல்லை. முதல் படத்திற்கு வந்தப்போ அவரோட பேசிட்டு ஒரு அனுபவமும் இல்லாம் எப்படி மணி நீ இந்தப் படம் பண்ணிருவேன்னே. மகேந்திரனுடைய

சுமையில் பாதிக்கு மேல் நான் தோளில் தூக்கி வைக்க வேண்டியிருந்தது. மனிரத்னத்திற்கு அந்த கட்டாயம் எனக்கு இருக்கல்.

பாலச்சந்தர், மனிரத்னம், பாரதிராஜா போன்றோர் “தன்னீர், தன்னீர்”, “இருவர்”, “ஆய்த எழுத்து”, “என்னுயிர்த் தோழன்” போன்ற அரசியல் பார்வையோடான படங்களைப் பண்ணி யிருக்கிறார்கள் ஆனால் நீங்கள் ஆண் பெண் உறவுச் சிக்கல்களை மையமாகக் கொண்ட கதைகளுக்குள் அதிகம் முடங்கிவிட்டாக விமர்சனங்கள் உண்டு. சினிமாவில் மிகப்பெரிய தொடக்கத்தையும் வெற்றியையும் கொண்டிருந்த நீங்கள் இதை மறுக்கிறீர்களா?

பிரக்ஞை பூர்வமாக நான் அரசியலை தவிர்த்து வந்திருக்கிறேன். ஏனென்றால் சுத்தமாக இந்த அரசியலோடு உடன் பாடில்லை. அரசியலோடு உடன்பாடு உண்டு ஆனால் அரசியல் பண்ணுற மனிதர்கள் மேல கடுமையான கசப்பான விமர்சனங்கள் உண்டு. “துஷ்டனைக் கண்டால் தூர விலகு” என்பது நம்ம ஊர் பழமொழி இல்லையா, அந்த ஏரியாவுக்குள் போக வேணாமின்னு பட்டுது. அதுதான் தவிர்த்திட்டேன். ஏன்ன அரசியல் படங்களின்னு போனா அதில் கடும் யதார்த்தமா இருப்பேன். அத்தனை கோபமும் அதில் வெளிப்படும், பிறகு என்னை உயிரோடு நடமாட விடுவார்களா என்பதே சந்தேகம். அதால் தான் அரசியல் பக்கம் போகல்ல “பயமின்னு நீங்க சொன்னா பயம் தான்”

சரி.... ஓர் இயக்குநராக, 34 வருஷங்களில் 21 படங்கள் தந்திருக்கிறீர்கள். இது போதுமானதா?

“போதாது. நிச்சயம் போதாது! ஒரு வருஷத்துக்கு ஒரு படமாவது எடுத்திருக்க வேண்டும். வகுலை அள்ளிய படம் “மறுபடியும்”. அதற்குப் பிறகு ஜந்து வருடங்கள் சும்மாதான் இருந்தேன். அந்த இடைவெளிக்கு எந்தக் காரணமும் கிடையாது. ஏதோ அப்படி நடந்துவிட்டது.

அவ்வளவுதான். பொதுவாகவே நான் யாரிடமும் சென்று “உங்களுக்குப் படம் செய்கிறேன்” என்று கேட்டது கிடையாது. தோன்றும்போது, அமையும்போது படம் செய்தே பழகிவிட்டேன்.

உலக சினிமா பற்றி?

எது உலக சினிமா? வெளிநாட்டு சினிமாவை உலக சினிமா என்று குறிப்பிடுகிறோம். எல்லா நாடுகளிலுமே தரமான படங்களும் எடுக்கப்படுகின்றன, மசாலாப் படங்களும் எடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால், திரைப்பட விழாக்களில் வெளி நாடுகளின் தரமான படங்களை மட்டும் பார்த்துவிட்டு, அந்த நாட்டில் உள்ள எல்லாப் படங்களுமே இப்படித்தான் இருக்கும் என்று நினைத்துக்கொள்கிறோம். நம் ஊர் சினிமாவைக் கீழ் இறக்கிப் பார்க்கிறோம். சினிமா என்பது ஒரு சமூகத்தின் சகல போக்குகளில் இருந்தும் உருவாகிறது. அதன் வளர்ச்சியும் அப்படித்தான்.

இவ்வளவு கலாச்சார வளம் மிகக் ஒரு நாட்டில், அதைப் பின்புலமாகக் கொண்ட படங்கள் வராதற்றுக் காரணம் என்ன?

பிரக்ஞை இன்மை!

எந்தக் கலாச்சாரத்தை நீங்கள் அறிந்திருக்கிறீர்கள்... அதைப் படமாக எடுக்க? கலாசாரம் என்பது ஒரு அங்கீகாரத்துக்காக, தேவைப்படும் இடங்களில் நீங்கள் சௌகரியமாகப் பயணப்படுத்தும் வார்த்தை நீங்கள் உணராத ஒன்று எப்படி உங்கள் படத்தில் வரும்? சிறுகதைகள், நாவல் களைப் படமாக்குவதிலேயே இன்னும் நாம் வெற்றி பெறவில்லையே... காரணம் என்ன? பரவலான வாசிப்பே கிடையாது. இன்றைக்கு பாலுமகேந்திரா என்பவன் ஏதோ ஒரு விஷயம் இங்கு செய்திருக்கிறான் என்று நீங்கள் கருதுவீர்களோயானால், அதற்கு முழுப்

பின்னணியும் வாசிப்புத்தான். இலக்கியத் தோடு எனக்கு உள்ள நெருக்கம்தான். அடிப்படையில் நான் எழுத்தாளன். அப்புறம் தான் இயக்குநர்!

நிறையப் பாத்திருக்கிறீர்கள்... ஆனால், நீங்களே இலக்கியத்தைப் படமாக்க முயற்சிக்க வில்லையே?

ஜெயகாந்தனில் தொடங்கி ஜெயமோகன் வரைக்கும் நிறைய ஆசைகள் உண்டு. அமையவில்லை. ‘மோகமுள்’ளைப் படமாக்க தி. ஜானகிராமன் இருந்தபோதே பேசினேன். ஜானகிராமனுக்கும் என் மீது மதிப்பு உண்டு. ‘அழியாத கோலங்கள்’ பார்த்துவிட்டு, என்னுடைய வீடு தேடி வந்து பாராட்டிச் சென்றவர் அவர், ‘மோகமுள்’ளை வேறு யாரோ செய்யப்போகிறார்கள் என்று அவர் சொன்னதால், அந்த முடிவைக் கைவிட்டேன். இப்படித்தான் ஒவ்வொன்றும், இன்றைக்கும்கூட சி.சு. செல்லப்பாவின்

‘வாடிவாசல்’, ஐ. நாகராஜனின் ‘குறத்தி முடுக்கு’ இரண்டையும் படமாக்க வேண்டும் என்ற நினைப்பு உண்டு!

நீங்கள் இலக்கியவாதி தமிழ் பற்றாளர் என்ற நீதியில் சினிமாவில் இலக்கியமும் இலக்கியத்தில் சினிமாவும் எப்படித் தாக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது?

என்னுடைய சினிமாவைப் பற்றி மட்டும் தான் நான் பேச முடியும். என்னுடைய சினிமாவின் அஸ்திவாரம், ஆதாரசுருதி அடிப்படை, ஆணிவேர் எல்லாமே என்னுடைய இலக்கியப்பற்று என்று தான் சொல்லனாம். இலக்கியம் இங்கு மிக மிக முக்கியமான இடத்தில் இருக்கு. கதை நேரத்தில் 52 கதைகளை எடுத்து செய்திருக்கேன். இது அர்த்தமுள்ள பங்களிப்பு, இலக்கியத்திற்கு சினிமா மூலம் நான் செய்த நமஸ்காரம்.

பள்ளிக்கூடங்களில் சினிமாவைப் பாடமாக்கி அதில் ரசனையை வளர்க்க தொடர்ந்து குரல் கொடுத்து

வருகிறீர்கள், சினிமாவிலிருந்து அரசியலுக்கு சென்ற யாருமே இதைக் கருத்தில் கொள்ளாத போது, இனியும் யாராவது இதில் கவனம் செலுத்துவார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறதா?

நான் சொன்னது சினிமா ரசனையை ஒரு பாடமா வைக்கணுமின்னு. கவிதைநயம் பள்ளிக்கூடத்தில் சொல்லிக் குடுக்கிறாங்க இதுக்கும் அன்றாட வாழ்க்கைக்கும் என்ன சம்பந்தம்? படிக்கிற பூகோளத்திற்கும் அன்றாட வாழ்க்கைக்கும் என்ன சம்பந்தம். ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் சினிமாவினுடைய சம்பந்தம் அகரத்தனமானது இல்லையா? அன்றாட வாழ்க்கையில் மட்டுமில்ல இன்றைய அரசியலை எடுத்துகிட்டா தமிழ்நாட்டில் நேரடியான தொடர்புடையது. அண்ணாத் துரையில் இருந்து இன்னைக்கு இருக்கக்கூடிய ஜெயலலிதா அம்மா வரைக்கும் தமிழ்நாட்டுடைய முதலமைச்சர் எல்லாருமே சினிமாக் காரங்க. இடையில் வந்து போன பன்னர் செல்வம் அது ஒரு விபத்தின்னு வைச்சக்கலாம். ஒருவனுடைய அன்றாட வாழ்க்கையில் நேரடியா சம்மந்தப்பட்டி ருக்கும் இசையென்றால் அது சினிமாப் பாட்டு, கவிதையென்றால் அது சினிமா விற்காக எழுதப்படுவது, ஓவியமென்றால் அது சினிமாவிற்காக வரையப்படுவது இப்படி விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டா லும் ஏற்குறைய 100 சினிமா நம்முடைய இருக்கையறைக் குள்ளும் படுக்கையறைக் குள்ளும் வந்து போகிறது. இதன் அடிப்படை ரசனையையாவது வளர்க்கக்கூடாதா? இப்படி ரசனையை வளர்த்துவிட்ட பின் மோசமான சினிமாவை எடுக்கிற கும்பலை இனம் காணலாமில்லையா, 20, 25 வருசமா நான் இதை சொல்லிட்டிருக் கேன் ஒருத்தரும் அத் செய்ய மாட்டங்கிறாங்க, ஆனா கண்டிப்பா அது நடக்கும்.

“லேகாவோட மரணம் ஒரு பிளாஸ்பக்” உங்களுடைய நண்பரான G.K. ஜோர்ஜ் எடுத்த இந்த மலையாளப் படத்தைப் பற்றி என்ன கூறுகிறீர்கள்? பாலுமகேந்திரா ரென்சனாகி சிறிது தன்னீரை அருந்தி தன்னை அசுவாசப்படுத்தி விட்டுக் கூறுகிறார்?

நான் அந்தப் படத்தைப் பார்க்கவில்லை. இலங்கை சினிமா பற்றி?

இலங்கைத் தமிழ் படங்களோட சிங்களப் படங்கள் ஒப்பிடுறப்போ நான் பார்த்த சில சிங்கள படங்கள் மேலானவை என்பேன். அப்பறம் இலங்கைக்கான ஒரு தமிழ்ப்படம் உருவாகாமல் போனதற்கு இலங்கைத் தமிழர்கள் தான் காரணம், என்ற கசப்பான உண்மையும் இருக்கு, சிங்களப் படங்கள் எடுத்துக்கிட்டிருந்த முக்கிய மான முதலாளிகள் பெரும்பாலும் தமிழர்கள்தானே! சிலோன் ஸ்டூடியோஸ் தம்பி போன்ற பல முதலாளிகள் சிங்களப் படத்திற்கு எடுத்த கவனம் தமிழ்ப் படத்திற்கு எடுக்கல். நம்முடைய மக்கள், நமக்கான சினிமான்னு அவங்க நினைக்கல். நான் இலங்கையில் இருந்திருந்தா நிச்சய மாக இலங்கைக்கான தமிழ் படங்களை எடுத்திருப்பேன் நிச்சயமா நம்முடைய மண்ணுக்காக மக்களுக்காக ஒரு படமாகத்தான் எடுத்திருப்பேன், “என்னை நானே மன்னிக்க முடியாத குற்றவாளி, இங்க படிச்சிட்டு அங்க போய் ஊரில் ஒரு படமெடுக்காம எதுக்கு இருந்தேன்? என என்னை நானே மன்னிக்க முடியல்ல “ஜ பீல் வெறி சாறி”

ஆழ்போர் சம்பந்தமான உண்மையான முழுமையான பதிவுகள் இதுவரை செய்யப்படவில்லை. உங்களுடைய அபிலாவைகள், கனவுகள் இழப்புக்களை ஒரு இலங்கையராக இருந்தும் ஏன் நீங்கள் பதிவு செய்யவில்லை? இதற்கும் அரசியல்தான் காரணம் என்கிறீர்களா?

நிச்சயமா இல்லை, இலங்கை பற்றிய பதிவுகளை இலங்கையிலேயே செய்யனும். நான் இங்க இருந்திட்டு இலங்கையில் நடக்கிற அராஜகங்கள் அட்டுழியங்கள் பற்றி படமெடுக்கிறது நடக்காத ஒன்று. ஆனால் என்னுடைய நாட்டில் நடந்த அத்தனை அட்டுழியங்களுக்கும் கண்ணீருக்கும் சாவுக்கும் என்னால் கண்ணீர் விட முடிஞ்சுதே தவிர என்னோட படங்கள்ல பதிவு செய்ய முடியல்ல. அதை நான் பதிவு செய்ய போனேன்னா அது ஆக்ரோசமான பதிவாகத்தானிருக்கும், இங்க அனுமதிக்கப்பட்டிருக்காது. அதால நான் போகல். இங்க ஒரு சில படங்களை ஈழப்பிரச்சினையை சாதத்திற்கு ஊறு காயாய் தொடுவது போல் தொட எனக்கு விருப்பமில்லை. ஈழப்பிரச்சினை சில படங்களில் காசாக்கப்பட்டிருக்கு நான் பெயர் சொல்ல விரும்பல ஈழத்திலிருந்து ஒருத்தி வந்திருப்பா அல்லது ஒருத்தர் வந்திருப்பார். இது ஈழப்பிரச்சினையல்ல. இந்த மாதிரி மலினப்படுத்த விரும்பல,

“ஆழம் தொடர்பாக இங்கு உருவாக்கப் பட்ட படங்களோ, கதாபாத்திரங்களோ, ஈழ மக்கள் மீதான அக்கறையினால்பால் உருவாக்கப்பட்டவை அல்ல; கரிசனத்தால் உருவாக்கப்பட்டவை அல்ல; அவர்களுடைய சோகம் ஏற்படுத்திய பாதிப்பால் உருவாக்கப் பட்டவை அல்ல; அது இங்குள்ள வியாபார உத்திகளில் ஒன்று. என்னால் அப்படி நீலிக் கண்ணீர் வடிக்க முடியாது. ஈழப்பிரச்சினையைத் தொடுப் படம் எடுக்க வேண்டும் என்று எனக்கும் ரொம்ப ஆசை. ஆனால், அதைத் தொட்டிருந்தால், மிகத் தீவிரமாகத் தொட்டு இருப்பேன். உண்மையை அந்தப் படம் அப்படமாகப் பேசி இருக்கும். உக்கிரமாக உண்மையாக அது வெளிப்பட்டு

இருக்கும். பலருக்குச் சங்கடம் கொடுக்கும் உண்மையாக அது இருந்திருக்கும். என்னை இந்த உலக உருண்டையில் இருந்து நிரந்தரமாக நீக்கி இருக்கக்கூட அது வழிவகுத்து இருக்கும். அச்சம் தரும் இந்தச் சூழல்தான் ஈழத்தைத் தொட்டு நான் படம் எடுக்காததற்குக் காரணம்!”

பாலுமகேந்திரா என்பது ஒரு மிகப்பெரிய இயக்க மாக, இந்திய சினிமாவில் குறிப்பாக தென்னிந்திய சினிமாவில் மிகப்பெரிய வரலாறு கொண்ட சாதனையாளராக இருக்கக்கூடிய நீங்கள் உங்கள் குழந்தைப் பருவம் பள்ளிப்பருவம் போன்றவற்றை இந்த நேரத்தில் எவ்வாறு உணருகிறீர்கள்?

என்னுடைய ஆழம்பகால பள்ளிப்படிப்பு பூராவும் மட்டக்களப்பு சென்மைக்கல்ஸ்ஸ் இருந்தது. அங்க பாதர் லோறியல் என்று ஒரு அமெரிக்கர் இருந்தார். அவருக்கு சினிமா பைத்தியம். தான் எனக்கும் கொஞ்சம் ஒட்டியிருக்கணுமின்னு நினைக்கிறன். ஒவ்வொரு வெள்ளிக் கிழமையும் படம் காட்டுவார் பல உலக சினிமாக்களை சின்ன வயசில பார்த்த அந்த சந்தோசம். அதுக்கப்பறம் ஒரு தடவ 4ம் கிளாசோ, 5ம் கிளாசோ சரியா ஞாபகமில்ல சற்றுலா கூட்டிப் போயிருந்தாங்க. கண்டி என்ற இடத்தில் நாங்க தங்கியிருந்தோம். அங்கு பக்கத்தில் குடிடிங் நடக்கிறதா தெரிய வந்தது. பாதர் லோறியஸ்க்கு சினிமா பைத்தியம் என்றதால அவர் அந்தகுடிடிங்பாக்க ஆசைப்பட்டார். அவர் போன்றினால் எங்க எல் லாரையுமே கூட்டிப் போனார். அங்க போனா எல்லாருமே வெள்ளக்காரங்க, ஒண்ணு ரெண்டு பேர் நம்மாளுங்க. குறிப்பா ஒருத்தர் அந்தக் குழுவுக்கு தலைவர் போல இயங்கிக்கிட்டு இருந்தார். எல்லோரும் அவர்கிட்ட வந்து என்னமோ பேசிக்கிட்டு போய்கிட்டு இருந்தாங்க. எல்லோரையும்

விரட்டிக் கொண்டி ருந்தார். அவர் ஏதோ சைகை காட்டி யிருக்க வேண்டும். திடீரென அமைதி நிலவியது. எங்களுக்கு அமைதியா இருக்கும்படி சைகை காட்டப்பட்டது. அன்று வெயில் இருக்கக்கூடிய ஒரு சாதாரண நாள், லேசா மழை மூட்டம் இருந்தது. ஆனால் ஒரு மழைத்துளி கூட இல்லை. அங்கு தலைவர்போல இருந்தவர் “ரெயின்னன்”ன்னு கத்தினார். கத்தினதுமே மழை பெய்ய ஆரம்பித்தது. நான் பிரமித்துப் போனேன். ரெயின்னனு இந்த மனுசன் கத்தினதுமே மழை பெய்யுதுன்னா அவர் கடவுளா இருக்கணுமின்னு எனக்குத் தோணிச்சு, அன்னிக்கு நான் நினைச்சுக்கிட்டே, ஒரு நாள் நானும் “ரெயின்”ன்னு கத்துவேன். அன்னிக்கு மழை பெய்யுணுமின்னு, என்னுடைய இளமைக்காலத்திலே சினிமாவினுடைய ஆரம்பம் இதுதான்னு சொல்லலாம்.

அதுக்கப்பறும் எனக்கு 14 வயசா இருக்கிறப்போ எங்கப்பா போட்டோ எடுக்கிற கமரா வாங்கிக் கொடுத்தார். இன்னிக்கு வரைக்கும் எனக்கு ஏன் கேமரா கொடுத்தாருன்னு அவருக்கும் தெரியாது, எனக்கும் தெரியாது. அது ஒரு விபத்தா நடந்த விசயம். அந்த விபத்துத்தான் என்னுடைய சினிமாவிற்கு இன்னுமொரு ஆரம்பப்புள்ளி, போட்டோகிராபியோட் ஆரம்பப்புள்ளி என்றும் சொல்லலாம். நான் காசியானந்தன், மௌனங்கு போன்ற எல்லாருமே பக்கத்துப் பக்கத்து வீடு தான். வாவி ஓரத்தில் அமைந்த அழகான கிராமம் அமிர்தகழி, அந்த மாமாங்க குளமும் அங்க நீச்சல் அடிச்ச விளையாடுவதும், அந்த கழக மரங்களும், தெருக்களும் ரோம்ப சந்தோச மான ஒரு காலமாக இருந்தது. அமிர்தகழி மாமாங்க குளத்தில் எங்க கூட்டத்தில் ஒரு நண்பன் நீந்தத் தெரியாம குளத்தில் இறங்கி

தாமரைக்கொடி சிக்கி இறந்து போனது மிகப்பெரிய சோகமா இருந்தது. என்னோட இளமைப்பருவம், பாலியம் முடிந்தது அன்றைய தினம் என்றே சொல்லலாம்.

இந்த இம் வீடு படத்திற்காக பயன்படுத்தியதாக கேள்விப்பழருக்கிறேன்?

“இது ‘வீடு’ படத்துக்காகக் கட்டப்பட்ட வீடுதான். படத்தில் வருவதுபோல், முற்றுப் பெறாத நிலையிலேயே பல ஆண்டு காலம் கிடந்தது. அப்புறம் தான் புரிந்தது.... இது என் பள்ளிக் கூடத்துக்காக விதிக்கப்பட்ட வீடு என்பது. அங்கு குடியேறிய சமயத்தில், இந்த நெரிசல், புகை, புழுதி, சத்தம் எல்லாம் எனக்கே பெரும் சங்கடமாகத்தான் இருந்தன. குறிப்பாக, பக்கத்தில் உள்ள மீன் சந்தை, காவி செய்துவிடலாமா என்றுகூடத் தோன்றும். அப்புறம் மெல்லப் புரிந்தது. அவர்கள் அவர்களுடைய வேலையைச் செய்ய இங்கு வருகிறார்கள். நான் என் வேலையைச் செய்ய வருகிறேன். அவர்கள் என்னைத் தொந்தரவாகக் கருதவில்லை. ஆனால், நான் ஏன் அவர்களைத் தொந்தரவாகக் கருத வேண்டும்? அப்புறம் பழகிவிட்டது. இப்போது இந்தச் சத்தமும் மீன் வாடையும் இல்லாவிட்டால் தான் எனக்குச் சங்கடம்!”

உங்களிடம் தொழில் பயிலுகின்றவர்கள் உங்கள் சினிமாவை அதாவது நீங்கள் நினைத்த தரமான சினிமாவை முன்னெடுத்துச் செல்கிறார்களா?

அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட குழலில் திறமையாகவே இயங்கிட்டிருக்காங்க. இந்த வருடம் வெற்றிமாறனுடைய படத்திற்கு 6 விருதுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கு சந்தோஷ மான விஷயம். அதுக்கு மேல் என்ன வேணும்? ஆனா சமரசங்கள் கொஞ்சம் குறைச்சிருக்கலாம் குறைக்கப்பட்டிருந்தால் படங்கள் இன்னும் தரமானதா இருந்திருக்கும்

மற்றபடி மிக நன்றாகவே இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பாலா, வெற்றிமாறன், ராம், படித்துறை படமெடுத்த சுகா, அப்புறம் எத்தன் சுரேஷ் போன்றவர்களும்.

ரொம்ப அசட்டுத்தனமான வியாபாரப் படங்கள் எடுக்காம் ஓரளவான நல்ல படங்களை எடுப்பது எனக்கு சந்தோசமே, வியாபார சமாச்சாரங்களை கொஞ்சம் குறைத்தால் ரொம்ப சந்தோஷம், அது சொல் வியும் இருக்கேன். என்னுடைய மாணவர்கள் சினிமா என்ற ஊடகத்தை வைத்து நல்லா பிழைச்சுட்டிருக்காங்க என்பதில் சந்தோஷம் இருக்காதா? இதுக்கு மேல என்ன வேணும்.

உங்கள் திரைப்பட கல்லூரி பற்றி?

திரைப்படப் பயிற்சி பள்ளி என்று சொல்வதை விட இது ஒரு குருகுலம். ஆசான் ஒரு 12 மாணவர்கள், யேசுகிறிஸ்து நாதருடைய 12 அப்போஸ்தலர்கள் மாதிரி வீடு படத்திற்கென்று கட்டப்பட்ட இந்தக் கட்டிடம் இப்ப என்னுடைய பள்ளிக்கூடமா மாறியிருக்கு. எனக்கு ரொம்ப சந்தோசம், நானும் என்னுடைய மாணவர்களும் சினிமா... சினிமா... வேறு எந்த பேச்சுமில்ல, முச்சுமில்ல, இது எனக்கு ரொம்ப நிறைவா இருக்கு. நான் என்னோட அடுத்த படம் பண்ணப் போறேன் இது முதலிரவிற்கு போற புது மணமகன் மாதிரியான சந்தோசத்தை ஏற்படுத்துகிறது எனக்கு.

“வெளிநாட்டுப் படங்களின் பாதிப்பில் நீங்கள் சில படங்களை எடுத்திருக்கிறீர்கள். நேர்மையாக அதை ஒப்புக்கொண்டும் இருக்கிறீர்கள். ஆனால் வெளிநாட்டுப் படங்களை அப்படியே பிரதியெடுத்து, அதற்கு அங்கீரும் கோரும் இன்றைய சினிமா போக்கை எப்படிப் பார்க்கிறீர்கள்?”

“தவறு. அதே சமயம் நேர்மையான வழியில் அனுமதி பெற்று, ஒரு வெளிநாட்டுப்

படத்தை ரீமேக் செய்யும் வியாபாரச் சூழலும் பொருளாதாரச் சூழலும் அவர்களுக்கு இங்கு இல்லை என்பதையும் நாம் பார்க்க வேண்டும்.

இன்றைய இயக்குநர்களுக்கு ஒரு விஷயம் சொல்லத் தோன்றுகிறது. நீங்கள் யாராக இருந்தாலும் சரி, கோடம்பாக்கத்து நிர்ப்பந்தங்கள் உங்கள் படங்களைச் சூழ்ந்து விட அனுமதிக்காதீர்கள். இந்தக் கோடம் பாக்கத்தில் இருந்துதான் ஒரு “பராசக்தி” வந்தது. ஒரு ‘ரத்தக்கண்ணீர்’ வந்தது, ஒரு மூன்றாம் பிறை’ வந்தது. தமிழ் சினிமாவின் உண்ணதங்கள் என்று நீங்கள் நினைக்கக்கூடிய சகல விஷயங்களையும் உங்கள் முன்னோடிகள் இந்த நிரப்பந்தங்களுக்கு மத்தியில் இருந்துதான் கொண்டு வந்தார்கள். இதை நினைவில் வைத்துச் செயல்படுங்கள். பணம் வேண்டும் தான். ஆனால், தேவைக்கு அது போது மானது. நாம் எல்லோருமே சாதாரண பின்புலத்தில் இருந்து வந்தவர்கள்தான். ஏன் நம்முடைய பிள்ளைகளைப் பணக்காரர்கள் ஆக்க அருவருக்கத்தக்க வகையில் நம் வாழ்நாளைச் செலவிட வேண்டும்?”

இப்போது திரும்பிப் பார்க்கும்போது உங்கள் படங்களிலேயே உங்களுக்குப் பிடித்த படம் எது, எடுத்திருக்க வேண்டாம் என்று நினைக்கும் படம் எது?”

“பிடித்தது ‘சந்தியா ராகம்’. தவிர்த்து இருக்கலாம் என்று நினைக்கக்கூடிய படம் ‘நீங்கள் கேட்டவை’. அது ஒரு வீம்புக்காக எடுத்த படம். “பாலு மகேந்திராவால் ‘மூன்றாம் பிறை’யைப் போல படம் எடுக்க முடியும். மசாலா படம் எடுக்க முடியுமா?” என்று சவால் விட்ட ஒரு நண்பருக்கு, அப்படி மசாலா படம் எடுப்பது எனக்கு ஜாஜாபி என்று காட்டுவதற்காக எடுத்த படம் அது. ஆனால், அதிலும் அடிப்படைத் திரை மொழி மோசம் இல்லை என்பதை

சமீபத்தில் அந்தப் படத்தைப் பார்த்த போது உணர்ந்தேன்.

“உங்கள் முன்னோடிகளில் ஒருவரான பெர்க்மன் ‘படைப்பாளிகளுக்கு எல்லாக் காலங்களிலும் பெண் களும் காதலும் வேண்டும்’ என்கிறார் உங்களுக்கு எப்படி?”

‘நான் ‘மறுபடியும்’ படத்தை யாருக்குச் சமர்ப்பணம் செய்திருந்தேன் தெரியுமா? ‘என்னை நானாக்கிய எல்லாப் பெண் களுக்கும்!’ நான் முதன்முதலாகக் காதல் வயப்பட்டது என்னுடைய பதினாலாவது வயதில் அவளுடைய பெயர் அன்னலட்சமி. அப்பாவிடம் தான் முதலில் சொன்னேன். ஜெயகாந்தன் முதல் சுய இன்பம் வரைக்கும் சகலத்தையும் பற்றி விவாதிக்கக்கூடிய மனிதர் அவர். “பார்க்கக் கருவண்டுபோல நல்லா இருக்காப் பொண்ணு” என்றார்

அப்பா. ஆனால் அவள் காதலித்தாளா என்பது எனக்குத் தெரியாது. கதைகள் அங்கிருந்து தான் தொடங்குகின்றன, போதும். பாலுமகேந்திரா பெண்களையும் காதலையும் பற்றிப் பேச ஆரம்பித்தால் புத்தகத்தின் பக்கங்கள் காணாது!”

சுமகாலத்தைய இந்திய எழுத்தாளர்களோடு ஒப்பிடும்போது, இலங்கைத் தமிழர்கள் தங்களுடைய வாழ்வில் எதிர் கொண்டு வருகிற பல்வேறு அழுத்தங்கள், நெருக்கடிகள் போன்றவைகள் அவர்களுடைய எழுத்துக்களில் வருகிறது. அந்த எழுத்துக்கள் இப்போது சமீப காலங்களில் இன்னும் உக்கிரமாக இருக்கிறது. நமக்கு மேலோட்ட மான் சில பிரச்சினைகள் தான் இருக்கிறது. சில சம்பவங்கள் அதற்கும் மேலே வாழ்க்கையினுடைய சில குருந்கள் என-

பாலுமகேந்திராவை குடைந்த பல ஸஹம் குறித்த தின்மிகளுக்கு மனம் நொந்து — மனந்திறந்து பேசியவை

என்னுடைய படங்களில் வெளிப்படையாக அரசியல் இல்லாமல் போனதற்கு இரண்டு காரணங்கள் பொருந்தும்.

எனக்கு இயல்பாகவே தெருவில் யாராவதுசண்டைபோட்டுக்கொண்டிருந்தால், நான் அடுத்த தெருவில் போய்விடுவேன். எனக்குச் சண்டை பிடிக்காது. நான் வன்முறையை வெறுக்கிறேன். வன்முறை யோடு சம்பந்தப்பட்ட எதையும் நான் வெறுக்கிறேன். நான் அரசியல் பொய்களை முற்று முழுதாக வெறுக்கிறேன். இது இயற்கைக்கும் அப்பாற்பட்ட ஒரு

அதீதமான வெறுப்பே, அரசியலோடு சம்பந்தப்பட்ட பல சமாச் சாரங்கள் அதனால் வரக்கூடிய மிக மோசமான வன்முறை, ஏமாற்றுவதும் மக்களை முட்டாள்கள், ஆக்குவதும், இம்மாதிரி அதன் மேல் இக்கிற அதீதமான வெறுப்பு காரணமாகவே மனதளவில் நான் இந்தப்பக்கத்தில் நிற்கிறேன். நான் அதைப் பார்க்க மாட்டேன் என்கிற மாதிரி யான ஒரு உளவியல் காரணம் அதில் இருக்கலாம் என என்னால் யோசனை பண்ண முடிகிறது, அது ஒரு காரணம்.

இந்த விஷயங்கள் என்னை ரொம்பக் கோபப்படுத்துகிறது. இதற்குள் நான் போனால், ரொம்ப வன்மையாகப் போவேன். நான் வன்மையாக இதற்குள் போகிற சமயத்தில், நீங்கள் சொன்ன இரண்டாவது காரணம் அதற்குள்வருகிறது. நான் இன்றைக்கு இதைத் தொட்டேன் என்றால் மேலோட்ட மாக இதனைத் தொடமாட்டேன். எனது முழு வேகத்தோடு, எனது முழுக் கோபத்தோடு, எனது முழு ஆழத்தோடு ஈடுபாட்டோடுதான் இதைத் தொடுவேன். அப்படியான ஒரு மூர்க்கமான கோபத்தோடேயும் மூர்க்கமான வேகத்தோடேயும் இதுக்குள் நுழைவேன் என்பதால், உள்ளே போனால் நா மேலோட்ட மான நின்று ஞாயமெல்லாம்; பார்த்துக் கொண்டிருக்க மாட்டேன். சட்டையப் பிடித்து உலுக்கிக் கேட்கிற அளவுக்குத்தான் என்னால் முடியும். அந்த அளவுக்குக் கோபமும் இருக்கிறது எனக்குள்.

இப்படிப் போகிறபோது இதனுடைய விளைவுகள் என்னவாக இருக்கும் என்பதனை நான் யோசித்துப் பார்க்கிறேன். என்னுடைய பின்னணி என்னுடைய மட்டும் பாதித்தால் பரவாயில்லை. இது என்னுடை தார்மீக்க கோபம், இது பாலுமகேந்திரா என்கிற தனி மனிதனோடு சம்பந்தப்பட்ட விஷயம். இது வந்து ஒரு குற்ற உணர்வோடேயும், ஒரு வெட்கத்தோடேயும்தான் நான் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டிய விஷயம். இது கணிசமான வகையில் சுயநலமான எண்ணமும் இருக்கிறது. இதற்குள் போகும் போது இது என்ன மட்டும்தான் பாதிக்கப்போகிறதென்றால் பரவாயில்லை, என்னுடைய மனைவியைப் பாதிக்கப் போகிறது. என்னுடைய குழந்தையைப் பாதிக்கப்போகிறது. அவர்களுக்கு எனக் கிருக்கிற ஆழந்த ஈடுபாடோ ஆழந்த

பார்வையோ கோபங்களோ இல்லாமல் இருக்கலாம் அல்லது இருக்கலாம். அது வேறு விஷயம்.

இது என்னோடு சம்பந்தப்பட்ட கேள்வி மட்டுமல்ல, நான் எனக்குள்ளேயே கேட்டுக்கொண்டிருக்கிற, இன்று மட்டும் எனக்கு விடை கிடைக்காத ஒரு கேள்வி. என்னுடைய தனிப்பட்ட கோபங்களுக்காக, என்னுடைய தனிப்பட்ட பிடிவாதங்களுக்காக, ஊடகத்தின் மீது எனக்குள்ள பிடிப்பு காரணமாக, நான் வகுத்துக்கொண்ட எல்லைகள் அல்லது என்னுடைய விருப்பம் இதற்குள்தான் நான் இயங்கியவன், இப்படித்தான் இயங்கு வேன். இதற்காக என் கையில் கொடுக்கப் பட்ட வித்தை இந்த சினிமா என்கிற மொழி, பிரதானப்படுத்தியது சரியா என என்னையே நான் கேள்வி கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னோடு ஆரம்பித்த எனக்கு அப்புறம் ஆரம்பித்த சினிமா இயக்குனர்களை எல்லாம் சுற்றிப்பார்த்தால், இந்தப் பிரச்சினையே எனக்கு பெப்ஸி படைப்பாளி பிரச்சனை நடக்கிறபோதுதான் வந்தது. அவர்கள் ஒரு போர்டு வண்டியில் வந்து இறங்குகிறார்கள். ஒரு ஹோண்டா சிட்டியில் வந்து இறங்குகிறார்கள். இவர்கள் பின்னணி என்ன எனப் பார்த்தால், இரண்டு படம் பண்ணியிருக்கிறார்கள். மோசமான படங்கள், நான் ஆட்டோவில் போய் இறங்குகிறேன்.

என் வீட்டில், என் மனைவி பால்கார்டு மாற்றுவதற்கு அடுத்த வீட்டில் கடன் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இப்படி ஒரு பொருளா தார நிலையில் நான் இருந்து கொண்டிருக்கிறேன். அப்போது இந்தக் கேள்வி முன்னால் வருகிறது. என்னுடைய பிடிவாதங்களுக்காக, நான் வகுத்துக்கொண்ட எல்லைகளுக்காக, நம்பிக்கைகளுக்காக, என்னுடைய சினிமா மேல் எனக்கு இருக்கக்கூடிய இந்த வெறி

கொண்ட இந்தப் பற்றுதல் காரணமாக, நான் இயங்கி வந்து என் கையில் இருக்கிற இந்த வித்தையை முழுக்க முழுக்க எனக்கே எனக்கென்று நான் வைத்துக்கொண்டு இருந்ததால், இதனால் மற்ற இயக்குனர்கள், சினிமாக்காரர்கள் அவர்களுடைய மனைவி மக்களுக்குக் கொடுக்க முடிந்த சுகவாழ்க்கையை நான் நிராகரித்தது ஒரு சரியான முடிவுதானா என்பது இன்னும் எனக்கு முடிவு தெரியாத ஒரு கேள்வியாக இருக்கிறது.

ஒரு கார், ஒரு டெலிபோன், அடுத்த மாதக்கடைசி வருகிறது என்றால் ஒரு பயம், இதோடு சேர்ந்த ஒரு வாழ்க்கை. என்னுடைய பிடிவாதங்களை நான் கொஞ்சம், கொஞ்சம் விட்டுக் கொடுத்திருந்தால், எனக்கிருந்த அந்த அடிப்படை சமாச்சாரங்களை என்னுடைய மனைவிக்கோ, என்னுடைய குழந்தைக்கோ, என்னுடைய காதலிக்கோ, யாருக்கோ கொடுத்திருக்கலாமே,

இவர்களைத் துண்புறுத்துவதற்கு எனக்கு என்ன உரிமையிருக்கிறது? இது சுயநல் மில்லையா? அவர்களுக்கும் சினிமாவில் எனக்கிருக்கிற வெறிக்கும் என்ன சம்பந்தம்? எனக்கிற என்னுடைய கேள்விக்கு நான் விடையில்லாமல் இருக்கிறேன். நீங்கள் கேட்ட சமாச்சாரத்துக்கும் இந்தச் சுயநலம் தான் காரணம். நான் வன்மையாக இதற்குள் போவேன். அதற்காக என் கையிலிருக்கிற சினிமாவை வைத்துக்கொண்டு என்ன செய்வது என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனால் இதற்குள் நா போனால் நா ஏற்கனவே இவர்களை ரொம்ப மோசமான நிலைமைக்கு ஆளாக்கி வைத்திருக்கிறேன். என்னுடைய தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில் எனக்கேற்பட்ட விபத்துகள்; அவலங்களாலேயும் அவர்கள் நொந்து போயிருக்கிறார்கள். இப்போது இதையும் சேர்த்து அவர்கள் தலையில் சுமத்துவதற்கு நான் ஆயத்தமா...?

மனதறிப் பழந்தி சிறிதழையினர்

-கே.ஜி. மகாந்தவா

ஒரு அதிர்ச்சியுடன்; “அன்னன் கேள்விப்பட்டங்களா...?” என்று (ஒரு இயற்கை நிகழ்வுக்குபெயர் கூடசௌல்லமனம் வராமல்) கடந்த பெப்ரவரி, மாதம் பதின்மூன்றாம் திகதி நண்பகல் ‘எஸ்.பொ.விடம் வினவிய போது, “ஓம் தம்பி” கரகரத்த குரலில் வேதனைப்பட்டவர் ஒரு நிமிடத்தில் “எப்பவாம்” என்று (அந்த யாத்திரை வார்த்தையைக் கூட உச்சரிக்க மனசு வராமல்) வார்த்தைகளை விழுங்கினார்.

தொலைக்காட்சியில் ‘பிளாவி நியூஸாக’ செய்தி ஒடிக்கொண்டிருந்ததைப் பார்த்து ஒரு கணம் அதிர்ந்து போய் திருச்சியிலிருந்து தொலைபேசி வழியாக நான் இவ்விதமாக உரையாடியபோது, சென்னையில் தமது ‘மித்ர’ பதிப்பகத்தில் எஸ்.பொ. இருந்தார்.

தனது உயிரோட்டமுள்ள ஒளிப்பதிவு இயக்கத்தின் மூலம் ஊடகங்களுக்கு பல கோணங்களில் நீண்டகாலமாகத் தீணி போட்ட பாலுமகேந்திராவின் அழியாத

கோலங்களை அடுத்த சில மணி நேரத்தில் அப்படியே முதலிலிருந்து அடையாளமிட்டு உயிர்ப்பித்தன அதே ஊடகங்கள்.

“சினிமா கலைஞர், சினிமாவில் தன்னுடைய பலம் உச்சத்தில் இருக்கும் போதே மரணித்துப்போக வேண்டும்” என்று தனது சினிமா பட்டறையில் தனது சினிமாணவர்களிடம் பெற்று மாதம் பதினொறாம் திகதி பாலுமகேந்திரா கூறி யிருக்கிறாரே... அப்படி என்றால், தனது மரணம் அடுத்த நாற்பத்தெட்டு மணிநேரத்தில் நிகழ்ப்போகிறது என்பதை முன்கூட்டியே உணர்ந்திருந்தாரா? அன்று பதினொறாம் திகதி நடந்தது என்ன?

வழக்கம் போல் அலுவலகம் சென்ற பாலுமகேந்திரா, தனது மாணவர்களுடன் சேர்ந்து தனது சினிமா பட்டறையில், அவரே விரும்பித் தெரிவு செய்த ஒரு திரைப்படத்தைப் பார்க்கின்றார். அந்தப்படம், பாலுமகேந்திரா இயக்கிய முதல் தமிழ்ப்படமான ‘அழியாத கோலங்கள்’. அப்படத்தைப் பார்வையிட்ட அத்தனை மணிநேரமும் அவர் மனதுக்குள் என்ன ஓடியதோ, எந்த மாணவனும் அன்று அறிந்திருக்க வாய்ப் பில்லை. ஆனால், திரைப்படத்தைப் பார்த்த பின்னர் அவரிடம் மௌனம் முகம் போட்டு கோலம், ஏதோ ஒரு செய்தியைக் கூறி ‘புள்ளி’ ஷைத்திருக்க வேண்டும்! ஏனென்றால், அந்த ஒரு நிமிட மௌனத்தி விருந்து வெளியே வந்த பின்னர்தான் அந்த ஷைர்வரிகளை - ‘கடமை முழிந்தது காலன் அழைக்கின்றான்’ எனும் பொருள்படும் “சினிமா கலைஞரின் மரணம் எப்போது நிகழ வேண்டும்” எனும் தனது கருத்தை, தனக்குத் தேவைப்படும் வரிகளை, பொருத்த மான நேரத்தில் முன்கூட்டியே பாலுமகேந்திரா வெளியிட்டிருக்கிறார்! ‘சினிமாத் துறையில்

ஒரு
புள்ளி

வைத்து

கோலத்தை போட்ட நான்,
அழியாத கோலத்தைத்தான் கொடுத்
திருக்கின்றேன்... இது எனது உச்சம்...” என்று
அவரது ஆழ்மனக் கூறியதே, அன்று அவரது
வார்த்தைகளில் வெளிப்பட்டிருக்க வேண்டும்.
அப்படிப்பட்ட கலைஞர் அவர்!

அடுத்த நாள் பன்னிரண்டாம் திகதி இரவுச் சாப்பாட்டைமுடித்துவிட்டு தூங்கிய பாலுமகேந்திராவை பதின்மூன்றாம் திகதி அதிகாலை ஜந்து மணிக்கு அவரது மனைவி அகிலா எழுப்ப முயற்சித்த போது அவருக்கு சயநினைவு இல்லை. உடனடியாக மருந்துவ மனையில் அனுமதிக்கப்படுகிறார். காலை பதினொன்றாற் மணியளவில், தமிழ் சினிமாவை பாலுமகேந்திரா அழ வைக்கின்றார்!.

முகத்தைக் கணித்து மனதைப் படிக்கும் அசாத்தியத் திறன் கொண்ட பாலுமகேந்திரா, எத்தனையோ உள்ளங்களின் மனநிலைக்கேற்ப, அதன் ஷடிவம் அறிந்து தனது கமராவை பல கோணங்களில் சூழ்நியவருக்கு, இறுதிக்காலத்தில் தனது

சொந்த மனம் கூறத் துடிப்பது தெரியாமலா போய் இருக்கும்? நிச்சயிக்கப்பட்ட மரணத்தை முன்கூட்டியே உணர்ந்து, தனது உச்சநிலை யிலேயே அது நடந்துவிட வேண்டும் என்று விரும்பி, மரணத்தை வென்றிருக்கிறார்.

எஸ்.பொவின் ‘மித்ர’ பதிப்பகத்தில் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் முதல் தடவையாக பாலுமகேந்திராவை நான் சந்திக்கின்றேன். “இவரைத் தெரியுமா” என்று எஸ்.பொ. என்னிடம் கேட்க இப்படி ஒரு கேள்வி தேவையா என்ற பார்வையில் ‘ஒன்று அண்ணன்’ என்று நான் இழுக்க; ‘இவரும் மட்டக்களப்புத்தான்.... யாழ்ப்பாணம் ‘ஸம்நாடு’ பத்திரிகையாளர்... இன்றும் எழுதிக் கொண்டிருக்கின்றார்...’ என்று என்னை அறிமுகப்படுத்துகின்றார். இதே ‘மித்ர’வில் நான் பாலுமகேந்திராவை மீண்டும் சந்தித்த போதிலும் அவரிடம் ஒரு நேர்காணல் பெறும் பாக்கியம் கிடைக்கவில்லை. ஒருவேளை, பாலுமகேந்திராவுக்கு முகவரி

○ ○ ○

தனது மரணம் அடுத்த நாற்பத்தித்டு மணிநேரத்தில் நிகழப்போகிறது என்பதை முன்கூட்டியே உணர்ந்திருந்தாரா?

○ ○ ○

தேவை இல்லை’ எனும் சகுணம் அப்பொழுது குறுக்கிட்டதோ தெரியவில்லை. ஆனாலும் அவர் பற்றிய சினிமா செய்தியைப் படிக்கும் போது, அறுபது ஆண்டுகளுக்கு

முன்னர் மட்டக்களப்பு மாமாங்கத் திருவிழா நாடகளில் நண்பர்களுடன் நான் சுற்றித் திரிந்ததும் இவர் பிறந்த மாமாங்கப் பிள்ளையார் கோவில் உள்ள அமிர்தகழியும் அவ்வப் போது நினைவைலை களாக ஒடும். தாயகத்தை, அவர் எதிர்பார்க்கும் ஸ்மத்தை - அந்த மன வாசனையை தனது கமராவுக்குள் உள்வாங்கி, ஒரு படம் எடுத்துவிட வேண்டும் என்பது பாலுமகேந்திராவின் நீண்ட காலக் கணவு. அந்த பால்ய நினைவுகள் கனவாகவே மெய்ப்படாமல் போயிற்று!

பாலுமகேந்திராவின் ஒரு மாணவன்; இயக்குநர் ராம். தனது குருவின் மனித நேயம் பற்றி இவ்வாறு கூறுகின்றார். “நான் பாலுமகேந்திராவின் கமராவுக்கு அடிமை. நான் இயக்கும் படத்துக்கு ஒளிப்பதிலு செய்ய பாலுமகேந்திரா வேண்டும் எனும் தணியாத ஆசையில், கவிஞர் நா. முத்துக் குமாரின் அறிமுகத்தோடு அவரது அலுவலகம் சென்றேன். எனது பாக்கெட்டில் சுத்தமாக பணம் இல்லை. என்னைப் பார்த்த அவர் முதலில் கேட்ட கேள்வி, “சாப்பிடடியா?” என்பதுதான். எனது முகம் காட்டிக்கொடுத்திருக்க வேண்டும். அவரே தனது கையால் பிரெட்டும் சிக்கனும் வைத்து சாப்பிடக் கொடுத்தார். இன்னொரு தடவை அவரது அலுவலகம் சென்ற போது எனது பணவரட்சியை முகம் காட்டிக்கொடுத்திருக்க வேண்டும். நான் கேட்காமலேயே “இந்தா உணக்கு 500, எனக்கு 500 என்று எனது சட்டைப்பையில் தினித்தார்.” என்கிறார்.

சினிமாத்துறையில் மட்டுமின்றி கதை, கவிதை என்று இலக்கியத்துறையிலும் மிகவும் ஈடுபாடு கொண்டவர் பாலுமகேந்திரா. மனாரம் அவரைத் தழுவுவதற்கு சில நாட்கள் முன்னர் கூட ஒரு நூல் வெளியீட்டு விழாவுக்குச்

சென்று, ஜந்து மணி நேரம் வரை விழா மேடையை அவர் அலங்கரித்தார் என்றால் எவ்வளவு பெருமை! தி.மு.க. ஆட்சியில் ஈழத்தமிழருக்கு குரல் கொடுக்க, மனிதச் சங்கிலி பேராட்டத்தை நடத்தினார்கள். இதில் கலந்து கொண்ட பாலுமகேந்திரா, அந்தக் கொட்டும் மழையிலும் யார் தடுத்தாலும் கேட்காமல் முன்று மணி நேரம் தளராது நின்றார். அன்று காலையிலேயே இவருக்கு

கடுமையான காய்ச்சல். ஆனாலும் அவர் தசையும் ஆடிற்று.

தமிழ் சினிமாவின் ஒரு முதல்வர் பாலுமகேந்திரா. கன்னடம், தெலுங்கு மொழிகளிலும் அவர் சாதனை, போன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர் தனிமரமல்ல தோப்பு. மரணத்தை தவிர்க்க முடியாது. ஆனாலும், சாதித்தவர்கள் சாவதில்லை!

இள் சீக்ரம் பாலுமகேந்திரா

மனிதனெனும் ஓரினத்தில்
மாற்றான் நியாய்

பிம்ப உரூபங்கள்
வெண்டிரை ஊடியே

அடர்ந்த ஞானத்தில்
அதிராக் குரலுடன்
கடந்த பாதையில்
கால்த்தடம் பதிந்திட
நிதிக்கு முன்னே
நிமிர்ந்தே நின்றாய்
நிதமும் உன்னை
உணர்ந்தே வென்றாய்

ஊடகக் கூடார
உயிரென உன்னை
பாடகன் ஏவனும்
பாடலாம் மண்ணில்
தனக்கொரு வலியான
சுயநலம் இல்லாமல்
விற்பனை பொருளாற்று
கற்பனையை கற்பித்து

கடவுளின் கனவை
கலையெனும் வடிவாய்
சிற்றையில் மிட்டிய
சிற்பத்தைத் திட்டியே

அண்ணாவி என்றழைக்க
அரிய பாத்திரத்தை
இந்நாளில் ஏற்றயன்
பின்னாலே தலைமுறைகள்

இயந்திரக் கண் இமை
இதயத்தில் திறப்பதால்
வியந்திடும் இயற்கையை
விழிகளில் நிரப்பியே

வளையும் முதுகுடன்
வடிவம் கொண்ட

இதுவா! இதுவென
இன்றும் வியக்க
ஒளியலைக் கற்றை
தெளிவாய் காட்டி
அழுகையும் சிரிப்பும்
அனுதின வாழ்வாய்

எந்நாளும் புகழோடு
உன்பேரை மறவாது
உள்ளெந்துசம் நிறைவாரே...
என்றும் அன்புடன்
.... இராம. திருவுடைபான்

ஊடுருவும் கண்ணால்
உலகத்தை அளந்து
பாடுபொருள் அனைத்தும்
படச்சுருள் விளக்க

இயந்திரக் கண் இமை
இதயத்தில் திறப்பதால்
வியந்திடும் இயற்கையை
விழிகளில் நிரப்பியே

வளையும் முதுகுடன்
வடிவம் கொண்ட

ஜ.நா. தீர்மானத்தின் ஏதிராலிகள்

T.S.S. மணி

இலங்கைத் தீவின் அதிபரான மஹிந்த ராஜபக்சே தனது கெட்டிக்காரத்தன மான காம் நகர்த்தல்களினால் 2009 ஆம் ஆண்டில் நிறைவடைந்த நான்காவது வன்னிப் போருக்குப் பிறகு, அங்கு நடந்த மனித உரிமை மீறல்கள், மானுதத்திற்கு எதிரான குற்றங்கள், போர் குற்றங்கள், இன் அழிப்பு ஆகிய அனைத்து விதமான விரும்பத்தகாத நடிவடிக்கைகளையும், உலகச் சமூகம் கணக்குப் பார்க்கத் தலையெடுக்கும்போது, சித்துவிளையாட்டுக்கள் மூலம் எதிர் கொண்டு வருகிறார். உலகில் முதலாளித்துவ மேலை நாடுகளுக்கும், சமத்துவம் பேசும் கீழை நாடுகளுக்கும் மோதல் இருக்குமானால், அதுவே சிங்களர்களின் அதிபுத்திசாலித்தனத்தால் அவர்களது கேட்யமாகப் பயன்படுத்தப்படும். இந்த திறமை மிகு செயல்பாடுகளுக்கு மஹிந்தா தலைமை ஏற்பார். இவ்வாறு 2012, 2013, 2014 ஆகிய ஆண்டுகளின் ஜ.நா. மனித உரிமைக் கழக உறுப்பினர்கள் இடையே கொழும்பு நடனமாடியது.

எல்லோருக்கும் தெரிந்த செய்தி களான தேசிய இனங்களின் சுய நிர்ணய உரிமைகளுக்கும், தேசிய இன விடுதலை களுக்கும், தேசிய இனப் போராளி களுக்கும், தேசிய இனப் போராளி அமைப்பு களுக்கும் எதிராகத்தான் உலகமெங்கும் ஏகாதிபத்தியம் செயல்படும் என்பது உண்மைதான். அந்த உண்மை தமிழ்மீ விடுதலைக்கும் பொருந்தும். அந்த உண்மை தமிழ்மீ விடுதலைப்புலிகள் விசயத்திலும்

உண்மைதான். ஏகாதிபத்திய அமெரிக்கா, தன்னுடைய செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி, விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பை தடை செய்ய ஜேரோப்பிய நாடுகள் மத்தியிலும், இந்தியா போன்ற சொல்வதை கேட்கும் நாடுகள் மத்தியிலும், கடந்த காலங்களில் செயல் பட்டதும் உண்மைதான்.

2005 ஆம் ஆண்டு அமெரிக்க அரசு, இந்திய அரசுடன் செய்துகொண்ட இந்தியப் பெருங்கடலை கண்காணிக்கும் ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில், இரண்டே ஆண்டுகளில் விடுதலைப் புலிகளின் கருவிகள், தளவாடங்கள் வாங்கிவரும் பத்து கப்பல்களை நடுக்கடலில் அழித்துவிட்டது என்ற செய்தியும் உண்மையாகத்தான் இருக்க வேண்டும். நான்காவது வன்னிப் போர் முடிவடைந்த கையோடு, ஜ.நா. மனித உரிமைக் கவுன்சிலில், மஹிந்தாவிற்கு ஆதரவாக பயங்கரவாதத்தை வென்ற இலங்கை அரசைப் பாராட்டி தீர்மானம் நிறைவேற்றியதிலும், அமெரிக்காவின் கை இல்லாமல் இல்லை. ஆனால் அதற்குப் பிறகு, தனது தெற்காசிய நிலைப்பாட்டில் அமெரிக்க அரசு புதிய நிலை எடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் உருவானது. அதுதான் இலங்கைத் தீவிலும், இந்தியப் பெருங்கடலிலும் தெற்காசியச் சந்தையை பிடிக்க தான் சார்ந்து நிற்கும் இந்திய அரசு அதை சாதிக்க முடியாமல் திணறுவதையும் கண்ணுற்று, அமெரிக்கா புதிய நிலை எடுக்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட புவிசார் அரசியல் விளையாடத் தொடங்கிய காலம்.

அதுவே ஜ்.நா. மனித உரிமைக் கவுன்சிலில் அமெரிக்கா இலங்கைக்கைக்கு எதிராக 2012 தொடங்கி தீர்மானங்கள் கொண்டுவர காரணமாக அமைந்தது. ராஜபக்சே அரசுடன் இரண்டற்கு கலந்து விட்ட நிலையை எடுத்துள்ள இந்தியாவின் நடுவன்ரசு, ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணி அரசின் கொள்கை அதுதான் என நிருபித்து நிற்கிறது. அதனால்தான் உலகத் தமிழர்கள் மத்தியில் ஆட்சி மாற்றத்தை இந்தியாவில் வருகின்ற மக்களைவத் தேர்தல் கொண்டு வருமா? என்ற கேள்வி எழுந்துள்ளது. இந்த ஆண்டு அமெரிக்கா ஜ்.நா. மனித உரிமை கவுன்சிலில், கொண்டுவந்த தீர்மானம் மீது, சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளைப் போல் இல்லாமல், இந்திய அரசு, வாக்கெடுப்பை புறக்கணித்தது, தீர்மானம் வாக்கெடுப்புக்குப் புருவதற்கு முன்பே, மகிந்தா அரசு, இந்திய அமைதிப்படை இலங்கை வந்தபோது 1987 காலம் முதல் செய்த மனித உரிமை மீறல் கணையும், விசாரிக்கப் போகிறோம் என்று இந்திய அரசை மிரட்டியது. அதன்விளைவே, நடுவன்ரசு அமெரிக்கத் தீர்மானத்தை இந்த ஆண்டு புறக்கணித்தது.

அனாலும் 23 நாடுகளின் ஆதாரவுடன் தீர்மானம் நிறைவேறியது. 12 நாடுகள் தீர்மானத்தை எதிர்த்து வாக்களித்தன. இத்தகைய சூழலில் இந்திய அரசின் ராணுவம் இலங்கை அரசுக்கு உதவி செய்து, தமிழன அழிப்புக்கு ஒத்துழைத்தது என்றும் அதன் மீது விசாரணை நடத்த, சிறப்பு புலனாய்வுக் குழு அமைக்க வேண்டும் என்றும் ஒரு பொதுநல வழக்கை உச்சநீதிமன்றத்தில் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். இது மக்களைவத் தேர்தல் ஒரு ஆட்சி மாற்றத்தை உறுதியாக கொண்டுவர இருக்கும் நேரத்தில் வழக்கு விசாரணைக்கு எடுக்கப்பட்டுள்ளது என்பது,

ஸமூத் தமிழர் இன அழிப்பு விசயத்தில், இந்திய அரசின் பங்கை அம்பலப்படுத்தப்போகிறது என்பது திண்ணைம். ஆகவே ஜ்.நா. மனித உரிமை கவுன்சிலில், புறக்கணிப்பு செய்ததால் மட்டுமே இந்திய அரசு தப்பிக்க முடியாது என்பது தெரிகிறது.

மார்ச் 26இல். ஜ்.நா. மனித உரிமை கவுன்சிலில், சிங்கள பவுத்த பேரினவாத அரசுக்கு எதிராக ஒரு தீர்மானம் நிறை வேற்றப்பட்ட சூழலில், பன்னாட்டு விசாரணையை அது வலியுறுத்தும் சூழலில், அதன் எதிர்விளையாக மஹிந்த அரசு எப்படி நடந்து கொள்கிறது என்பது கவனிக்கத் தக்கது. மறுநாளே இலங்கையின் வடக்கு மாகாணத்தில், கோபி, அப்பன் என்ற இரண்டு முன்னாள் விடுதலைப்புலிகள் இயக்கத்தை சேர்ந்தவர்களை சிங்கள படையினர் தேடத் தொடங்கினர். முன்னாள் புலிகள் இயக்கத்தைச் சேர்ந்த போராளிகள் அனைவரும், அருகே உள்ள சிங்கள ராணுவ முகாமில் விசாரணைக்கு வருமாறு அறிவிக்கப்பட்டது. ராணுவ உளவு நிறுவனத்தினர், ஒவ்வொரு முன்னாள் புலிப்படை போராளிகளின் வீடுகளுக்கும் சென்று, அவர்கள் அருகே இருக்கும் ராணுவ முகாமில் விசாரணைக்கு சென்றார்களா? என்று கேட்கத் தொடங்கியது. தங்கள் கிராமத்தை விட்டு வெளியேறி வேலைக்கு சென்றுள்ள முன்னாள் போராளிகள். இது முன்னாள் போராளிகள் மத்தியிலும் அவர்களது குடும்பத்தினர் மத்தியிலும், பீதியை ஏற்படுத்தி உள்ளது. வெளி நாட்டிலிருக்கும் முன்னாள் போராளிகளின் செய்திகளை நம்பாதீர்கள் என்றும் அவர்களுக்கு கூறப்படுகிறது. அதேசமயம் வடக்கிலும், கிழக்கிலும் முன்னாள் போராளிகள் சிலர் பயங்கரவாத

புலனாய்வுப் பிரிவு மூலம் கைது செய்யப் பட்டுள்ளனர். விடுதலைப்புவிகள் படை மீண்டு வருகிறது என்பதாக அவர்கள் பரப்பத்தொடங்கியுள்ளனர். உண்மையில் அந்த அரசு ஐ. நா. மனித உரிமைக் கவுன்சில் தீர்மானம் என்ற ஒரு அரசியல் காய் நகர்த்தனைக் கண்டு அஞ்சவது இதன் மூலம் தெள்ளந்தெளிவாகத் தெரிகிறது. ஐ.நா. தீர்மானத்திற்கு அதாவது இலங்கைக் குள் வந்து விசாரிக்கத் தங்கள் அரசு அனுமதிக்காது என்றும் அந்த நாட்டு அமைச்சர்கள் கூறத் தொடங்கியுள்ளனர்.

மார்ச் 28லேயே யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள தென்னமராட்சியில், இலங்கை ராணுவம் தமிழர் நிலங்களைப் புதிதாக ஆக்கிரமிக்க தொடங்கியது. மூல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில், இலங்கை ராணுவம் எச்சரிக்கையாக இருங்கள் என்று எழுதப்பட்ட துண்டிக்கைகளை, விநியோகம் செய்யத் தொடங்கியுள்ளது. அவற்றின் தொடர்ச்சியாக ஏப்ரல் தொடங்கியதும் விடுதலைப்புவிகள் உட்பட தமிழர் அமைப்புகளை தடை செய்ய அறிவிப்புக் கொடுத்துள்ளது. அதில், நாடு

கடந்த தமிழ்மீ அராசாங்கம், உலக தமிழர் பேரவை, இலங்கையில் உள்ள சிங்கள பவுத்த பேரினவாத அரசுக்கு எதிராக உலக அளவில், யாரெல்லாம் அரசியல் காய்நகர்த்தல்களைச் செய்கிறார்களோ, அவர்களை எல்லாம் தடை செய்வது என்ற வெறி பிடித்து அலையத் தொடங்கியுள்ளது.

மேற்கண்ட நிகழ்வுகள் எல்லாமே தமிழ்மீ விடுதலைக்கான அரசியல் போராட்டங்களின் ஒவ்வொரு கட்ட முன் நாட்கள் என்பது வரலாறு தெரிந்தவர்களுக்கு விளங்குகிறது. ஆகவே மகிந்தவின் ஆட்சியினுடைய நாட்கள் மட்டுமல்ல, சிங்களப் பேரினவாதத்தின் நாட்களும், தமிழின சுத்திகரிப்பின் நாட்களும், எண்ணப்படுகின்றன என்பதே உண்மை. அதே நேரத்தில், அருகே இருக்கும் இந்தியப் பேரரசை ஆனால் தகுதிக்கு ஏற்றையாட்சித் தன்மை கொண்டவர்கள் இனி வர இயலாது என்பதும், கூட்டமைப்பு சிந்தனை மட்டுமே வெல்ல முடியும் என்பதும் ஈழ விடுதலைக்கு ஒரு சாட்சியாக நிற்கிறது.

*

குரைப்பு நாம் இந்தக் கட்டுரையை எழுதும்போது, கோபி, அப்பன் இருவரையும் பெயர் சொல்லி தேடி வருவதாக ஆறிவித்த ராணுவம், அதற்காக 65 மூலத் தமிழர்களைக் கைது செய்து இலங்கை ராணுவம், ஒரு “போலித் துப்பாக்கிச் சூட்டை” நடத்தி, அதன்மூலம் கோபி, அப்பன், இருவர் உட்பட மூன்று, பேரைப் படுகொலை செய்துள்ளது. அதை நியாயப்படுத்த, ஜயகுமாரி பாலேந்திரன் என்ற மனித உரிமை ஆர்வலரையும், 60க்கு மேற்பட்ட மூத் தமிழர்களையும் கைது செய்து “பூஷா முகாமில்” சிறை வைத்துள்ளது. இது உள்ளபடியே நாம் நமது கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுபோல, உலகச் சமூகம் மஹிந்த அரசுக்கு எதிராக ஒரு “பன்னாட்டு விசாரணையை” தீர்மானித்த மார்ச் 26 ஆம் நாளுக்கு மற்றானோ இந்த “பீதியைப் பரப்பும்” அனுகுமறையைத் தொடங்கிவிட்டது. அதன்மூலம் மீண்டும் விடுதலைப் புவிகள் வருகிறார்கள் என்று, தந்தீரமாகப் பரப்புவதும், உலகச் சமூகத்தை ஏமாற்ற திட்டமிடுவதுடன், தென்னிலங்கை சிங்கள மக்களை அச்சப்படுத்தி, மஹிந்த ஆதரவாக உலக சமூகம் முடிவு செய்த பன்னாட்டு விசாரணைக்கு எதிராக ஒரு நாடு தமுனிய எதிர்ப்பை உருவாக்குவதும், வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் கிளம்பியுள்ள “மஹிந்த எதிர்ப்பு அலைகளை” பீஜியில் தள்ளி, மவனுமடையச் செய்வதும், அவர்களுது திட்டம். இதற்கு இந்தியப் பேரரசின் உளவுத்துறையில் முழுமையான ஆணோசனை இருக்கிறது.

Mithra Arts & Creations Pvt. Ltd.,

Design

&
Print

Book Publishing
Bharathanatyam
Invitations
Brochure and Flyers,
Logo designs,
Banners, Posters &
Visiting cards

ஒர்கள் தூல்களை
ஏரானே முறையில்
நடத்தி, வெள்டப்
போக்களா?
உடே அழைத்துகள்
இஞ்சு சூரியன்கள்

கிருபது வருட காலமாய் சமுத்தின் புலம்பொயர்ந்த
இலக்கியப் படைப்புக்களைத் தருமாகவும்,
சிறபாகவும் வெளியிட்டு, இலக்கிய ஆளுமைகளை
உள்ளதுப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது.
மித்ர ஆஸ்டஸ், உங்கள் தருமான படைப்புக்களை

சிறப்பான நூலாக்க வாரங்கள்.

No. 202, Zackera Colony, 1st street, Choolaimedu, Chennai - 600 094.
Ph : +91 44 2372 3182 / 2473 5312
Email : mithraarts@gmail.com, www.mithra.co.in

இந்தியாவில் திருமூலம்!

இலங்கைக்குத் துமிழ்க் கலாக்கார முனையில்
திருக்ததின் வசனவை மாநகரில் உங்களின் திருமூலம்
உற்று சுயித்துச் சிக்குவது ஆந்த உழைவில் நிறைவேற்றி...
உங்களின் தேவைகள் எங்களின் சேவைகளோடு

ஒரித்திலேயோ!..

திவகுகண் திருநாள் சேவை

SHIVAKUGAN FESTIVE SERVICE

(இது அன்பு இதயங்களில் என்கமுடு)

உங்கள் திருநாள்

திருமண விழா விழா
பிறந்தநாள் விழா அங்கேந்தும்

OTHER SERVICES

- ♦ DIGITAL VIDEO COVERAGE ♦ PHOTOGRAPHY
- ♦ TOURISM AND PILGRIMAGE ♦ REAL ESTATE ♦ GUEST HOUSE
- ♦ AD FILMS ♦ HIGH EDUCATION ♦ PUBLICATION
- ♦ CARGO AND COURIER

K.N. KAMALAHARAN (KUGAN)

1069, HILLS MODELLING STUDIO (ANNEGE)
MUNUSAMY SALAI, KK NAGAR WEST, CHENNAI 600 078
PHONE : +91 44 42617175 MOBILE : +91 9381000026
E-MAIL : arabil2arabi@yahoo.com

"Leave the rest - Enjoy the best"

Website : www.sangami.com

“பூட்டாங்கயிறு”

தாலிக்கயிறு உறவை வளர்க்கும் தாம்புக்கயிறு நீரை இழுக்கும்

பூட்டாங்கயிறு நல் லனவற்றை பாதுகாத்து, பக்குவப்படுத்தும் என்ற குறள் பித்தனின் வரிகளினுடாகவே கவிமுகிலின் கவிதைகளுள் நுழைய முடிகின்றது.

காதல் கணதியின் பறைசாற்றலுடன் எனிய, இலகுவான சொல்நயங்களை கோர்த்து ஆரம்பக்கவிதைகள் புனையப்பட்டுள்ளன.

‘அதேநேரம் பல கவிவரிகள் ஒன்றுக்கொன்று குழைவை தரும் சந்தக் கோரப்புக்களை, இரசனை நயங்களை தர மறுத்து ஒங்கி ஒலிக்கும் மேடை அதிரும் தொனிக்கு ஏற்படுவே அமையப் பெற்றுள்ளன.

உணர்ச்சி ததும்ப ஈழம் பற்றியும் பாடத் துடிக்கின்றன இவர் வரிகள். மொத்த மாக எழுபத்தைந்து கவிதைகளை உள்ளடக்கி மித்ர வெளியீடின் இரண்டாம் பதிப்பாக வெளிவந்துள்ளது கவிஞரு கவிமுகிலின் “பூட்டாங்கயிறு.”

வெளியீடு : மித்ர வெளியீடு; விலை : 120/-

போர்ப்பறவை

இன்று வல்லரசு களின் வலிமையான ஆயுதம் போர்விமானம். அந்த விமானங்களைப் போர்ப் பறவையாகப் பாவித்து விஞ்ஞானி வி.டில்லிபாடு எழுதிய ‘போர்ப்பறவை’ தமிழில் ஒரு நல்ல பதிவு.

வானில் பறக்கும் போது போர் விமானிகளுக்கான சவால்கள், அந்தச் சவால்களை எளிதாக்க பொறியியல் வல்லுநர்கள் செய்திருக்கும் சூட்சமங்களை தரைவிட்டுக் கிளம்பி வானில் பறந்து தரையிறங்கும் வரை எழுதியிருக்கும் முறை படிப்பவர்களை ஒரு போர்முனை விமானியாகப் பறப்பது போன்றும், தேவைப்பட்டால் எப்படி விபத்திலிருந்து தப்பிக்க பாராகுட்டில் பறந்து தப்பிப்பது என்பது வரை எழுதியிருக்கும் விதம் ஒரு விமானத்தைப் போர் முனையில் ஓட்டிய அனுப வத்தையும் கொடுக்கிறது.

இந்திய விமானங்களின் புகைப்படத் தொகுப்பு ஒரு பொக்கிசம்.

வெளியீடு : மித்ர வெளியீடு; விலை : 100/-

எனது குழந்தை பயங்கரவாதி

‘குழந்தை கள் மாபெரும் குருதியை இப்போரில் சிந்தியுள்ளனர். ஆனால் அவர்களின் முதுகில் யுத்தம் சமத்திய கல்லின் பாரமதான் போருக்குப் பின்னரான குழந்தைகளின் வாழ்வுக் காலமாகியுள்ளது. இதைச் சுமந்து கொண்டு வாழ்வுக் காகப் போராடும், இழந்த வாழ்வை மீட்கும் துயரத்தை காலம் குழந்தைகள்மீது சமத்தியிருக்கிறது.

“நாங்கள் வாழ வேண்டிய எங்கள் தேசம் விடுதலை பெற வேண்டும் என்கிற என் தேசக் குழந்தைகளின் குரலே இக்கவிதைகள்.” என்று குறிப்பிடும் தீப்செல்வனின் ஆறாவது கவிதைத்தொகுதி இது.

வெளியீடு : விடியல் பதிப்பகம், கோவை விலை : 50/-

ஆழ வாணியின் நிர்வாணமுக்தி

- தஞ்சாவூர்க்கவிஞர்

நிர்வாண முக்தி
சிறுகதைத் தொகுப்பினை
நிச்சயமாக ஒரு கதைத்தொகுப்பு
என்று சொல்வதற்
கில்லை.இதுமனிதகுலவரலாற்றி
லேயே ஹிட்லருக்கு இணையாக
ஏன் அவனைவிட மோசமான
இனவெறிபிடித்த போர் என்ற

பெயரில் நடத்திய வெறியாட்டமும் போருக்குப்
பின்னர் திட்டமிட்டு செயல்படுத்தப்படும்
தமிழின் அழிப்பும் பண்பாட்டுச் சிதைப்பும்
குறித்த நெஞ்சை உருக்கும் நிகழ்வுகளின்
தொகுப்பு.

இச்சிறுகதைத் தொகுப்பை முன்
வைத்து மதிப்பிற்குரிய எஸ்.பொ. அவர்கள்
எழுதியுள்ள முன்னீடு ஆழமண்ணில் அரங்
கேறும் அரசியல் மற்றும் அட்டூழியங்கள்
குறித்த சரியான பார்வையை முன்
வைக்கிறது. தமிழகத்தில் ஆழமக்களுக்கு
'ஆதரவாக' எழுப்பப்படும் கோஷங்களும்
கூச்சல்களும் எப்படிப்பட்டவை என்பதைத்
தோலுரித்துக் காட்டுகிறது. நிர்வாண
முக்தி என்ற சிறுகதையை எஸ்.பொ.
விமர்சிக்கும்போது 'போரில் ஈடுபட
போருடைய முரண்பாடுகளில் பக்கச் சார்பு
கொள்ளாத அடிப்படையான ஒரு மானிட
நெகிழ்ச்சியை இக்கதை வெளிப்படுத்துவதாக
குறிப்பிட்டிருப்பது ஆழவாணியின் எல்லாச்
சிறுகதைகளுக்கும் பொருந்தும்.

'காலங்களைப் பதிவு செய்வதுடன் ஒரு
கலைஞரின் கடமை நின்று விடுகிறதா? என்ற
மறைமுகமான கேள்வியை உள்ளடக்கி
அழகியல் மற்றும் சுய வெளிப்பாடுகளும்

தவிர்க்க முடியாதவைதான் என்ற
ஆணித்தரமான பதிலை முன்
வைக்கும் ஆசிரியர் இவற்றைப்
புலம்பல்கள் என்று குறிப்பிடு
வோரை முதிர்ச்சியற்றவர்கள்
என்று புறம்தள்ளிவிடலாம்

ஈழ வாணியின் கதைகள் மனிதனை அவனின்
குற்றங்களோடும் குறை
களோடும் நேசிக்கக் கற்றுத்
தருகின்றன. கவிதாவைப் பற்றி
சீலன் குறிப்பிடும் வரிகளில்
ஆழவாணியின் எழுதுகோல்

சிவதாண்டவம் செய்கிறது அவர் தன்
முன்னுரையில் குறிப்பிடுவது மெத்தச்சரி.
இவ்வரிகளை ஆபாசமாகக் கருத இயலாது.
'ஆதமார்த்தமாகவே கருத முடிகிறது'

'மஞ்சவும் ரயிலில் கிழிந்த சேலையும்'
கதையில் சிங்கள இழிபிறவி ஒருவனின்
கையில் சிக்கிக்கதையில் வருகிற பெண் படுகிற
பாட்டை அவளின் மனஊசலாட்டங்களை
நனுக்கமாக யதார்த்தமாகப் பதிவு
செய்திருப்பதைப் பாராட்டத்தான் வேண்டும்.

சதானந்தி என்ற கதையில் சின்ன
வயசில் வாழ்ந்த ஊரை நோக்கிச் செய்வதில்
பழைய நினைவுகள் மனசைக் கணக்க
வைக்கும் ராகமென மீட்டப்படுகிறது.
சொந்த வீட்டை அந்திய மனுவியாய் நின்று
பார்க்கும் சோகம் சதானந்தியின் என்றும்
மாறாத நட்பு வாழ்வின் இடபாடுகளில்
சிக்கிக் கொண்டுவிட்ட மனித உறவுகளைச்
சிதையாமல் சேகரிக்க முடியுமா? "சதானந்தி"
- நல்ல கதை.

'பாட்டி வீட்ட போறாள்' கதையும் நிகழ்
காலத்தின் நெஞ்செரிக்கும் உண்மையை,
கையறு நிலையைச் சொல்லிச் செல்கிறது.
தன்னை நேசித்த அந்த முதிய ஜீவனின்
மரணத்துக்கூட நியாயம் கேட்க முடியாத

நிலைமையை எண்ணி மருகிப் போகிறான் அந்த இளைஞன் ‘ஏழை அழுத கண்ணீர் கூறிய வாளை ஒக்கும்’ என்ற வரிகள் நினைவுக்கு வருகின்றன.

‘திறந்த வாசல்’ கதையில் வரும் பயங்கரமான காட்சிகள்... கற்பைப் பாது காக்க தீட்டுத்து துணியை படலைக்கு முன்னால் கொடியில் காயவிடுவது கிணற்றுத் தண்ணீரில் மிதக்கும் சிக்ககள் தனித்துவிடப்பட்ட குடிசையில் வாழும் ‘வீரப்’பெண்கள்...

ஜயோ, ஜயோ என்று மனசு பதறுகிறது ‘சிங்களர்க்குத் தெரிந்தது போலும் எங்கள் இன ஆண்களின் ஆண்மை, அதனால் தானோ என்னமோ அந்தப் பெண்கள்

தவித்திருப்பார்கள் என்று நள்ளி ரவுகளில் கதவைத் தட்டி உள்ளே செல்கிறான்.’ - ஈழவாணியின் எழுத்து சவுக்காக சீரிச் சாடுகிறது.

அவரது குரல் காலத்தின் குரல் எழுத்தெனும் தீ கண்ணகி திருகி ஏரிந்த ஒற்றை முலை ஏரிவது இலங்கையின் பொம்முகம்.

குளிருடப்பட்ட இலக்கிய அரங்கில் ஆரங்க வெளிச்சத்தில் நிற்கும் அழகுப் பதுமையல்ல ஈழவாணி மன்றடோட்டு குவியலின் மீது நிற்கும் மகாகாளி அவனைத்தான் கண்டேன் இக்கதைக் கொத்திலே!

அகர முதல்வனின் அறம் வெல்லும் அஞ்சற்க

-கோவை ஞானி

வழக்கமான ஈழத்து கவிஞர் களின் கவிதைகளிலிருந்து இவை முற்றிலும் வேறுபட்டு இருக்கின்றன என்பது மட்டுமல்ல இவற்றில் பெரும்பாலானவைஅசலானகவிதைகள்,அற்புதமானகவிதைகள்,கவிதை இவருக்கு ஒரு அழகியல் சாதனமல்ல என்றாலும் கொள்ளலையழகோடு கவிதை எழுதுகிறார். கவிதை எனக்கு ஒரு துவக்கு என்கிறார். உண்மைதான் இவர் கவிதைகள் நம் நெஞ்சில் வெடிக்கின்றன. ஈழத்துக் கவிஞருடைய கவிதைகள் இந்தியத் தமிழ்னின் நெஞ்சில் வெடிக்கத்தான் செய்யும்.

இவ்வகையில் ஓர் அசலான கவிஞராகிய அகரமுதல்வனின் கவிதை களுக்குள் ஒரு பயணம் செய்வதன்

மூலம் நமக்கான வரலாற்றையும் நம்மை அடைத்திருக்கும் பொய்மை களையும் தெரிந்து கொள்ள முடியும். (அற்புதமானது அவரது கவித்துவம் என்பதற்கு தொகுப்பில் நிறைய சான்றுகள் உண்டு)

அகரமுதல்வன் கவிதைகளின் சில தனித்தனமை களை இங்கு சுருக்க மாகப் பார்த்துக் கொள்வோம். செறிவான கவிதைகள், கவிதைக்குள் கவிதை எனச் செருகிக் கொண்ட சிக்கலான வடிவங்களிலும் பல கவிதைகள், மாபெரும் இயற்கை பற்றிய கவிதைகள் இடையிடையே வந்து போனாலும் முற்றிலும் அவை ஈழத்துப் போர்க்கள் அனுபவத்தோடு செறிந்த கவிஞரின் உள்ளுணர்வின் ஊடுருவலோடு கூடிய கவிதைகள்.”

✽

நூல் நோக்கு....

ஆணியின் எந்தையும் நானே

இந்திரா பார்த்தசாரதி

அரசியல் பின்புலத்தில், ஆனால், அரசியல் கோஷங்களோ, அல்லது, தனிப்பட்ட அரசியல் கோட்பாடுகளோ கதையின் கருப்பொருளை ஆக்கிரமிக்காமல், வெவ்வேறு சமயங்களைப் பற்றிய

தத்துவ விசாரணையின் ஆவணவமாக அமைந்திருக்கிறது, “ஆணி” என்ற புனைப்பெயரில் டாக்டர் ஆனந்தகுமாரசாமி ராமநாதன் எழுதியுள்ள நாவல்...

“வித்தியாசமான்” என்று நான் சொல்வதற்குக்காரணம், ஈழத்தமிழர், இக்காலக்கட்டத்தில் சரித்திரம் செய்த துரோகத்தினால் பழங்கதையாய், கனவாய்ப்போன தம் கடந்த பொற் காலம் பற்றி படைப்பிலக்கியம் ஆக்குவது இயல்பு; ஆனால், எது பற்றியும் உணர்ச்சி வசப்படாமல், வாழ்க்கையில் நிகழும் அசாதாரணமான சம்பவங்களை, சொல் விரயமின்றி, இயல்பாகச் சொல்லிச் செல்லும் பாங்கு வித்தியாசமாக அமைந்திருக்கிறது.

ஜெகன் தமிழ்ப் படைப்பிலக்கியத்துக்குக் கிடைத்த புது வரவு. ஒரு குறுகிய வட்டத்திலில்லாமல், ஒரு விரிந்த களத்தில் அவனுக்கு வாழ்க்கை அநுபவங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஸ்ரீலங்கா, இந்தியா, பாகிஸ்தான், ஆப்கானிஸ்தான், கனடா என்று பரந்த கான்வாளில் அவன் தன் வாழ்க்கை நிகழ்வுகளை எதிர்கொள்ளுகின்றான். இந்துவாகப் பிறந்த அவன், இஸ்லாமிய மதத்தால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு, பிறகு கிறித்துவ மதத்தில் காலுான்றி, இறுதியில், கலாசாரக் காரணங்களினால், பிறந்த மதத்தை விட்டு அகல இயலாது என்ற வாழ்க்கை அநுபவத்தில் ஏற்படும் உணர்வே அவன் வாழ்க்கையை நிர்ணயிக்கின்றது.

இதற்குக் காரணம் அவன் இளமைக் கனவுக்கள்னி ஒலிவியா.

அவன் ஆஸ்திரேலிய வெள்ளை இனத்துப் பெண். அவனுடைய பள்ளித் தோழி. அவள் அனைத்து மதத்துத் தத்துவாச சாரங்களைக் கரைத்துக் குடித்தவள். சமயம் வேறு, ஆன்மீகம் வேறு என்று தெளிந்தவள். சமயம் கலாசாரம் சார்ந்தது. அவள் அவனிடம் கூறுகின்றாள்: ‘நான் கிறித்துவ மதம் சார்ந்த வளாகவே இருப்பேன். நீ இந்துவாகவே இரு. இவ்வாறு இருப்பது எந்த விதத்திலும் நம் உறவில் குறுக்கிடாது.’

ஜேகன் எந்தவிதமான அரசியல் கோட்பாட்டைச் சார்ந்த வனுமல்லன். ஆனால் ஈழத்து அரசியல், அமெரிக்க இஸ்லாமிய பினைக்கத்தின் காரணமாக உருவாகிய உலக அரசியல் ஆகிய அனைத்தும் அவனை எங்கெங்கெல்லாமோ இழுத்து அலைக்கழிக்கின்றது. இதனால் அவனுக்கு ஏற்படும் பலன், சமய தரிசனங்கள். இஸ்லாம், கிறித்துவம், அவன் அக்கறை கொள்ளாமல், அதுவரை இருந்த அவன் பிறந்த இந்து மதம் ஆகியவற்றைப் பற்றி யெல்லாம் தெளிவாக அறிந்து கொள்ளுவதற்கான வாய்ப்புக் களை இவ்வநுபவங்கள் அவனுக்குத் தருகின்றன.

படைப்பாசிரியரின் ஆழந்த, அகலமான நாலறிவு இந்நாவலி னின்றும் புலனாகின்றது. தம் தம் மதத்தைப் பற்றிச் சொல்லி ஜேகன் மனத்தைத் திருத்த முயலும், மௌலானா வையோ அல்லது கிறித்தவப் பாதிரியையோ மத வெறியவர் களாக அவர் சித்தரித்துக் காட்டவில்லை. அவர்களை சாத்மீக உணர்வு மேலிட்டவர்களாகவே, ஆனால் அவர்கள், தங்களுக்கென்று ஒரு 'நிகழ்ச்சி நிரல்' உடையவர்களாகவே உணர்த்துகின்றார் நாவலாசிரியர்.

வித்தியாசமான, ஒரு நல்ல நாவலைப் படித்த திருப்தி எனக்கு ஏற்பட்டது.

எஃ. ரிபா

“இதியை மதியால் வெல்லலாம்’ என்று பகுத் தறிவுவாதியாக என்னை நானே நியமித்து வாதுரைத்த எனது பள்ளிப்பருவ நாள்கள் இப்பொழுது நினைவுக்கு வருகிறது. மதம் என்பது மக்களை மயக்கும் அபின் போன்றது’, என்றெல்லாம் மேற்கோள் காட்டி, நாத்திகமே மானிடத்தின் விமுக்திக்கான ஒரே மார்க்கம்’ எனச் சத்திய விசுவாசத்துடன் வாதங்கள் செய்தேன். என முதுகை நானே தட்டிக் கொடுத்த குள்ளச் சிரிப்பிலே மகிழ்ந்த காலம் அது!

புத்தி ஜீவிதக் கொடுமுடிகள் எனக் தங்களுக்குத் தாமே ஞானஸ்நானம் செய்பவர்கள், நாத்திகவாதமே சமத்துவத்துக்கான தளம் எனக் கூறி, அரசியல் அதிகாரங்களைத் தமதாக்கி, புதிய தொரு பணக்கார ‘ஜாதி’யைத் தோற்றுவித்து, ஜோதிட, இந்துமத ஆராதனைகள் அனைத்துக்கும் மனைவி யரையும், துணைவியரையும் ‘பினாமி’களாக நியமித்து ‘இரட்டை வாழ்க்கை’க்கு வந்தனை செய்தல் ஆன்மீகச் சேவிப்பா அல்லது பகுத்தறிவுவாத அநுட்டானமா?

நமது வாழ்க்கை அநுபவங்களை திரும்பிப் பார்க்கும்பொழுது, விபத்துக்கள், நாம் சற்றும் எதிர் பாராத விதத்தில் ஏற்படும் விபத்துக்கள், நமது வாழ்க்கையை முற்றாக மாற்றி அமைத்து விடுவதை காண்கிறோம். விபத்தினால் கண்டறியப்பட்ட விஞ்ஞான உண்மைகளும், புதிய புனைவுகளும் ஏராளம். விபத்து மதியின் சூக்குமத் திற்குள் சிக்குப்பட முடியாத அப்பாலானதா? வட்டத்தின் முடிவு எது? ஆரம்பம் எது? எதிர்பாரத நேரத்தில் எதிர்பாராத இடத்தில் நின்றதால் ஏற்படும் ஒரு விபத்து தொடங்கி, தமிழ் சினிமாவில் ஸ்லோமோஷனில் ஆடிவரும் தேவதையைப் போன்று தோன்றும் பள்ளித்தோழி ஓலிவியாவின் கனிவக்

‘புலம்பெயர்ந்த தமிழ் ஈழரே
 அடுத்த தலைமுறைகளில்
 தமிழ் இலக்கியத்தினை
 வழிநடத்துவார்கள்’ என்று
 நான் கூறிய எதிர்வுகற்றல்
 பொய்த்துவிட்டதாக
 குதூகலிக்கும் தமிழ் நாட்டின்
 இலக்கிய வியாபாரிகளின்
 செய்திகளும்

கடாட்சம் ஏற்படுத்தும் விபத்துவரை நிகழும் சம்பவங்களின் தொகுப்புத்தான் கதையின் வஸ்து. அதன் ஊடாக, மதங்களிலே தோண்றியுள்ள அடிப்படை வாதத்துடன் இணைந்து பரவும் பல்வேறு வகைத்தான் வள்முறைகளின் கோலங்களைக் காண்பதே நாவலின் தொனிப்பொருளாக அமைகின்றது. நிர்ப்பந்தம் சகாயிக்கும் அலைச்சல்களின் ஊடாக மதங்களைப் பற்றிய ஒரு புரிதலை தேடும் ஒரு பயணமாகவே இந்த நாவல் அமைகிறது. நாவல் என்ற அம்சம், அதாவது கதை சொல்லியாக நிகழ்ச்சிகளை நகர்த்தும் அம்சம் குறைந்துள்ளது உண்மை. ஆனாலும், மதங்களின் பின்னால் அடிப்படை வாதத்தினை நோக்கிய உந்து சக்திகளைக் கண்டறிதலிலுள்ள சத்திய ஆவேசம் இதனை நாவல் இலக்கியத்திற்கான புதிய வரவு என வித்தியாசப்படுத்திக் காட்டுதலும் மறுப்பதற்கில்லை.

தமிழ் இலக்கியத்தின் தொன்மையும், பீடும், சிறப்பும் உலக வரலாற்றில் ஏற்பட்ட தொழிற்புரட்சிக்கும், அதன்பின்னர் தோண்றிய அச்சுக்கலைக்கும் முற்பட்டது. தமிழ்

இனத்தின் முக்கியமான அடையாளமும், எனவே மரபும், சங்க இலக்கியங்களே. அதனை உபகரித்தவர்கள் பாணர். அவர்கள் பல்வேறு நிலங்களிலும் பயணித்து, வாழ்க்கையின் உயிர்ப்பொருளையும் ஆன்மாவையும் தேடினார்கள். கட்டுப்பாடற் வாழ்க்கையையும், அநுபவங்களையும் சுகித்தார்கள். அவர்கள் இலக்கியம் படைத்தும், கலை வளர்த்தும், தாழும் இன்பற்று, அவற்றால் பிறரையும் மகிழ்ச்சியும் நூகிழ்ச்சியும் கொள்ளச் செய்தார்கள். இதனால் தமிழ்களும் உலகின் சுவைப்பை அகலிக்கச் செய்தார்கள். அதனை பிற்காலச் சந்ததியாருக்கு முதுசொமாக்கினார்கள். தன்னையும், தன் வாழ்க்கையின் தேடல் களையும், சொல்லி மகிழும் உந்நத ஆனந்த! அந்தப் பரவசம், அந்தச் சிலித்தலே இலக்கியப் படைப்பின் பயன். ஆனால், அவற்றின் உயிர்ப்பு காலங்களைக் கடந்தும், தலைமுறைகளைக் கடந்தும், இன்று மட்டுமல்ல, நாளையும் அர்த்தமும் சுவையுமள்ள தாக வாழ்கின்றது. அந்த நித்தியத்தவத்தை அடைதலே படைப்பின் குக்குமம். நித்தியத்து வத்தை நோக்கிய இடையறாத தேடலும், தவழும், தியானமும், வேள்வியுமே படைப்பாளியின் வாழ்க்கை, தன்னையே ஆகுதியாக்கி, இலக்கியப் படைப்பின் மூலம் அமரத்துவம் காணும் யோகம்! இந்தப் பரவசமும், விழுக்தியும், அமரத்துவமும் வணிகத்துக்குரிய பண்டமல்ல. அத்தகைய இலக்கியப் படைப்புகளை, சங்க காலம் தொடக்கம், இன்றுவரை உலகச்சுவைப்பையே திகைக்க வைக்கும் இலக்கியங்களை காலத்தை ஊடறுத்து, நமக்குத் தந்த வணிக நிறுவனங்களை எது?

இந்தக் கேள்வியை நான் தமிழ் வாசகர்களை நோக்கி அன்றி, என்னையே

சுய விசாரணை செய்யும் பாணியிலும் பணியிலும் கேட்கின்றேன். ‘புலம்பெயர்ந்த தமிழ் ஈழரே அடுத்த தலைமுறைகளில் தமிழ் இலக்கியத்தினை வழிநடத்துவார்கள்’ என்று நான் கூறிய எதிர்வகுறவு பொய்த்துவிட்டதாக குதாகலிக்கும் தமிழ் நாட்டின் இலக்கிய வியாபாரிகளின் செய்திகளும் என்கவனத்திற்கு வந்து சேருகின்றது. இது குதாகலத்துக் குரியதல்ல; விசாரத்திற்கு உரியது. புலம்பெயர்ந்த தமிழ் ஈழர் மத்தியிலே, சடுதியாக மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து வருகின்றன. இனவிடுதலையை ஆதரிப்பதாகக் கூத்துக் கட்டியவர்களுடையவேஷங்கள்கலைகளின்றன. ஒதிய வசதிகளிலே தங்களைக் கரைத்துக் கொள்ளும் மாணிடப் பலவீனங்களும், சமரசம் செய்யாத விடுதலை வெறியும் ஏக்காலத்தில் இருத்தல் பொதிக வியலுக்கு முரணானதல்ல. இறந்தொழிந்த மொழியான யூதமொழி இன்று ஒரு நாட்டின் தேசிய மொழியாக உயிர்ப்புப் பெற்ற விந்தையைச் சாதித்தது எது? எதிர்வு கூறல்களும், விமர்சனக் குள்ளச் சிரிப்புகளும் அல்ல. நாடற்ற ஓர் இனத்தின் மண்பற்றும், இனத்துவத்தைப் பேணும் இடையறாத பக்தியும் போராட்டமும், இனவெறியும் விடுதலை வேட்கை யுமே அவற்றைச் சமரசஞ் செய்து, இலக்கியத்தை மொழியின் வித்தையெனக் காட்டி, அதனை வணிகப் பொருளாக்கும் இன்னொரு கூட்டத்தினரால், அவர்கள் ஒரே மொழியைப் பேசுவர்களாயினும், தமது பிடிமானத்திற்குள் கொண்டு வருதல் சாலாது. இயலாமைகள் வணிக வெற்றிக்கு உதவலாம். ஆனால் அந்த வெற்றி, மொழி மூலம் அடையாளம் தேடும் விடுதலை வெறிக்கு, தலைமுறைகள் கடந்தும் கடத்தப்படும் விடுதலை வெறிக்கு ஈடாக

மாட்டாது. வணிக வெற்றிகளிலும் பார்க்க, நித்தியத்துவத்தை நோக்கிய பயணியின் தோல்விகள் ஆகுமானவை. வணிக வெற்றிகள் வலைத்தள குத்தகைகாரரின் யோகம். அதே சமயம் இனத்துவத்துவ அடையாளத்தைப் பேணும் அமரத்துவ வேள்வியிலே தன்னை ஆகுதியாக்கிய தவத்தனின் பயணமும் தொடரும்!

மண்பற்று, மொழிப்பற்று, இனப் பற்று ஆகியவற்றை தொலைக் காத கவனத்துடனும், தவத்துடனும், தாகத்துடனும் வாழும், சர்வதேச ரத்தியாக நாடற்று அலையும் ஒரு புதிய யூத இனமாக, உலக மானிட நேயத்தின் அக்கறையையும் அநுதாபத்தையும் சம்பாதிக்க இயலாத அவலத்தில் வாழும் ஒரு கூட்டத்தினராகத் தம்மை இனங்காணும் தமிழ் ஈழரின் ஏக்கங்களுக்கும், குழந்தைகளுக்கும், இழப்புகளுக்கும் மனித குலத்தின் பேரிடராகும். இந்த இடரின் உந்நத வடிகாலாக இலக்கியம் அமையும் என்று குரல் எழுப்பிய தமிழ்ஹீர், இன்று தமிழ்நாட்டின் அரசியல் ஊழலுக்கும், சினிமா உலகின் பகட்டுகளுக்கும் பணிந்து இலக்கியத்தை ஒரு வணிகப் பொருளாக்கி, தமிழ்நாட்டில் படைப்பு மேதைகளாக வலம் வரும் எலியோட்டத்திலே ஈடுபட்டிருத்தல் நாணும் தகமையுடைய செயல்.

தனது தொழில் வெற்றிகளுக்கு அப்பாற்பட, பிறந்த மண்ணின் புழுதியிலிருந்து உறிஞ்சியெடுத்த தமிழ் நேசிப்பின் வீறினைத் தன்னுடன் சமந்து, தமிழ் செய்தலைத் தமது ஆன்மிக விழுக்கிக்கான ஊழியராகக் கருதும் ஆணியின் இலக்கியப் படைப்புகள் வளமும் வளர்ச்சியும் பெற வாழ்த்துதும்.

*

நினைவுகள்

-இள்பா

ஆடு மேய்த்த

காடுகள்

ஒலைக் குடிசை

வீடுகள்

பள்ளிக்குச் செல்லும்

பாதை

பனைமரங்களும்

பச்சை வயல்களும்

அப்பாவின் தோளில்

ஆற்றைக் கடந்து

ஆக்கரையில் விடுவார்

என்மீதுள்ள அக்கறையில்

பள்ளி முடிந்தால்

கில்லி விளையாடுவது பழக்கம்

அதனால்

நேரம் தாழ்த்தி வந்து

வீட்டில் பொய் சொல்வதும்

வழக்கம்.

ஒலை வேய்ந்து

ஏழை வீடு

முற்றத்தில்

தூக்கணாங்குருவிக் கூடு

அண்ணாந்து பார்த்து

ஆச்சர்யப்பட்ட

ஆகாய விமானங்கள் ஆனாலும்

ஆனந்தம் தந்ததென்னமோ

அப்பாவின் மிதிவண்டி

படித்த காலத்தே

மீன்பிடிக்கப் போனதுண்டு

ஆற்றைக்கரையோரம்

அழகான தென்னைமரம்

குயில் கூவ

குருவியும் கத்தும்

மழை ஓய்ந்த

மாலை நேரம்

குயில் கூவ

குருவியும் கத்தும்

தவணை முறையில்

தவளை ராகமும்

வந்து பாயும்

ஆறு மரமும்

அடியில் புள்ளையாரும்

தாயம் விளையாடத் தாய்மாரும்

தூளிகளாடிய

ஆலமர விழுதுகள்

முத்தா பாடழபின்

பெட்டிக்கடை

வயல்வரப்புகள்

வாழைமரங்கள்

இள்ளுமின்னும்

விழிவிரிந்து

மெய் மறந்து

கிடக்கும்போது

கனவுகளா

இல்லை நினைவுகள்.

விஸ்சாரி

-யாழ் தர்சின் பத்மநாதன்

யாழ்ப்பாணத்தின் பிரபல்யமான பத்திரிகையில் வந்த விளம்பர முகவரியை தேடிப்பிடிப்பதில் போதும் போதும் என்றாகிப் போனது கொசிக்கு. எப்படியோ இடத்தைக் கண்டுபிடித்து விட்டாள். வாசலில் சைக்கிள், மோட்டார் சைக்கிள், ஸ்கூட்டி... என்று கிட்டத்தட்ட இருப்பது முப்பது இருக்கும்.

“இத்தனை பேரா?... எனக்கு எப்படி வேலை கிடைக்கும்?” யார் யார் அதிஸ்டசாலியோ...” பத்தடத்துடன் சைக்கிளை ஒரமாக விட்டு விட்டு உள்ளே நுழைந்தாள்.

அவள் வருகையை உறுதிப்படுத்திய காவலாளி இருக்கையில் அமரும்படி உத்தரவிட்டான். கிட்டத்தட்ட எல்லாப் பெண்களும், ஆண்களும் முப்பது வயதுக்குள் இருப்பார்கள்.

“இன்னும் ஒரு பத்து நிமிடத்தில் மனோஜர் வந்திட்டுவார். கொஞ்சம் பொறுங்கள்...” என்று ஒரு மணி நேரமாக பொறுமையைச் சோதித்தான் இணைப்பாளர் நிவான்.

ங்... ந்...நி...நிங்...

ஓ!... கார் வந்திட்டு. நீங்கள் ரெடியாக இருங்கோ. உங்கட எடியூ கேசன் சேர்ட்டிவிக்கட எல்லாம் ரெடியா வைச்சிருங்கோ....

தன்னுடைய பத்தடத்தை அவர்கள் மேல் தினித்தான் அவன்.

மனோஜர் எல்லோரையும் பார்த்து புன்முறுவதுடன் தலை அசைத்துவிட்டு உள்ளே சென்றார். ஒவ்வொரு

விண்ணப்பதாரிகளும் வந்த ஒழுங்கின்படி உள்ளே அழைக்கப்பட்டு நேர்முகம் செய்யப்பட்டனர்; சில பெண்களின் முகங்களில் ஏதோ ஓர் புன்முறுவல். ஆண்களின் முகங்களில் ஏதோ ஓர் வெறுமை. அவர்கள் ஏதோ சோர்ந்தவர்களாக ஏமாற்றம் அடைந்தவர்களான மனநிலையில் வெளியே வந்தனர்.

இனி கொசியின் முறை...

நேர்முக தேர்வு முடித்து வருபவர்களுடன் ஒருவரை ஒருவர் சந்திக்க முடியாத வகையில் அந்த ஒழுங்குபடுத்தல் இருந்தது.

கொசி... கொசி... அழைத்தார் இணைப்பாளர். வந்தவர்களுள் மிக நேர்த்தியாக ஆடை அணிந்தவளாகவும் பெரிய குடும்பத்தின் பக்குவத்துடன் நேர்மை விழிகளுடனும் வீற்றிருந்தாள் கொசி. அவள் அப்படி ஒன்றும் அழகில்லாதவள் என்பதல்ல. அவளின் எடுப்பும் நேர்த்தியும் அவள் பற்றிச் செய்தி கூறியது.

“குட மோனிங் கொசி...”

“அயம் சம்பிக்க... ஆ... புறம் களுத்துறை...,” “வெல்கம்...” என்று கை கொடுத்தான். அவள் இரு கரங்களையும் கூப்பி வணக்கம் செலுத்தினாள்.

தன்னை சுதாகரித்தவாறு, அவளின் கல்வித் தகைமைகள் தொழிற்தகைமை பற்றி மொழிமாற்றம் செய்தார் இணைப்பாளர்.

அவளின் கொள்கைகள், கோட்பாடுகள் எல்லாம் ஒரு கணம் மனசால் வெந்து துடித்தது கொசிக்கு. குரல் தளுத்துக்க

கண்கள் சிவந்தன. தன் கைக்குட்டையின் முத்து முத்தாக கொட்டிய கண்ணீருக்கு ஒத்துடம் கொடுத்தாள்.

“எங்களுக்கு படிப்பு முக்கியமில்லை... ஆனால் உங்களுக்கு இன்னும் இன்றேவி முடியேலை... ஓ.கே...

ஆ.... நிடான்...

சொல்லுங்க சேர்....

“நான் கொளிச் ரீசர்ச்... முள்ளிவாய்க்கால் சண்டை நேரம்...”

“அதெல்லாம் இப்ப பிரச்சனை இல்லை...” கௌசி சொல்பவற்றை காதில் வாங்கிக் கொள்ளாதவனாக தன் முன் இருக்கும் ‘லப்டப்’பை நோன்டிக் கொண்டிருந்தான் சம்பிக்க.

இடையே அவளிடம் பதட்டம் நிடித்தது. “இன்றவியூ” என்றால் தக்கமை தேவை யில்லையாம். அவரின்கதை பேச்சு திருப்தி இல்லாமல் இருந்தது. “யார் இவர்கள்? மற்றவர்களுடன் என்ன கதைத்திருப்பார்... கௌசியின் சிந்தனைகள் பலவாறு ஒடியது. அவளையும் அவளின் உடை, உடல் அமைப்புக்கள் யாவற்றையும் அவளுக்கு தெரியாமல் வீடியோ எடுத்துக் கொண்டிருந்தான் சம்பிக்க.

“சேர்... நான் புனர்வாழ்வு பெற்று... கிட்டடியில் தான் வந்தனான்.” உங்கட ஏரியாவில் தான் வசிச்சனான் என்று உறுதிப்படுத்தித் தர வேணும்.

“புனர் வாழ்வா...” அவளை ஏற இறங்க பார்த்தார் கிராம சேவையாளர்.

“நீ எங்க போய் எங்க வாறாய் எண்டது எனக்கு என்ன தெரியும். நீ எப்ப இந்த பிரிவில் இருந்தனீ? உஞர் பதிவு ஒன்றும் இங்க இல்லை பிள்ளை... நான் சைன் வைக்க ஏலாது...”

பேற்றுக்கிரகவாசி போல் அவளைத்திட்டி அனுப்பினான் அந்த கிராம சேவகர்.

டி.எஸ். ஐச் சந்திப்பதற்கும் நீண்ட வரிசை காத்திருந்தது. நேரத்தைப் பார்த்தாள் கௌசி. கௌசிக்கு தெரிந்த பழக்க மானவர்கள் தெரிந்தும் தெரியாதவர்களாக அந்த அலுவலகத்தில் நடமாடினார்கள். இப்போது மதியம் ஒரு மணி. இனி மதிய உணவு வேளை முடியத்தான், அதுவும் சந்திக்கலாமோ தெரியேலை...

“அன்னா... நா...ன்.... தடுப்பில... இருந்து....”

“தடுப்பா? ஜயோ தள்ளி நில் லுங்கோ...”

“எல்லாரும் டி.எஸ்.ஐ. சந்திக்க தான் நிக்கிறும்.

“நீங்க இடையால் வாற்றிகள்...” குறுகுறுக்கத் தொடங்கியது சனம்.

“இதில் நிக்கிறவையை மனிசராய்த் தெரியேலையா? பின்னால் நின்டு வா பிள்ளைளா...”

ஏலாத தம்பி வீட்டில்... அதுதான்... கெஞ்சி கேட்டாள் கௌசி.

“ஆ... எல்லாரும் இப்படி வந்தால்... சரியே? நாங்கள் என்ன சம்மாவா நிக்கிறும்?... முறாய்த்தாள் இன்னொருத்தி.

“ம... கடவுளே! என்ன சனம் இது... பெண்டுலி எண்டால் தூக்கி தலையில் வைச்ச சனமா இது?...” மனம் வெந்து துடித்தது கௌசிக்கு.

“மழை, வெயில், இடி, மின்னல், என்டு... சேறும்... சகதியுமாய் இந்த சனத்துக்கா கஸ்டப்பட்டோம்?...”

“எங்களை இப்ப உங்களுக்கு மனிசராய் தெரியேலையா?...” உலகம் முழுக்க கேட்க கத்தி அழ வேண்டும் போல் இருந்தது கௌசிக்கு. மீண்டும் மீண்டும் கண்ணீர் பொல பொலத்துக் கொட்டியது. கைக்குட்டையும் நனைந்தோடியது.

“என்ன?... என்ன... டோன்ற் வோறி கௌசி... ”

“நீங்க சரி சொன்னா வேலை இப்பவே கெடக்கும்... நீங்க எப்பிடி வேலை?... என்னு... ”

“நான் கொளிச் ரீச்சர்... எனக்கு தொழில் நுட்பம், சார்பாக நிறைய வேலை தெரியும்... முன்று நேரமும் சாப்பிடுற அளவுக்கு ஒரு சின்ன வேலையாவது கிடைச்சா போதும்... ”

“என்னை நம்பி ஒரு தம்பி இருக்கிறான் சேர்.... அவனுக்கு இந்த உலகம் சில கால மாய் எப்போதுமே இருண்டு போய் இருக்கு. அவன் வெளிச்சத்துக்கு வரவேணும் சேர்... ”

“உங்களுக்கு கொழும்பே வேலை... பிடிக்குமா?... ”

“இல்லை... அங்க உறவுக்காரர் யாருமே இல்லை. முள்ளிவாய்க்காலில் நிறைய பேர் உறவுக்காரர் செத்திட்டினம்... ”

ஓ! பிரச்சனை இல்லே... நீங்க எங்கூட வரலாம். வாகனம், தங்குமிடம்... நாம செய்து தரும்... ஒங்களுக்கு இனும் இன்றேவி முடியேல்.. ஒங்களுக்கு பெரிய சம்பளம் கெடக்கும்.... ”

நான்... முயற்சி செய்யிறன் சேர்... புரிந்தும் புரியாதவளாய் குறுக்கிட்டாள் கௌசி.

ஆனா ஒரு கண்டிசன் கௌசி... “எங்கட கம்பெனில் மொடேன் ரெஸ், குட்டை பாவாடை, எப்பவுமே கவர்ச்சியா... யாலியா... அப்பிடி... ”

“ஓ!... அப்பிடி என்டால் கஸ்டம் போல சேர். நான் வேற கம்பனியில் முயற்சி செய்றன் என்னை அலங்காரம் செய்யவே நிறைய செலவாகும் சேர்... எனக்கு அந்தளவுக்கு வசதி வாய்ப்பு இல்லை.” அவனின் உள்ளுர்ந்த மனம் அறிந்தவளாக ஆத்திரம் கொண்டாள் கௌசி.

என்ற மானம்... கௌசரவம்... முக்கியம் சேர்...” முகத்தில் அடித்தவளாக அறையின் இருக்கை விட்டு வெளியேறினாள்.

அலுவலக கதவு முடப்பட்டது. அவள் கையைப் பிடித்தான் சம்பிக்க...

“நீ ஒரு போராளி... உனக்கு ஆயிரம் தீமிர் இருக்கு... இன்னும் நீ மாற இல்லை... உனக்கு இப்போ தேவை சாப்பாடு... பணம்... பணம்.... ஏன்... போலீஸ் படையில் சேரலாம்.. என்கூட வா...” சிகரட் புகையை அவள் மேலே புகைந்து கொட்டினான்.

சடார் என்று கைகளை உதறியவளாய் “எதுவுமே வேண்டாம் விடு...” என்று வெளிச்செல்ல முற்பட்டாள்...

“ஹா.... ஹா.. உனக்கு உயிர் வேணுமா?” அதிர்ச்சி அடைந்தாள் கௌசி...

அவனது கோர உணர்வுகள் புசிக்கத் துடித்தது... ஆயினும் கௌசி... நீ... இப்போ கவனமாக உன் வீடு போகலாம்... அவளுக்கு அது வீடு. பார்ப்பவர்களுக்கு குடிசைத் தாழ்வாரம். அவள் வருகையின் ஒசை கேட்டு மலர்ந்தான் காவியன்.

அவளுக்கு வேலை கிடைக்க வேண்டும் என்பதிலும். தனக்குபசியாற்சாப்பாடுதருவாள் என்பதிலும் ஏக்கங்களும் எதிர்பார்ப்புக்களும் காவியனிடம் நிறைந்திருந்தது.

“அக்கா... வேலை... கிடைச்சிட்டா?... ”

“இன்னும் ஒரு கிழமையில் கிடைச்சிடும்... ம... ”

முப்பது வயசில் முப்பதினாயிரம் ரூபாவுக்கு மேல உழைக்கக்கூடிய தம்பி... முன்று சதம் கூட இல்லாதவளாய் போனானே... எத்தினை கோயில், விரதம் என்டெல்லாம் அம்மா திரிஞ்சிருப்பா... ஒரு கடவுளுக்கு கூட இந்த மக்களில் அக்கறை இருக்கேலை தானே!... ”

மனக்குள் புறபுறுத்தவளாக காவியனின் பசிக்கு இரை தேடினாள் கௌசி.

கோழி முட்டை போடும் கடகத்தை துலாவி ஒரு மூன்று மூட்டை மட்டுமே அவளால் எடுக்க முடிந்தது. ஒரு முட்டை முப்பது ரூபா.. பான் ஜம்பது ரூபா... இருக்கிறதை

இன்டைக்கு சமாளிப்பம் என்டவளாக கடைக்குப் போனாள்.

வரும் வழியில் கொழுத்தும் வெயிலில் அழுக்கு நிறைந்த ஆடையும் மூக்கு நிறைத்த சளியுமாய் அழுதபடி நின்றாள் அந்த சிறுமி. மூன்று, நான்கு வயது சிறுமி... உச்சி வெயில் கூட அவளுக்கு உணர முடியவில்லை. எல் லாம் அந்த குழந்தையின் தாங்க முடியாத வலி நிறைந்த பசி என்பது மட்டும் கெளசியால் உயர முடிந்தது.

“அழாத... ஊர் உலகம் கேட்க அழாத... அப்பன் போய் துலைஞ்ச மாதிரி நானும் என்னத்தையும் குடிச்சு கிடுச்சு துலையிறன்.. நீ போய் அநாதை மடத்திலையாவது போய் சேர்... நான் இருக்கும் வரை உனக்கும் ஒரு பிடி சோறு கிடைக்காது... அழாத.... மூடு வாயை.. மூடு...” சொல்லி சொல்லி அடித்தாள் அந்த இளம் தாய். வறுமையின் கோடுகள் அவள் மேல் நிழலாடியது. நாட்டின் கோரத் தாண்டவம் யாரைதான் விட்டு வைத்தது?....

“இந்தாடா... அழாத... பாதிப்பான் தாறன். அழாம சாப்பிடு... என்ன?..” செல்லம்.. அந்த குழந்தையின் நெற்றியில் முத்தமிட்டு சென்ற கெளசியை கண்ணீர் சொட்ட பார்த்து நின்றாள் அந்த தாய்.

நாட்களும் நகர நகர கெளசியின் வீட்டு குழல்.. மிக மோசமானது. போகும் இடமெங்கும் அவளுக்கு வேலை கொடுக்க யாருமே தயார் இல்லாமல் இருந்தனர். போராளி என்று கிர்டம் குட்டிய அதே சமூகம், பயம் நிறைந்த வாழ்வில் அவளை ஒரு பொருட்டாகவே பார்க்க முடியாமல் தவித்தது.

“ஒவ்வொரு பூக்களுமே சொல்கிறதே வாழ்வென்றால் போராடும் போர்க்களமே...”

ஹலோ... ஹலோ...

ம... கெளசி தான்.. சொல்லுங்கோ... என்ன?.... இப்பவா... ஹலோ... ஹலோ...

ம...

பத்டமானாள் கெளசி. பத்டம் அறிந்து துலாவினான் காவியன்.

“பைனல் இன்ரவியூ கொழும்பில தானே!... அதுக்கு தெரிவுசெய்த எல்லாரையும் உடனடியாய் சந்திக்க வேணுமாம்... அது தான்...”

“ம... கவனம் அக்கா.. பார்த்து போயிட்டு வாங்கோ..”

உங்களுக்கு நல்ல வேலை கிடைக்க வேணும்... கிடைச்சா... எனக்கு நல்ல வாழ்க்கை கிடைச்சிடும்...” அவன் என்னைமெல்லாம்... மௌனக் கனவாகிக் கொண்டிருக்க அவசர அவசரமாக வீட்டில் இருந்து வெளி யேறி னாள் கெளசி.

அவள் மனம், வருந்தித் துடித்துக் கொண்டிருந்தது....

என் மன்னே!...

ம ன் னி ன் சமுகமே!...

எ ன் ன ன மன்னிப்பாயாக...

க ர க ந் க னு க கு ம கழுகுகளுக்கும்

என்னுடல் கவை நிறைந்தது

இரண்மாகிப் பின்மாகும் என்னுடல் விலை போவது வெறும் வேசியாக வல்ல...

வேடமாக... ஆயினும்...

இப்போ நான் உங்கள் முன் விபச்சாரி...

அருணா சுந்தரராஜன்

மரணக் கணக்குகளின்
எண்ணிக்கை நிறைவேற்ற அவர்கள்
நாள்தோறும் வருகிறார்கள்

உயிர் அறுக்கும் ஆயுதங்களுடன்
உலா வரும் அவர்கள்
எங்களை நிர்முலமாக்கி விடுவதாக
காற்றின் செவிவளி
பீதியை அனுப்பி வைக்கிறார்கள்

எல்லாமுமாய் இருக்கும்
எங்கள் மண்ணை
வேட்டைக்களமாய்
மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்

உயர்ந்தெழும் பறவையின்
இறக்கையும்
வலிந்துவிடக் கூடாதென
இரக்கப்படும் எங்களின் வலி உணர
இங்கு யாருமில்லை

பறவையின் சுதந்திரமும்
மனிதர் ஏமக்கில்லை

வீடுகளைச் சுற்றி
வேலிகள் அமைத்து
வாழ்ந்திருந்த நாங்கள்
இன்று முள் வேலிகளுக்குள்
காட்சிப் பொருளாய் உணர்கிறோம்
அகதி வாழ்க்கைக்கு
நாளை என்பது
நிச்சயிக்கப்படாத ஒன்றுதானோ?

ஈழவாணியின்

நால்கள்

தலைப்பு இழந்தவை
(கவிதை நூல்)
தகிதா, விலை : 40/-
2010

ஈழத்து நாட்டார்
பாடல்கள் (ஆய்வு
நூல்)
உயிர்மை
விலை : 180/-, 2012

ஒரு மழைநாளும்
நிசியும்தாண்டிய
ராத்திரியும் (கவிதை)
உயிர்மை
விலை : 65/-, 2012

நிர்வாண முக்தி
(சிறுக்கதை)
மித்ர
விலை : 100/-, 2013

விலக்கப்பட்ட தாள்கள்
(கவிதை)
மித்ர
விலை : 100/-, 2013

தொடர்புக்கு : போன் :
919600131346
e-mail : eezhavani@gmail.com

நாதன்

சவக்குழி

மரணத்தை காண்பதற்காக வழங்கப்பட்ட
சந்தர்ப்பம் சித்திரவதையால் எனது சவக்குழியை
என்னாலே வெட்டிக் கொள்ளப்படுகின்றன
மரணம் ஒன்றும் பேசப்படும் உத்தியல்ல...
உயிரை வதைக்கும் கொலைச் சதியின் கோட்பாடு

ஓரு பெருந்கரத்தின் இராசயனக் குண்டுகளின்
மரணம் விளைவித்திருக்கும் பிணங்களும்
பொசங்கிக் குப்பைகளிடையே நாறிக் கிடக்கையில்
மறைக்கப்பட்ட ஓற்றை பெரும் சவக்குழி வெட்டப்படுகிறது

ஊர் கூடி தூக்கி செல்லும் பிரதேங்களும்
இயந்திர வாகனங்களிலிருந்து அள்ளி வீசப்படுகிறது
வாழும் காலங்களில் குரோத்துடன் தாரமாகி
வேற்றுமையாய் பழகி நின்றவர்கள்
சவக்குழியூடாக முன்னும், பின்னும் உடல் உருவங்கள்
குவியலோடு மண்ணுக்குள் புகுந்து அழிந்திருக்கும்

அனுராதபுரத்திலிருந்து எடுத்து வரப்பட்ட
ஓரு வெள்ளை அரச மரம் தமிழ் ஊரை ஊடறுத்து
மலைக்கோவிலின் நிலத்தோடு புத்தரின் சிலை முளைத்து
அருகாமையில் தமிழ் கடவுளுக்கான புதைகுழி தோண்டப்பட்டிருக்கும்

சவரில் படர்ந்திருக்கும் வெளிச்சத்தில் மேய்ந்து
திரியும் சிறு பூச்சிகளை இருளிலிருந்து பதுங்கி
வெளிச்சத்தை தின்று பாய்ந்த வேட்டையாடும் பல்லியாய்
ஓரு இனத்தின் வரலாறும் விழுமியங்களும் இழந்திருக்கும்
மயான வெளிகளிலிருந்து துயரின் இரகசியங்கள் கூக்குரலிலிருந்து

- கோ. நாதன் (22/09/2013)
(உகந்தை பழமை தமிழ் கோவில் குழுனை
பற்றவைகள் சரணாலயம்)

கவியுகிள்

ஓமை விலகி கிடந்த
வான் நிர்வாணம்
விரிந்த அழகுக்குடை

நுரை உடுத்தாத
அலைத் துள்ளல்
பிரசவிக்கும் அழகின் மொழி

இலையாடை
இடுப்பில் சுற்றாத
விலங்கின் நிர்வாணம் அழகு நடை

வேலி மாராப்பு
சுற்றாத மரங்கள்
அழகின் வரம்

தொப்புள் கொடியறுத்து
தொடை தவணும் மழலை
நிர்வாணப் பரவசம்

நிர்வாணம் அது
இயற்கையின் மறுபெயர்

ஆடை அலங்காரம் பொய்யழகு
அதை உடுத்திய மனிதர்களும்

மனம் குழந்தையான போது
மறைக்கும் துணி அபந்தம் சுமந்தபடி
மூடிக் கட்டிக்கொண்டபோது
நாகரிகம்
இல்லாததை அலட்டுகிறது

திறந்து கிடந்தபோது
பிறக்காத திருட்டுத் தீண்டல்கள்
மூடிக்கொண்டபோது
காமக்கலோபரத்தின் பலாத்காரமாய்
எல்லாமறிந்தவரின் படைப்பில்
நிர்வாணம் மிகச் சிறந்தது

நிர்வாணப்பட்டுக்கூடி

விலகட்டும்
மூடிகிடக்கும் மர்மங்கள்

பின்னோக்கிப் பயனிப்பட்டும்
சாயம் சுமந்த நூல்
பஞ்சக்காயிற்குள்

தனி நிர்வாணம் தேடும்
பொது மறைப்புகள்

மையப் பொருளான
மறைபொருள்

விலக்கும் விரல்கள் தேடியபடி
விளக்குகளைத் தொலைத்தபடி

காட்சிகளுக்காய்
காத்துக்கிடக்கும்
விழிமணிகள்

அதன் திருமறையில்
பொதுமறையும் நிர்வாணமாய்

எல்லாம் திறந்து கிடக்கும்
உலகில் மூடி நடக்கும்
சுயநலவாதி

அசிங்கம் போர்த்திய
விழிதிற நிர்வாணப்படுத்து

காணும் மனதிலும்
மினிரும் அழகு

சாகடிக்கப்பட்ட
மனக்குழந்தை
பிறக்கட்டும் மறுபடியும்...
நிதர்சனத்தோடும்...
நிர்வாணத்தோடும்...

வேறு யாருமில்லை அவ் ஒவியனின் வீட்டில்
 - கேன்வாஸ் (Canvas) மனிதர்கள் -
 தனிமையென்ற ஏற்றை வரித் துக்கப்பாடல்
 ஓன்னேமுக்கால் நூற்றாண்டு நீளமுடையது அது.
 அதன் பொருட்டு சிந்தப்படும் ஒரேயொரு துளி கண்ணீர்
 அது கீழே சொட்ட ஏன் இவ்வளவு ஆண்டுகள்.
 - உன் துக்கம் சந்தோஷமாய் மாறும் -
 கால்நூற்றாண்டு தான் உன் வாழ்க்கை
 “த... வை உச்சரித்து கொண்டிருக்கும் போதே...

ஸமூஹதி

ஐந்தினை கண்ட தமிழன்
 ஆறாம் தினையாய்
 அகதி.

கட்டிடங்களுக்குக் கீழே
 கல்வி
 பதுங்கு குழிகள்.

தமிழனின் இரத்தம்
 சிங்கள அரசின்
 சிவப்புக் கம்பளம்.

வெள்ளைக் கொடியில் இரத்தம்
 வேடக்கை பார்க்கும்
 புத்தன்.

யுத்தம் நிறுத்து
 நித்தம் கலையது
 குருவிக் கூடு.

செய்னுதீன் ஜெம்சித் ஸமான்

தீபச்சல்வன்

ஸ்ரூத்தின் கிழக்கு மண்ணிலிருந்து கவிதை எழுதத் தொடங்கியிருக்கும் இளம் படைப்பாளிகளில் ஒருவரான செய்னுதீன் ஜெம்சித் ஸமான் மாரச் 19, 1992இல் பிறந்தவர். அம்பாறை மாவட்டம் நற்பிடிடி முனையைச் சேர்ந்த இவர் கல்முனை கார்மேல் பற்றிமா கல்லூரி தேசிய பாடசாலையில் கல்வி கற்றவர். கடந்த 2011 முதல் கவிதைகளை எழுதுகிறார். <http://jemsithzaman.blogspot.com/> என்ற வலைப்பதிலில் தனது கவிதைகளை பதிவு செய்து வருகிறார். (மின்னஞ்சல் முகவரி : zamansk3@gmail.com

அங்கா தரும் தூநிரும் அம்மா தரும் தூநிரும்

ஒன்று போலவே இருக்கும் என்று
என் சிநேகிதன் அடிக்கடி சொல்வான்
உண்மைதான்
அம்மாக்கள் இல்லாத வீடுகளைப்போல
அங்காக்கள் இல்லாத வீடுகளும்
அழகாய் இருப்பதில்லை.

அங்காக்கள் எல்லோரும்
அன்பானவர்களாகவே இருக்கிறார்கள்

அங்காக்கள் இருக்கும் தம்பிகள்
ரகசியாங்களை வேறு யாருடனும்
பகிர்ந்து கொள்வதில்லை

தம்பிகளின் முதல் பெண் தோழிகளாக
அங்காக்களே இருக்கிறார்கள்

சிறு வயதில்
அம்மாவின் முந்தானையில்
முகம் துடைத்துக்கொள்ளும்
தம்பிகள் பதின் பருவங்களில்
முகம் துடைக்க

அக்காவின் துப்பட்டாக்களையே

தேடுகின்றார்கள்

அக்காக்களின் மடிகளிலேயே

தலை வைத்து உறங்குகிறார்கள்

அதைத்தான் அக்காக்களும்

விரும்புகின்றார்கள்

அம்மாக்களுக்கு அடுத்ததாய்

தம்பிகளுக்கு கிடைக்கும்

அன்பான உலகம் அக்காக்கள்தான்

அக்காக்களை அம்மாவைப் போல்

நினைத்துக்கொள்ளும் தம்பிகளுக்கு ஏனோ...?

அம்மாக்களை அக்காக்களாய்

நினைக்க முடிவதில்லை

தம்பிகளுடனான செல்லச் சண்டைகளை

அக்காக்கள் விரும்புகின்றார்கள்

தம்பிகள் கோப்பபடும்போது

தலை தடவிப் புன்னகைக்கிறார்கள்

அக்காக்களை தவிர தம்பிகள்

வேறு யாருடனும்

உரிமையோடு சண்டை இடுவதில்லை

கணவனைத் தவிர

அக்காக்கள் அன்போடு முத்தமிடுவது

தம்பிகளை மட்டும்தான்

தம்பிகள் தன் காதலி பற்றி

முதலில் சொல்வது அக்காக்களிடம்தான்

அப்பாக்கள் தம்பிகளை திட்டும்போதெல்லாம்
அக்காக்களே பரிந்து பேசுகின்றார்கள்

சாக்லேட்டோ

கொய்யாக் கணிகளோ

பாதி கடித்த பின்

தம்பினுக்கு என்று பத்திரப்படுத்துவது

அக்காக்கள் மட்டும்தான்

தமிழ்களுக்கு கொடுப்பதற்கென்றே
அக்காக்கள் ரகசியமாக
பணம் சேமிக்கிறார்கள்

அம்மாக்கு வாங்கித் தரும் சேலகளைப் போலதான்
அக்காக்களுக்கு தமிழ்கள் வாங்கித்தரும்
மலிவான சுடிதார்களும்
உயர்வானவைதான்

திருமணம் முடித்தபின்
அக்காக்கள் கணவனுக்காக
வாழ பழகிக் கொள்கிறார்கள்
அதனாலே தமிழ்கள் மீதான
அன்பை வெளிப்படையாக
காட்ட முடிவதில்லை அவர்களால்

தமிழராயும் வாழலாமே

“தகழுர்கள் அனைவரும் பெயர்களையும் தகழுலேயே முன்னெழுத்துடன் எழுத வைக்கும் முயற்சி”

தமிழ் ஆடசி மொழிச்சட்டம் எண் 29/1956 படியும், மரபுப்படியும் நாம் அனைவரும் ஒவ்வொருவரின் பெயரையும் முன்னெழுத்துடன் முழுமையான தமிழிலேயே எழுத வேண்டும்.

“நான் பல நாடுகளுக்குச் சென்று பார்த்து வந்துள்ளேன், எந்த நாட்டிலும் தனது பெயரை ஒரு மொழியிலும் முன்னெழுத்தை (இன்சியில்) வேறோர் மொழியிலும் எழுதுகிற கொடுமையை, இழிநிலையை கண்டதில்லை” - சி.பா. ஆதித்தனார்

எனது பெயரை M. தனகோபாலன் என்று எழுதுவதாகக் கொண்டால் M. Dhanagopalan என்று எழுதினால் எப்படி இருக்கும் என்று ஒரு மனித்துளி சிந்தித்துப் பாருங்கள். இந்த உவமை, முன்னெழுத்தை

மற்றமொழியில் எழுதுகின்ற அனைவருக்கும் பொருந்தும். ஆகையால் இதனை படிக்கும் அனைத்து தமிழர்களும் தங்கள் பெயரை முன்னெழுத்துடன் முழுமையான தமிழில் எழுதுக்கள் அல்லது முழுமையான வேற்று மொழியில் (M. Dhanagopalan) எழுதுங்கள். அதற்காக ஆங்கிலத் தமிழில் எம். தனகோபாலன் என்று - ஆங்கில ஓலியில் தமிழ் எழுத்தில், எழுதுவதும் தவறு.

இலட்சம், கோடி என ரூபாய்களை செலவு செய்து நம் தாய்த் தமிழை வளர்க்கவோ வாழ்த்தவோ நம்மால் முடியாது. தாய்த்தமிழில் முழுமையாக நம் பெயரினை எழுதவோ, கையொப்பமிடவோ செய்தாலே போதுமானது. தமிழ் தானாக வாழும். வளரும். அதற்கான முதல் முயற்சியே இது.

கிழ்ச்சிக் ரூல் வெளியீடு

அவஸ்திரேவியாவைச் சேர்ந்த புலம்பெயர் இலக்கியப் படைப் பாளி இராமநாதன் என்ற இயற் பெயரைக் கொண்ட கவிஞர் ஆணியின் ‘எந்தையும் நானே’, விஞ்ஞானி டி. டில்லிபாபுவினுடைய “போர்ப் பறவைகள்” ஆகிய நூல்களின் வெளியீட்டு நிகழ்வு 23-02-2014 அன்று சென்னை புக்கொயிண்ட் அரங்கில் திருப்பூர் கிருஷ்ணன் தலைமையில் நடைபெற்றது.

சென்னைப் பல்கலைக்கழக இசைத்துறை மாணவிகளின் தமிழ்மொழி வாழ்த்துடன் ஆரம்பமான நிகழ்வில் “எந்தையும் நானே” நூலினை பேரா. அரசு அவர்கள் வெளியீட்டு வைக்க திருப்பூர் கிருஷ்ணன் பெற்றுக் கொண்டார். “போர்ப்பறவைகள்” நூலினை புதிய தலைமுறை மாலன் அவர்கள் வெளியிட பேரா. டாக்டர் சுப்பையா பாண்டியன் பெற்றுக் கொண்டார்கள்.

“எந்தையும் நானே” நூலினை பேரா. ரவிக்குமார் மற்றும் முனைவர் பார்வதி வாக்தேவ ஆகியோர் ஆய்வு செய்தனர். போர்ப்பறவைகள் நூலினை புதிய தலைமுறை மாலன் டாக்டர் சுப்பையா பாண்டியன், கவிஞர் ஜெய பாஸ்கரன் தமிழ் பேரா. கமலா கிருஷ்ண மூர்த்தி ஆகியோர் ஆய்வு செய்தனர்.

நிகழ்வில் மதுநிலா விசாகனின் பரதநாட்டிய நிகழ்வு மிகவும் சிறப்பாக அமைந்ததுடன் அண்மையில் மறைந்த புலம்பெயர் படைப்பாளி பாலுமகேந்திரா விற்கான நினைவைஞ்சலி நிகழ்வினை எழுத்துப்போராளி எஸ்.பொ. அவர்களும் காசி ஆனந்தன் அவர்களும் நிகழ்த்தினார்கள். ஆசியுரையினை கலைமாமணி வி.கே.ரி. பாலன் அவர்களும், வரவேற்புரையினை யாழ். தர்மினி அவர்களும் வழங்க நூல் வெளியீட்டு நிகழ்வினை கவிஞர் ஈழவாணி இணைப்புரை வழங்கி ஒருங்கிணைத்தார்.

ஞூரவின் புதிய வெளியீடுகள்

தம்பதித்த ஆபிரிக்க இலக்கியப் படைப்புகள்

கறுப்புக் குழந்தை - கமரா லேய்
தமிழில் - எஸ்.பொ. விலை : 125/-

மக்களின் மனிதன் - சிறு ஆச்சுபோ
தமிழில் - எஸ்.பொ. விலை: 150/-

மிரமார் - நகிப் ஹே.:பூஸ்
தமிழில் - எஸ்.பொ. விலை : 150/-

மானக்கேடு - ஜே.எம். கேற்சி
தமிழ்மொழிபெயர்ப்பு - எஸ்.பொ. விலை : 150/-

நித்திரையில் நடக்கு நாடு - மையா கெளரோ
தமிழில் எஸ்.பொ. விலை : 150/-

ஹால் - செம்பென் ஓஸ்மான்
தமிழ்மொழிபெயர்ப்பு - எஸ்.பொ. விலை : 110/-

வன்னைத்துப்புச்சி ஏரிகிறது - ஜோன்னி வீரா
தமிழில் எஸ்.பொ. விலை : 125/-

மரணமும் மன்னரின் குதிரை வீரனும் -
வோலே ஸௌயின்கா
தமிழில் எஸ்.பொ. விலை - 180/-

தேம்பி அமாதே பாப்பா - என்கூகி வா தியோன் யோ
தமிழில் எஸ்.பொ. விலை - 220/-

காபுலின் தூக்கணாங்குருவிகள் - யஸ்மினா ஹத்ரா
தமிழில் எஸ்.பொ. விலை - 220/-

நற்போக்கு இலக்கியம் - விமர்சனங்கள்
ஆசிரியர் எஸ்.பொ. விலை: 100/-

పద్మాలికి వీరశ్రుతిలో

விவரம் - தெழுப்பு என்று விரிவான முன்னிட்டு குறைப்

અધ્યક્ષની માર્ગદરોષ - 2014

கேட்டிழயாவளர்களோ...!

பூவரசி இதழின் அம் ஆண்டு விரைவு முன்னிட்டு உலகங்களில் அதிலியில் தீவிரமாட்டத்தில் பல்வேறு போடுகளை குறைச் சூழ்நிதிகளை நடத்துகிறது. போடுகள், விரைவுகள், மற்றும் பங்கு கொண்டு வெற்றி விரைவாக்குக்கூடு பண்பரிசு, விரைவுகள் மற்றும் சான்திக்குக்கள் வழங்கப்படும்.

ପ୍ରକାଶକ

- குழந்தைப் படம் (05 - 20 நிமிடம், 2 DVDகள்)
 - கலைக்கருகள் கேள்வியிடப்பட ஒன்றியத்துக்கு கொண்டுவரப்பட வேண்டும் கலைக்கருகள் கேள்வியிடப்பட அதன் பெண் கலைஞர்களைப் பற்றி சாலைகளின் சுருக்கான விருத்தம் பற்றிய தகவல்களை சார்ந்துவர்க்கும்படி அனுப்பி வேண்டும் இவர்கள் பற்றிய தகவல்களை சார்ந்துகொண்டு அனுப்பி வைக்கலாம் நிற்குக்கூடும் நிற்குக்கூடும் விருத்தும் விருத்தும் அனுப்பி வேண்டும் கொண்டுவரப்பட வேண்டும்.
 - கலைக்கருகள் கேள்வியிடப்பட அதன் போட்டியில் மட்டுமே பர்த்தப்பட வேண்டும்.
 - கலைக்கருகள் கேள்வியிடப்பட அதன்களைக் கணித்து நாளீரல் கொண்டுவரப்பட வேண்டும்.

உறுவாக்கும் வகையில் அனுமதி பெறப்

போட்டியில் பங்குதேகாண்டு பிரசில்களை வெள்ளுங்கள்

கோய கூவில் விழுதுபெறும் துவும் தத்துவம் துவும் முங்களை சீர்த்து துவும் முங்களை கூவில் விழுதுபெறும் இன்றி துவும் என்றுவெப்பும் தினாப்பி பெப்பு.

திடி 20/2, கட்டக்கலைபா கலைநிலையம், துத்தில் தெரு, தூத்துக்குடியிரு, சேஷ்டங்கல் - 600 094.
தலைவர் : 0094 776322158 / 0091 96001 31346 / 91 44 2372 3182 / 2473 5314
email: edition@poovarashi.com / poovarashi@gmail.com

கவிஞர் எ.ரோடு தமிழ்ஸன் - 80 விருதுகள்

கவிஞர் எ.ரோடு தமிழ்ஸன் அவர்களின் 80 ஆம் பிறந்த நாள் விழாவைப் புதுச்சேரியில் கொண்டாடப்பட்டது. கவிஞர் பெயரில் பதினாறு வாழ்நாள் சாதனையாளர்களாகிய ம.இலெ.தங்கப்பா, பிரபஞ்சன், இன்குலாப், முனைவர் க. பஞ்சாங்கம், இ. பட்டாபிராமன், பா. செய்ப்பிரகாசம், துரை. மாலிறையன், இலக்கிய வீதி இனியவன், முனைவர் கா. செல்லப்பன், முனைவர் அ. பாண்டுரங்கன், முனைவர் ஜெ. அரவிந்தன், முனைவர் அ. இராமதாச, முனைவர் எ.மு. ராஜன், அரங்க நடராசன், பொன். செல்வகணபதி, அமுத பாரதி இவர்களுக்கு சிறப்பிக்கப்பட்டது.

மேலும் எட்டு நூல்களும் வெளியிடப்பட்டனர்.

தொட்டில் குரியின் -

(புதுச்சேரியின் முதல் பேரத்தமிழ் நூல்), தமிழ்ஸன் ஒரு மகாகவி - (பண்ணாட்டு அறிஞர்களின் ஆய்வுரைகள், தொகுப்பாசிரியர் தி. அமிர்தகணேசன்) கவிதையின் காதலன், குரிய கீற்றுகள், வகுப்பறையில் வண்ணத்துப் பூச்சிகள், எனக்கென்று ஒரு முகம் இல் வை - பெண் படைப்பாளிகளின்

கவிதைகள்

(தொகுப்பாசிரியர்

தி. அமிர்தகணேசன்)

அலகுகளால் செதுக்கிய

காடு - (பன்னாட்டுப்

படைப்பாளிகளின்

கவிதைகள் தொகுப்பாசிரியர்

தி. அமிர்தகணேசன்)

செங்காத்து வீசும்

காடு - (பன்னாட்டுப்

படைப்பாளிகளின்

சிறுகதைகள்,

தொகுப்பாசிரியர் தி.

அமிர்தகணேசன்)

இவ்விழாவில் தமிழை

முதன்மைப்படுத்தி, பல

துறைகளிலும் சிறந்து

விளங்கும் எண்பது

படைப்பாளிகளை, சமுதாயத்

தொண்டு புரிவோர்களை

'ஈரோடு தமிழன்பான் 80 விருது

அளித்துச் சிறப்பிக்கப்பட்டது.

மார்ச் 23ம் திங்கதி, 2014 அன்று

இந்நிகழ்வு நடைப்பெற்றது.

இவ்விழா

துறைஞர்கள் ஏன்றாரா

யானூடன் என்ற தலைப்பில்

கவியரங்கம் நடைப்பெற்றது.

இக்கவியரங்கத்தில்

கவிஞர்களான

கபிலன், யுகபாரதி,

பச்சியப்பன், அப்துல் ரசாக்,

கவிமுகில், ஆரூர் புதியவன்,

இளம்பிறை, சொற்கோ

கருணாநிதி, ஈழவாணி,

தமிழமுதன் ஆகியோர்

பங்குபற்றி சிறப்பித்தனர்.

வாசகர் கடிதம்

பேரன்புடையீர், வணக்கம்

இன்றைய தினத்தந்தி பார்த்து இக்கடிதம் எழுதுகிறேன். நான் தங்களது பூவரசி இதழினைப் படிக்க விரும்புவதுடன் அதனை எனது ‘சிந்தனைக்கள்ஞ்சியம்’ 176 பக்கம், விலை ரூ. 100/- நாலுடன் ‘நால் பரிமாற்றும்’ செய்து கொள்ளவும் விரும்புகிறேன்.

நன்றியினும்,
மு. தன்கோபாலன்.
ஃபார்ம், எம்.ஏ., எம்.ஃபில்,
(மொபை)
திருவாரூர்.

சகோதரி ஈழவாணிக்கு வணக்கம், கிழக்கு வாசல் உதயத்தில் கண்டேன் பூவரசியை, ஈழம் என்றாலே இளைத்துப் போகின்றது மனம்

அயோக்கியனுக்கு வாக்களித்து

வாழவைத்தது

அருமை உடன்பிறப்புகளை

கொன்று குவிக்கவா

பாதகர்கள் நிறைந்து போயி

பாவங்களுக்கு எல்லையில்லை

என் உடன் பிறப்புகளின் சாபம்

ஒருபோதும் சும்மாவிடாது

எத்தனையோ கவிதை எழுதிவிட்டேன். இனி எழுத பேனாவும் மனமும் உடன்படவில்லை. பார்த்ததில் இருந்து பூவரசியைக் கொஞ்சம் கண்ணில் காட்டுங்கள். வாசித்து மனதைத் தேற்றுகிறேன்.

இதழ் கிடைக்க ஆவண செய்யவும்.

செந்தல் குமரன்

கோவை

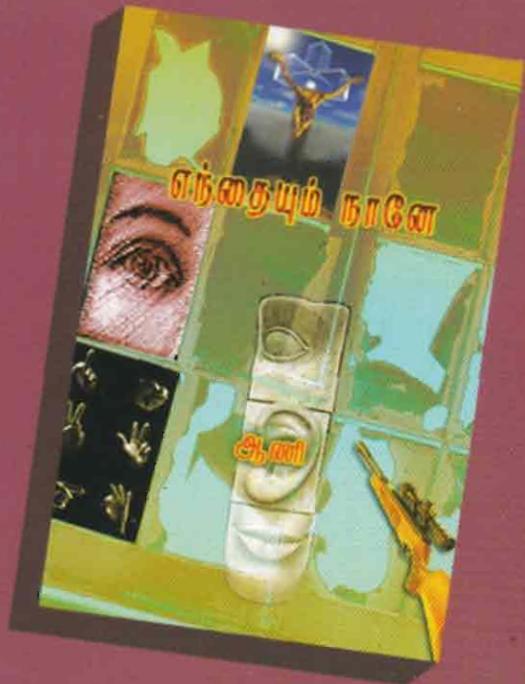
மதிய்பிற்குரிய ஈழவாணி அவர்களுக்கு

சகோதரி தங்கள் வெளியீடான் பூவரசி இதழைப் படித்தேன். நம் இனத்தின் அவல நிலை உலகம் முழுக்க வாழுகின்ற தமிழர் என்ற தேசிய இனத்தின் அறியாமை, இயலாமை தான் நம் மக்களைக் காப்பாற்ற முடியவில்லை. தற்போது நம் இனத்தின் பெண்கள் பல அங்கு துன்புவது தொடர்ச்சியாகச் செய்திகளில் வந்தவண்ணம் உள்ளது. பெண்களை நாட்டின் பாலியல் தொழிலில் ஈடுபடுத்துவதை பூவரசியில் வெளியிட்டதால் தான் அறிய உதவியது.

நன்றி
ஸமீ. தக்தீச்சஸ்வன், சேலம்.

கங்கர் ஆணியின்

விஸ்தையாஸ் விரியுதி. பேர்தையும் மூடுதல்

கிடைக்குமிடங்கள்

முஸ்கவரி புத்தக நிலையம் – கே.கே.நகர், சென்னை
மித்ர ஆட்ஸ் & கிரியேஷன்ஸ் – சூனைமேடு, சென்னை
பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை – கொழும்பு, இலங்கை.

மித்ர
வெளியீடு

www.aani.co

சிறந்த கவிதை நூலுக்கான
தமிழ்நாடு அரசின் பரிசுபெற்ற
கவிஞர் கவிமுகில் படைப்புகள்

நூல்கள் கிடைக்குமிடம்

கவிஅரசன் பதிப்பகம் | விழிகள் பதிப்பகம் | நவம் பதிப்பகம் | நதிகள் வெளியீடு, சென்னை

S SAKTHI CARS

20 YEARS CUSTOMER TRUST

Used Cars

Buying, Selling, Exchange & Finance

99419 33222 | 99419 44222

Showroom : SAKTHI CARS

136, Medavakkam Main Road, Adambakkam, Chennai-88

E-mail: sakthicar@gmail.com

Visit Us : www.sakthicars.co.in